

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

27 april 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET INSTEMMING VERDRAG STATUUT EUROPESE SCHOLEN

DECREET WIJZIGING DECREET BESCHERMING LEEFMILIEU TEGEN VERONTREINIGING
DOOR MESTSTOFFEN EN WIJZIGING DECREET MILIEUVERGUNNING

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSAKKOORD INTEGRATIE PERSONEN MET EEN
HANDICAP

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSAKKOORD SOCIALE HULPVERLENING AAN
GEDETINEERDEN MET HET OOG OP SOCIALE REÏNTEGRATIE

Inhoud

Nr. 48

Dinsdag 27 april 1999
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Begrotingen	
Indiening en verwijzing	1
Begrotingsstuk	
Indiening en verwijzing	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van bijzonder decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Opmerking van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	2
Advies van de Raad van State	
Indiening en verwijzing	2
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	3
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	8
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	8
Jaarverslagen	
Indiening	8
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	9
Motie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad	
Indiening	9
Mededeling van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid	
Indiening	9

Mededeling van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België	9
Indiening	
Moties van gemeenten	9
Indiening	
Arresten van het Arbitragehof	10
Indiening	
Kennisgevingen van het Arbitragehof	10
Indiening	
Ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen, en de bijlagen I en II, ondertekend in Luxemburg op 21 juni 1994 – 1310 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	10
Algemene bespreking	
Sprekers : de heren Herman Suykerbuyk, Luk Van Nieuwenhuysen en minister Baldewijns	
Artikelsgewijze bespreking	11
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning – 1317 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 11	12
Algemene bespreking	
Sprekers : de heer Georges Beerden, verslaggever, mevrouw Vera Dua, de heren André Denys, Dirk Van Mechelen, Johan De Roo, Bruno Tobback, Jef Van Looy, Leonard Quintelier, Johan Sauwens, Frans Wymeersch en minister Theo Kelchtermans	
Motie van orde	35
Voorstel tot verdaging van de stemming	
Spreker : de heer André Denys	
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning – 1317 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 11	36
Algemene bespreking (Voortzetting)	
Sprekers : mevrouw Vera Dua, de heren Johan Sauwens, André Denys, Dirk Van Mechelen, Jacques Timmermans en minister Theo Kelchtermans	
Artikelsgewijze bespreking	43
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap – 1325 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	95
Algemene bespreking	
Artikelsgewijze bespreking	95
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 28 februari 1994, gewijzigd op 7 juli 1998, tussen de Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie – 1338 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	95
Algemene bespreking	
Sprekers : de heer Felix Strackx, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en minister Luc Martens	
Artikelsgewijze bespreking	97
Regeling van de werkzaamheden	98

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.17 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Karel De Gucht, Roland Deswaene : gezondheidsredenen ;

Yolande Avontroodt : buitenslands ;

Arnold Van Aperen : ambtsverplichtingen.

BEGROTINGEN**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999
– 18 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.
 - Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999
– 19 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.
-

BEGROTINGSSTUK**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende toelichting werd ingediend :

- Toelichting bij de aanpassing van de middelen en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999
– 13-A (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.
-

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XI
– 1377 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
-

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van bijzonder decreet werd ingediend :

- Voorstel van bijzonder decreet van de heren André Denys, Gilbert Bossuyt, Luk Van Nieuwenhuysen, Paul Van Grembergen en Jos Geysels houdende opheffing van artikelen 46, 47 en 48 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen
– 1388 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Reglement en Samenwerking
-

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Leo Delcroix houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst voor de Audiovisuele Media
– 1379 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Mediabeleid.
- Voorstel van decreet van de heren Mark Van der Poorten en Herman De Loor, mevrouw Veerle Heeren en de heren Marcel Logist, Leo Cannarts en André Kenzeler houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996
– 1380 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Voorstel van decreet van mevrouw Veerle Heeren en de heren Jacques Timmermans, Mark Van der Poorten en Herman De Loor houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996
– 1381 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Voorstel van decreet van mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Kathy Lindekens en de heer Peter De Ridder houdende wijziging van het Muziekdecreet van 31 maart 1998
– 1385 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.
- Voorstel van decreet van de heer Jos Geysels c.s. houdende wijziging van sommige decreten betreffende de raadpleging van adviesorganen door het Vlaams Parlement
– 1386 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Reglement en Samenwerking.
- Voorstel van decreet van de heer Jos Geysels c.s. houdende een oprichting van een Vlaamse Land- en Tuinbouwraad

– 1387 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Reglement en Samenwerking.

OPMERKING VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende opmerking van het Rekenhof werd ingediend :

- Opmerking van het Rekenhof op het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999
– 1299 (1998-1999) – Nr. 17.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh houdende de ondersteuning van Vlaamse politieke vrouwengroepen
– 1369 (1998-1999) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps en Jos Stassen betreffende de behandeling van het verzoekschrift betreffende de ge-

Voorzitter

zondheidsproblemen veroorzaakt door de exploitatie van de MIWA-verbrandingsoven te Sint-Niklaas

– 1382 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1997
– 23-B (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Leo Cannaerts over het verslag van het Rekenhof over het onderzoek naar subsidies in de Vlaamse Gemeenschap
– 28-B (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans over het voorstel van decreet van de heer Jan Caubergs houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw
– 52 (BZ1995) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans over het voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwé houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, inzake de aanpasbaarheid van woningen aan personen die wegens handicap of ouderdom in hun bewegingsmogelijkheden beperkt zijn
– 94 (BZ1995) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans over het voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwé c.s. houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw
– 132 (1995-1996) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Paul Deprez over het voorstel van decreet van de heren Jef Sleeckx, Robert Voorhamme en Carlos Lisabeth houdende oprichting van een Herplaatsingsfonds
– 290 (1995-1996) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey over het voorstel van decreet van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Georges Cardoen en Johan De Roo c.s. tot vaststelling van het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven
– 377 (1995-1996) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Kris Van Dijck over het voorstel van decreet van mevrouw Verwimp-Sillis en de heer Jos stassen houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek
– 413 (1996-1997) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans over het voorstel van resolutie van de heren Pieter Huybrechts, Wilfried Aers en Felix Strackx betreffende het aanpasbaar wonen en de toegankelijkheid van de openbare gebouwen en het openbaar vervoer voor mindervaliden en bejaarden
– 512 (1996-1997) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey over het voorstel van decreet van de heren Jacky Maes, Peter Vanvelthoven, André

Voorzitter

- Van Nieuwkerke en Freddy De Vilder houdende wijziging van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekken- de bedrijven
– 568 (1996-1997) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel over de hoorzitting over het voorstel van decreet van de heer Guy Swennen houdende de organisatie en de subsidiëring van Wijkgezondheidscentra
– 579 (1996-1997) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans over het voorstel van decreet van de heer Peter Dufaux houdende de beveiliging van nieuwe en verbouwde woningen door rookmelders
– 853 (1997-1998) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Veerle Heeren over de hoorzitting over het voorstel van decreet van de heer Guy Swennen en mevrouw Sonja Becq houdende scheidingsbemiddeling
– 953 (1997-1998) – Nr. 6.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans over het voorstel van decreet van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis houdende wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 wat de opvang en het gebruik van regenwater betreft
– 956 (1997-1998) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Sonja Becq over het voorstel van decreet van de heren John Taylor en Freddy De Vilder tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 999 (1997-1998) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans over het voorstel van decreet van mevrouw Mar-rijke Dillen houdende wijziging van titel IV, hoofdstuk IV, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 1043 (1997-1998) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans over het voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert en André Denys en mevrouw Yolande Avontroodt houdende wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke orde-ning, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 1079 (1997-1998) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heren Jacky Maes en Georges Beerden over het voor- stel van decreet van de heren Georges Cardoen en Leonard Quintelier, mevrouw Maria Tyberg- hien-Vandenbussche en de heer John Taylor houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten
– 1121 (1997-1998) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Veerle Heeren over de hoorzitting over het voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens c.s. houdende scheidings- of omgangs- begeleiding en scheidingsbemiddeling
– 1140 (1998-1999) – Nr. 4.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitge- bracht door mevrouw Maria Tyberghien-Van- denbussche en de heer Jacques Timmermans over het voorstel van decreet van de heer Pa- trick Lachaert houdende wijziging van artikel 73 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 1145 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Etienne Van Vaerenbergh over het voorstel van resolutie van de heren André Denys en Marino Keulen betreffende de do- pingproblematiek
– 1177 (1998-1999) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door de heer Jos Stassen over

Voorzitter

- het voorstel van resolutie van mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh en de heren Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen betreffende de evaluatie van het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 en betreffende de krachtlijnen voor een herziening van de regelgeving van het openbaar bibliotheekwezen in Vlaanderen
– 1227 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Leo Cannaerts over het voorstel van decreet van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en de heren Jef Sleeckx en Jean-Marie Bogaert houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie
– 1257 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen over het voorstel van resolutie van de heer Marc Olivier en mevrouw Veerle Heeren c.s. betreffende de problematiek van personen met een auditieve handicap
– 1280 (1998-1999) – Nr. 4.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door de heer Joachim Coens over het voorstel van resolutie van de heren Patrick Lachaert en André Denys betreffende de zonevreemde bedrijven
– 1287 (1998-1999) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999
– 1299 (1998-1999) – Nr. 8.
 - Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Peter Vanvelthoven over het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999
– 1299 (1998-1999) – Nr. 9.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heren Jef Van Looy en Peter Desmet over het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999
– 1299 (1998-1999) – Nr. 10.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke over het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999
– 1299 (1998-1999) – Nr. 11.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door de heer Bruno Tobback over het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999
– 1299 (1998-1999) – Nr. 12.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Guy Swennen over het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999
– 1299 (1998-1999) – Nr. 13.
 - Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Paul Deprez over het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999
– 1299 (1998-1999) – Nr. 14.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Peter Dufaux over het voorstel van decreet van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en mevrouw Vera Dua houdende wijziging van het decreet van 16 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds
– 1300 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Leo Cannaerts over het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen, en de bijlagen I en II, ondertekend in Luxemburg op 21 juni 1994
– 1310 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Jef

Voorzitter

- Van Looy op het voorstel van decreet van de heren Leonard Quintelier en Georges Beerden houdende wijziging van het bosdecreet van 13 juni 1990
– 1311 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Freddy De Vilder over het voorstel van decreet van de heren Leonard Quintelier en Carlos Lisabeth houdende wijzigingen van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij
– 1314 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans op het voorstel van resolutie van de heer Leo Cannaearts en mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche betreffende een aantal maatregelen inzake zonevreemde bedrijven
– 1315 (1998-1999) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Georges Beerden en mevrouw Vera Dua over de hoorzitting en gedachtewisselingen over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning
– 1317 (1998-1999) – Nr. 7.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Georges Beerden en mevrouw Vera Dua over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning
– 1317 (1998-1999) – Nr. 8.
 - Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Leo Cannaearts over het ontwerp van decreet betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie
– 1319 (1998-1999) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heer Michel Doomst over het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Peter Vanvelthoven en Dirk Van Mechelen houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
– 1320 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Bart Vandendriessche over het ontwerp van decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg
– 1322 (1998-1999) – Nr. 4.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door de heer Lieven Dehand-schutter over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 november 1990 houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap
– 1328 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jacques Timmermans over het ontwerp van decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening
– 1332 (1998-1999) – Nr. 8.
 - Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften uitgebracht door de heer John Taylor over het ontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur
– 1334 (1998-1999) – Nr. 4.
 - Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Peter Desmet over het voorstel van resolutie van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Herman De Reuse, Jean-Marie Bogaert en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende de geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering van de Vlaamse openbare instellingen
– 1336 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen over het voorstel van decreet houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van professionele organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst, professio-

Voorzitter

- nele organisaties voor dans, professionele organisaties voor muziektheater, professionele kunstencentra, professionele festivals voor podiumkunsten en het steunpunt podiumkunsten van de Vlaamse Gemeenschap, en regeling van de subsidiëring van opdrachten aan scheppende kunstenaars
– 1337 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Marc Olivier over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 28 februari 1994, gewijzigd op 7 juli 1998, tussen de Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie
– 1338 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwerkerke over het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs X
– 1348 (1998-1999) – Nr. 6.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Peter Dufaux over het voorstel van decreet van de heer Jan Béghin, mevrouw Anne Van Asbroeck, de heren Etienne Van Van Vaerenbergh en Stefaan Platteau en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis houdende wijziging van het decreet van 14 mei 1996 houdende de vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds
– 1350 (1998-1999) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Leo Cannnaerts over het voorstel van resolutie van de heren John Taylor, Carlos Lisabeth, Jean-Marie Bogaert en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende aanbevelingen tot een effectief en transparant subsidiebeleid en -beheer in de Vlaamse Gemeenschap
– 1355 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heren Jacky Maes en Georges Beerden over het voorstel van decreet van de heren Georges Cardoen, Leonard Quintelier en Hugo Marsoul, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heren Jacques Timmermans en Jacky Maes houdende bevordering van het onderhoud van het niet-beschermde onroerend klein historisch erfgoed
– 1357 (1998-1999) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Sonja Becq en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen op het voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 1358 (1998-1999) – Nr. 4.
 - Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Herman De Reuse over het voorstel van decreet van de heren Leo Cannnaerts, John Taylor, Gilbert Bosuyt, Peter Vanvelthoven, André Denys en Stefaan Platteau houdende wijziging van artikel 257 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen
– 1359 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Erik Matthijs over het ontwerp van decreet betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening
– 1362 (1998-1999) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heer Peter Vanvelthoven over het voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé houdende wijziging van artikel 116quinquies van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
– 1367 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Georges Beerden over het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de vzw Educatief bosbouwcentrum Groenendaal
– 1371 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer André Kenzeler over het voorstel van decreet van de heren Mark Van der Poorten, Herman De Loor, mevrouw Veerle Heeren, de heren Marcel Logist, Leo Cannnaerts en André Kenzeler houdende wijziging van het decreet van 22 december

Voorzitter

- 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996
– 1380 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door mevrouw Veerle Heeren op het voorstel van decreet van mevrouw Veerle Heeren en de heren Jacques Timmermans, Mark Van der Poorten en Herman De Loor houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996
– 1381 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door de heer Joachim Coens over de hoorzitting over de zonevreemde bedrijven
– 1384 (1998-1999) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door mevrouw Kathleen Helsen op het voorstel van decreet van mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Kathy Lindekens en de heren Peter De Ridder, Marino Keulen, Jos Stassen en Lieven Dehandschutter houdende wijziging van het muziekdecreet van 31 maart 1998
– 1385 (1998-1999) – Nr. 3.§

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 28 februari 1999 (DOC 162/1998-1999).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Advies d.d. 16 maart 1999 van de Vlaamse Gezondheidsraad over "De Vlaamse Geestelijke Gezondheidszorg in de 21e eeuw" (DOC 156/1998-1999).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 1998 van de Vlaamse Gezondheidsraad (DOC 149/1998-1999) ;
- Verslag d.d. 31 maart 1999 van de Vlaamse regering in uitvoering van de artikelen 8 en 9 van het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid over de naleving van de rechten van het kind (DOC 150/1998-1999) ;
- Activiteitsverslag 1998 van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad (DOC 152/1998-1999) ;
- Activiteitenverslag 1998 van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek (DOC 153/1998-1999).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

- Brief van het Rekenhof d.d. 30 maart 1999 betreffende het verzoek van de minister-president van de Vlaamse regering om een uitgave betreffende de subsidiëring van internetaansluitingen voor het HUBO met tussenkomst van het IWT, waarvoor het Rekenhof zijn visum had geweigerd, onder voorbehoud te viseren (N 14-1.691.810 B1) (DOC 151/1998-1999).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIE VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad werd ingediend :

- Gemotiveerde motie ingediend naar aanleiding van de interpellatie van de heer Sven Gatz tot de heer Charles Picqué, minister-voorzitter van de Regering, betreffende "het standpunt van zijn regering naar aanleiding van de visie van het Vlaams Parlement op het statuut van de hoofdstad, aangenomen door de Brusselse Hoofdstedelijke Raad op 12 maart 1999 (DOC 161/1998-1999).

Deze motie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAPSBELEID**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid werd ingediend :

- Advies naar aanleiding van de Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de wettelijke bescherming van biotechnologische uitvindingen, op vraag van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis, Vlaams volksvertegenwoordiger (DOC 160/1998-1999).

Deze mededeling van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE KONINKLIJKE ACADEMIE VOOR GENEESKUNDE VAN BELGIË**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België werd ingediend :

- Advies d.d. 27 maart 1999 over het nemen van maatregelen tot het voorkomen van de schadelijke effecten van zonlicht (DOC 158/1998-1999).

Deze mededeling van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIES VAN GEMEENTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van gemeenten werden ingediend :

- Motie van de gemeente Steenokkerzeel over "Vorming Vlaams front tegen de burgemeesters van de Vlaamse faciliteitengemeenten voor het toepassen van de omzendbrieven van de Vlaamse Minister", goedgekeurd door de gemeenteraad op 18 maart 1999 (DOC 154/1998-1999) ;

Voorzitter

- Motie van de gemeente Lennik inzake de in-ning en doorstorting door de Belgische Staat van de voor rekening van de gemeente geïnde aanvullende personenbelasting, goedgekeurd door de gemeenteraad op 15 maart 1999 (DOC 155/1998-1999) ;
- Motie van de gemeente Boutersem tegen het decreet Suykerbuyk houdende sociale maatregelen voor de oorlogsslachtoffers en de slachtoffers van de repressie, goedgekeurd door de gemeenteraad op 25 maart 1999 (DOC 157/1998-1999) ;
- Motie van de gemeente Linter over "Vorming Vlaams front tegen de burgemeesters van de Vlaamse faciliteitengemeenten voor het toepassen van de omzendbrieven van de Vlaamse Minister", goedgekeurd door de gemeenteraad op 22 maart 1999 (DOC 159/1998-1999).

Deze moties van gemeenten liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 38/99 van 30 maart 1999 ;
- Arrest nr. 39/99 van 30 maart 1999 ;
- Arrest nr. 40/99 van 30 maart 1999 ;
- Arrest nr. 41/99 van 30 maart 1999 ;
- Arrest nr. 42/99 van 30 maart 1999 ;
- Arrest nr. 43/99 van 1 april 1999.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernie-

tiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 1586 ;
- Rolnummer 1612 ;
- Rolnummer 1635 ;
- Rolnummers 1654 en 1655 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1447, 1623 en 1645 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1617, 1643 en 1644 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1630 ;
- Rolnummer 1637 ;
- Rolnummer 1640 ;
- Rolnummer 1641 ;
- Rolnummer 1646 ;
- Rolnummer 1647 ;
- Rolnummer 1648 ;
- Rolnummers 1649 en 1650 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1651.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen, en de bijlagen I en II, ondertekend in Luxemburg op 21 juni 1994
– 1310 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen, en de bijlagen I en II, ondertekend in Luxemburg op 21 juni 1994.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Cannaerts, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Ik heb een vraag voor de minister over de toepassing van de taalwetgeving. Bij een integrale toepassing van het protocol moeten bepaalde Europese Scholen de taalwetgeving niet toepassen. Daarom werd bij een vorig initiatief voorbehoud gemaakt, wat de minister nu opnieuw wil doen. De taalwetgeving moet

Suykerbuyk

echter onverkort worden toegepast. Wat is de zin van een dergelijk voorbehoud ?

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, in een normaal land zouden wij geen moeite hebben met de oprichting van scholen ten behoeve van en afgestemd op kinderen van mensen die hier om een of andere reden tijdelijk verblijven.

We hebben ons in de commissie voor Onderwijs bij de stemming over dit ontwerp van decreet onthouden, omdat de Europese Scholen, drie in Brussel en één in Mol, ook symbool staan voor de toenemende aanwezigheid van buitenlandse gezinnen in en rond Brussel. Sommige blijven slechts tijdelijk, maar andere zijn er voor lange tijd of zelfs permanent. Ze worden allemaal ingeschakeld in de Franstalige strategie om Brussel en de Vlaams-Brabantse gordel te verfransen. Het enthousiasme waarmee de Franstalige partijen het gemeentelijk stemrecht voor EU-burgers verdedigen, is daar het zoveelste bewijs van.

Kinderen hebben in het buitenland recht op stabiel onderwijs. Een deel van de leerlingen van die Europese Scholen woont echter permanent in ons land, hetgeen niet van een echte integratiebereidheid getuigt.

Ook Vlaamse kinderen kunnen, mits een vrij hoog schoolgeld, les volgen in die Europese Scholen. Voor hen geldt de taalwetgeving wel, maar over de controle op de naleving ervan heb ik mijn twijfels. Gedurende jaren werd er geen taalinspectie uitgevoerd. De minister is er niet zeker van of die inspectie intussen weer functioneert. Ik heb navraag gedaan : ze functioneert nog altijd niet. Dat duurt al drie of vier jaar, men vertelt me dat de procedure nog altijd lopende is. In 1997 vertelde men mij exact hetzelfde.

Er is dus geen taalinspectie. Dit is voor ons voldoende om ons straks, net zoals bij de stemming in de commissie, te onthouden.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ook in de commissie die u voor-

zit zijn de problemen inzake de taalwetgeving aan bod gekomen. Naar aanleiding van de discussie hebben we getracht één en ander te verduidelijken en te verifiëren.

We mogen er geen misverstand over laten bestaan dat de toepassing van de taalwetgeving in de scholen die in België worden opgericht krachtens een internationale overeenkomst, wordt bepaald overeenkomstig artikel 4 en 5 van de wet van 30 juli 1963.

Dit betekent dat kinderen van Belgische nationaliteit of van vreemde nationaliteit waarvan het gezinshoofd in België verblijft en niet behoort tot een volkenrechtelijke organisatie, een ambassade, gezantschap, consulaat, enzovoort, in de Europese school van Mol de Nederlandse taalsectie moeten volgen. Kinderen die wonen in Brussel-Hoofdstad kunnen onderwijs volgen in de Nederlandstalige of Franstalige sectie van de aldaar gelegen Europese school.

Mijnheer Suykerbuyk, in de memorie van toelichting van dit ontwerp staat duidelijk vermeld dat België voorbehoud zal maken. De toepassing van het verdrag houdende het statuut van de Europese scholen mag geen afbreuk doen aan de Belgische wetgeving inzake de taalregeling voor het onderwijs. Hierover mag geen enkele onduidelijkheid bestaan.

De controle op het naleven van de taalwetgeving in het onderwijs gebeurt door de taalinspectie. Die dienst ressorteert onder de bevoegdheid van de federale eerste minister. De taalinspectie heeft jarenlang niet naar behoren gefunctioneerd of was onvoldoende bemand. Er is echter een oplossing in de maak. Op dit moment is er slechts één Franstalige inspecteur in dienst. De administratieve voorbereiding om de ontbrekende inspecteurs – twee Nederlandstaligen en één Franstalige – te benoemen is rond. Na de zomervakantie zal de taalinspectie op een normale manier kunnen gebeuren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen, en de

Voorzitter

bijlagen I en II, ondertekend in Luxemburg op 21 juni 1994.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen en de bijlagen I en II, ondertekend in Luxemburg op 21 juni 1994, zal volkomen uitwerking hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen deze namiddag na de actuele vragen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning – 1317 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 11

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Beerden, verslaggever, heeft het woord.

De heer Georges Beerden, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in naam van alle commissieleden feliciteer en dank ik de heer Van Mechelen, die de commissie heeft voorgezeten, voor de manier waarop hij de discussies heeft geleid. Ik wens ook de verslaggevers te bedanken voor de wijze waarop ze een zeer technische materie hebben behandeld.

Mijnheer de voorzitter, ik wil de lange hoorzittingen die wij hebben gehad niet verslaan, want dit zou ons te ver leiden. Mevrouw Dua zou zich hier trouwens over ontfermd hebben. Ik kan begrijpen dat zij hier van afziet, om de eenvoudige reden dat alles uitvoerig in het verslag te lezen staat.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, ik wil enkel zeggen dat ik, gezien de techniciteit van het onderwerp, voor wat de hoorzittingen betreft, graag naar de gedrukte stukken verwijs. Ik heb er alle vertrouwen in dat de heer Beerden zal proberen in verstaanbare en menselijke taal verslag uit te brengen van de eigenlijke commissiebespreking.

De heer Georges Beerden : Dit is in deze materie bijzonder moeilijk. Ik probeer dan ook, mijnheer de voorzitter, een korte samenvatting te geven van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet. Ik wens bijgevolg niet in te gaan op de detailbesprekingen, maar ik verwijs daarvoor eveneens naar het verslag.

Dit verslag is niet eenvoudig, omdat de voorstellen die nu ter tafel liggen bijzonder technisch zijn – ze zijn misschien zelfs te ingewikkeld. Bovendien zijn ze, wat de toepassing betreft, zeer verscheiden. Dit is te wijten aan de koppeling aan de ruimtelijke ordening, aan het natuurdecreet, aan het decreet op de drinkwatervoorzieningen, enzovoorts. Ik zal bijgevolg slechts zeer beperkt ingaan op de artikelsgewijze bespreking, maar ik zal in hoofdzaak verslag uitbrengen van de algemene bespreking.

In zijn toelichting op het ontwerp van decreet heeft de minister vooral op het volgende gewezen. Het is essentieel dat het ontwerp een geheel vormt met het ontwerp van milieubeleidsvereenkomst, de zogenaamde MBO. Een structurele oplossing voor de vergoeding vormt een onafscheidelijk onderdeel van de nieuwe regeling. Dit ontwerp steunt, volgens de memorie van toelichting, op tien krachtlijnen. In de toelichting in de commissie heeft de minister zich tot de belangrijkste beperkt.

Beerden

Ik haal hier vier van deze krachtlijnen aan. Eerst en vooral is er de orde van grootte van het meststoffenprobleem. De minister stelt dat, mits een vermindering van de mestproductie aan de bron en mits een oordeelkundiger bemesting, men nog steeds ongeveer 18 miljoen kilogram P₂O₅ moet wegwerken. Een tweede krachtlijn is de correcte omzetting van de EG-nitraatrichtlijn van 12 december 1991. Een derde is het maximaal realiseren van de ammoniakreductie. Dit moet zowel in de stal als bij de emissiearme bemesting op het land gebeuren. Ten slotte moet het hoofdstuk natuur van dit ontwerp worden ingevuld zoals is bepaald in het natuurdecreet van 1997.

Omtrent de vergoedingen heeft de minister vooral naar de creatie van vrijwillige beheersovereenkomsten verwezen. Dit betreft zowel de integrale vergoedingen, als ook de patrimoniumverliezen en de inschrijving van de aankoopverplichting in bepaalde omstandigheden. Hij heeft in dit verband de EG-verordeningen en -aanbevelingen concreet onderstreept. Hij heeft ten slotte ook op het uitzonderlijk belang van de versterking van het forum landbouw-natuur gewezen. Hij pleit hierbij voor een organieke regeling van dit forum. Dit werd gevolgd door een uitgebreide bespreking.

Iedereen was akkoord met een zo goed mogelijke bescherming en verbetering van het leefmilieu, als ook met het behoud van een leefbare landbouw. Het probleem is echter hoe men deze dualiteit optimaal moet harmoniseren. Dit is de essentie van het debat. Het is dan ook een geanimeerde bespreking geworden.

Het ontwerp van wijziging van het mestdecreet vormt één geheel met het ontwerp van de milieu-beleidsvereenkomst. Volgens een lid van de commissie biedt deze MBO de sector echter de mogelijkheid om af te wijken van de forfaitaire normen in ruil voor een aantal onduidelijke verplichtingen. De controle van het nitraatresidu is volgens dit lid onvoldoende eenduidig. De regering heeft echter gesteld dat de norm voor het nitraatresidu na vergelijking met andere landen is vastgesteld. Deze norm wordt in elk geval vanaf 2003 na diepgaand wetenschappelijk onderzoek herijkt.

Een aantal andere commissieleden heeft opgemerkt dat de MBO de afhankelijkheid van de landbouwers ten aanzien van de landbouworganisaties nog zal doen toenemen. Deze commissieleden pleiten daarom voor afzonderlijke MBO's per deelsector of zelfs met individuele grote bedrijven. Dat

laatste was volgens de regering in strijd met het decreet op de milieubeleidsvereenkomsten. Volgens de regering kunnen andere landbouworganisaties de MBO mee ondertekenen als ze met de inhoud ervan akkoord gaan. Dat geldt ook voor de VZW die zal worden opgericht in het kader van de afgesloten MBO. Een lid van de commissie bleef evenwel van mening dat de veevoederfabrikanten onvoldoende verantwoordelijkheid krijgen, en stelde voor om rechtstreeks met hen MBO's uit te werken.

Uit de bespreking bleek dat het niet eenvoudig is om een sluitende omschrijving te vinden voor de grote geïntegreerde veeteeltbedrijven. De regering stelde dat de MBO ervoor zal zorgen dat de betrokkenheid van de organisaties bij het beleid zal toenemen, en zal leiden tot snellere en betere resultaten dan een uitgebreide regelgeving.

Op vraag van een commissielid verduidelijkte de regering dat jaarlijks een verslag over de uitvoering van de MBO wordt overgemaakt aan het parlement. Daarnaast behouden de Mestbank en de milieu-inspectie hun controlebevoegdheden in het kader van het decreet. Op basis van een toetsing door de juridische dienst van het Vlaams Parlement bleek dat de MBO niet ter beoordeling moet worden voorgelegd aan de Europese Commissie. Onze juridische dienst stelt wel dat alle ondertekende organisaties rechtspersoonlijkheid moeten bezitten. De regering stelde dat deze voorwaarde pas moet zijn vervuld op het ogenblik van de ondertekening.

Ook over het verlenen van mandaten aan leden van de organisaties en de specifieke terminologie werden vragen gesteld. Uit een bijkomende nota van de juridische dienst bleek dat de MBO louter juridisch zou kunnen worden afgesloten zonder dat het ontwerp van decreet is goedgekeurd.

Een ander belangrijk discussiepunt is de vergoeding. De commissie is unaniem van oordeel dat de landbouwsector moet worden beloond als hij inspanningen levert die verder gaan dan het realiseren van de basismilieukwaliteit. Er was wel onenigheid over de vraag met welke waarden de basismilieukwaliteit overeenstemt. Enkele commissieleden vroegen zich af of er geen alternatief vergoedingensysteem kan worden uitgewerkt. Dat kan bijvoorbeeld op basis van de beperkingen die door de watermaatschappijen worden opgelegd. Anderen stelden dan weer voor aan eigenaars van landbouwgrond in kwetsbare zones plantschade uit te betalen. Men pleitte eveneens voor een negatief heffingensysteem voor landbouwers die erin slagen

Beerden

een beter resultaat te halen dan wat de norm voorschrijft.

De regering benadrukte het belang om in het ontwerp in vergoedingen te voorzien die de toetsing van de EG kunnen doorstaan, en om de goedkeuring van de Europese Commissie te kunnen bekomen voor de vergoedingen die de vorige jaren zijn uitgekeerd. De vergoedingen uit het verleden worden verantwoord als tijdelijke maatregelen. In het voorliggende ontwerp gaat het om een nieuw vergoedingensysteem, in het kader van een stimuleringsbeleid. Een commissielid wees erop dat de vergoedingen essentieel zijn voor het welslagen van het MAP. De medewerking van de sector aan de uitvoering van het MAP zal daar in grote mate van afhangen.

Binnen de commissie was er verdeeldheid over de vraag of dit decreet de veeteeltsector zal dwingen om activiteiten af te bouwen. Een commissielid pleitte voor een warme sanering, met een sociaal verantwoorde afbouw van de veestapel. Anderen bestempelden dit voorstel dan weer als hardvochtig. De regering stelde dat elk scenario zonder mestverwerking hoe dan ook zal leiden tot een economische catastrofe. Verschillende commissieleden bevestigden het cruciale belang van het welslagen van de mestverwerking. Volgens sommigen moet de verwerkingsplicht enkel worden opgelegd aan grote bedrijven en integratoren.

Op basis van een gedetailleerd cijferoverzicht van de mestproductie volgens de verschillende types van veeteeltbedrijven en -inrichtingen, stelde de regering dat er 517 bedrijven zijn met een mestproductie van meer dan 1.000 kilogram P₂O₅. Deze bedrijven vertegenwoordigen samen een productie van 8,5 miljoen kilogram fosfor. Vanaf 2003 worden ze verplicht hun bedrijfsoverschot integraal te verwerken en/of te exporteren. Gezinsveeteeltbedrijven produceren 50 miljoen kilogram fosfor. Dit betekent een overschot van 16 miljoen kilogram. Volgens een lid van de commissie zijn deze cijfers niet representatief omdat er een aantal bedrijven, afhankelijk van de integratoren, in zijn ondergebracht. Volgens de vertegenwoordiger van de Mestbank is het nagenoeg onmogelijk integratoren te onderscheiden, onder meer omdat er geen wettelijk sluitende definities voor bestaan. De regering wees erop dat het voorliggende ontwerp bovenal een milieudecreet is en dat economische overwegingen vooral vanuit het landbouwbeleid moeten worden ingebracht.

Wat de heffingen betreft, zijn een aantal commissieleden van mening dat enkel een overschotheffing moet worden behouden. Ze stellen voor de basisheffing op scheikundige en andere meststoffen te schrappen. Volgens een ander commissielid brengt kunstmest nieuwe nutriënten in de cyclus en is een basisheffing op scheikundige meststoffen daarom toch verantwoord. De regering wees op de solidariteit tussen al diegenen die bijdragen aan het mestprobleem. Ze legde sterk de nadruk op de regulerende werking van de superheffing. Ze kondigde eveneens aan dat in de uitvoerende besluiten zou worden voorzien in een vrijstelling van 2000 frank.

Tijdens de artikelsgewijze bespreking werden vaak langdurige en soms technische discussies gehouden, onder meer over de nieuwe definitie van producent die in het ontwerp van decreet werd ingevoerd. Volgens de regering creëert de nieuwe definitie een betere samenhang tussen de definities uit het mestdecreet en die uit Vlare I. Verschillende leden stelden vragen over de gevolgen van deze nieuwe definitie, voor de verantwoordelijkheid inzake mestafzet en -verwerking. De regering verwees naar de toelichting bij artikel 2 waaruit blijkt dat de eigenaar van de dieren als de exploitant en producent moet worden beschouwd, omdat de bepaling voor wiens rekening een inrichting wordt geëxploiteerd, op hem van toepassing is. Volgens de vertegenwoordiger van de Mestbank zullen de contracten steeds worden aangepast aan de regeling voorzien in het meststoffendecreet.

Er is nogal wat te doen geweest over het centrale systeem dat nu perceelsgewijs mogelijk is op het terrein. Men vond dit te duur, onuitvoerbaar en wetenschappelijk onvoldoende onderbouwd. De regering wees er echter op dat dit de enige mogelijke, efficiënte controle is en dat een verdere wetenschappelijke onderbouwing in 2002 mogelijk zal zijn. Voor diegenen die het beter doen, zit er bovendien een compensatie aan vast.

Andere discussiepunten waren onder meer de indeling per inrichting of per bedrijf en de gevolgen hiervan voor de verdeling van de gronden, de definitie van de huiskavel, de uitwerking van de verwerkingsplicht en de gronden die voor de bepaling van het mestoverschot in rekening mogen worden gebracht, de draagkracht en precisie van de definities van vegetatietypes in de kwetsbare gebieden, de uitscheidingsnormen voor zoogkoeien- en enzovoort.

Ook de handhaving van de standstill en de invoering van de nutriëntenstop tot 2005 op het niveau

Beerden

van het individuele bedrijf vonden sommigen sociaal-economisch niet verantwoord. Het antwoord hierop was dat deze regeling nodig is om uitbreiding tegen te gaan en het mestverwerkingsprobleem niet nog groter te maken.

Op het einde van het debat heeft de meerderheid twee amendementen ingediend ter aanvulling van het decreet. In het eerste wordt de Vlaamse regering gevraagd om bij een eventuele vernietiging van de MBO onmiddellijk de procedure op te starten die zal leiden tot de goedkeuring van een aangepast MBO. Het tweede amendement stelt de inwerkingtreding van het decreet uit tot op het ogenblik dat de Europese Commissie de vergoedingsregeling verenigbaar vindt met de vereisten van de gemeenschappelijke markt.

Verschillende leden vroegen zich af of het dan niet beter zou zijn de stemming over het nieuwe MAP voorlopig uit te stellen en te wachten tot wanneer de Europese Commissie een beslissing heeft genomen. De regering heeft daarentegen steeds gesteld dat het decreet pas kan worden uitgevoerd als rechtszekerheid kan worden geboden over de vergoedingen voor de prestaties van de landbouwers. Dit decreet moet dan ook als één geheel worden uitgevoerd.

De commissievoorzitter herinnerde aan de bestaande verwerkingsplicht die technisch nog niet mogelijk is. Hij verzocht de regering de milieu-inspectie op de hoogte te brengen van de nieuwe regeling en haar te vragen geen scherpe acties te ondernemen tegen landbouwers die niet aan de huidige mestverwerkingsplicht voldoen.

Bij de artikelsgewijze stemmingen bleek een grote verdeeldheid over de definities en de mestverwerkingsplicht. De wijzigingen aan de gezinsveeteeltbedrijven, de algemene bemestingsnormen en de wijze van mesttoediening werden mee goedgekeurd door sommige oppositiepartijen. De artikels over de nutriëntenbalans en de instelling van een nutriëntenhalte werden, met uitzondering van één of twee onthoudingen, unaniem goedgekeurd. Amendementen die een volledige afbakening voor Vlaanderen als kwetsbaar gebied inschrijven, werden verworpen met twaalf tegen één. Het amendement dat de sector een inkrimping van de productie oplegt, werd verworpen met dertien tegen twee. Tot slot werden de twee amendementen van de meerderheid goedgekeurd met acht stemmen tegen vier. Het ontwerp van decreet werd goedge-

keurd met acht stemmen voor en twee stemmen tegen bij twee onthoudingen.

Ik wil nog enkele slotopmerkingen formuleren. Dit ontwerp-MAP is duidelijk een compromis dat niemand gelukkig maakt. Dat was onvermijdelijk. Voor de ene gaat het te ver, en voor de andere gaat het niet ver genoeg.

Het welslagen van het MAP is ten eerste afhankelijk van een goedkeuring op korte termijn door de EU. Dat geldt zowel voor de toetsing van het decreet als voor het bijgevoegde uitvoeringsbesluit. Vooral de criteria en het niveau van de vergoedingen zijn hierbij belangrijk. Het welslagen zal ook afhankelijk zijn van het welslagen van de MBO en de mestverwerking. De verdere uitwerking van het structuurplan dat de afbakening van de verschillende zones bevat, de concretisering van de voorziene grondbalans en de toepassing op het terrein van het natuurdecreet blijven voor grote angst zorgen.

De Mestbank kan en moet een belangrijke rol spelen, niet alleen als controlerende instantie, maar vooral ook als begeleider, voorlichter en vertrouwensman van zowel de landbouw- als de natuursector. Dit lijkt me heel noodzakelijk. Dit vereist wel een ernstige wijziging van de ingesteldheid van de Mestbank. De samenwerking tussen de ALT en Aminal op basis van gelijkheid zal daarin een grote rol spelen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit zal niet het laatste MAP zijn. Voor mij is het dat wel, maar ook het volgende Vlaams Parlement zal opnieuw overleg moeten plegen. Ik hoop en ik wens dat dit overleg in meer openheid en vertrouwen mag plaatshebben. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zou op mijn beurt de verslaggever, de heer Beerden, willen bedanken voor zijn uitstekende verslag en zijn correcte weergave van de besprekingen in de commissie.

Ik wil hem ook bedanken voor de jarenlange goede discussies die we over de landbouwproblematiek hebben gevoerd, eerst in de commissie voor Landbouw en later hier in de commissie voor Leefmilieu. Ik heb een schitterende herinnering aan hem. Hij was een plichtbewust parlamentslid, dat misschien al te weinig in de schijnwerpers kwam. Naar mijn aanvoelen heeft hij op een heel goede wijze gewerkt in de commissies. Georges, veel

Denys

geluk in uw niet-parlementaire loopbaan. (*Applaus*)

Mijnheer de voorzitter, ik voel me wat ongemakkelijk bij de bespreking van dit ontwerp van decreet. Nooit in mijn parlementaire loopbaan heb ik immers zo een schizofrene situatie meegemaakt. Hier wordt namelijk een ontwerp van decreet ter goedkeuring voorgelegd aan het parlement waarvan min of meer vast staat dat de inhoud ervan op het terrein niet zal worden gerealiseerd.

Allereerst stellen we vast dat Europa het MAP-2 sterk betwist. De ontwerptekst bepaalt immers dat het decreet pas in werking zal treden wanneer Europa zich positief uitspreekt over het voorgestelde vergoedingensysteem. Er zijn geruchten dat de Europese instanties hier een negatief oordeel over zullen vellen. Ze zouden het oneens zijn met de vergoedingenprocedure.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer Denys, ik weet niet waar u uw informatie haalt. De laatste weken hadden we zeer intense contacten met de EU-instanties, die duidelijk een onderscheid maken tussen wat met de vergoedingen is gebeurd in de periode 1996-1998, en wat nu gebeurt. De vroegere vergoedingen worden beschouwd als overheidssteun en zullen worden onderzocht. Ik heb echter niet de indruk dat Europa negatief staat tegenover dit voorstel, wat wordt bevestigd door de mensen van de administratie. De gesprekken verlopen zeer constructief. De Europese instanties wensen zich heel goed te informeren en stellen een tabel op waarin wordt aangegeven wat onder de noemer overheidssteun moet worden gerangschikt en wat steun in het kader van de beheersovereenkomst kan worden genoemd. Zij beoordelen dit ook vanuit het beoogde resultaat. Ook werd afgesproken dat het directoraat-generaal, dat de implementatie van de nitraatrichtlijn zal beoordelen, dit decreet zal toetsen aan deze richtlijn.

Inzake de forfaitaire vergoeding is het voorbarig om nu reeds te speculeren en onrust te zaaien. Dat heeft geen zin. De signalen die ik ontvang, zijn van een totaal andere aard dan wat u beweert.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, het debat van vandaag is cruciaal. Onze commissie heeft zeer hard gewerkt aan het MAP-1. Bij MAP-2 hebben we getracht hetzelfde te doen.

Het is een publiek geheim dat ik zeer ontgoocheld was toen de regering door de meerderheidspartijen een amendement liet indienen dat de inwerkingtreding van dit MAP koppelde aan het advies van de Europese Commissie over de voorgenomen vergoedingenregeling. De commissie heeft getracht daarover een zo groot mogelijke duidelijkheid te krijgen, maar deze duidelijkheid bleef achterwege omdat de procedure nog lopende was.

Mijnheer de minister, in verband met deze procedure beschikken we natuurlijk niet over de briefwisseling tussen de Europese Commissie en de Vlaamse of de federale regering. We baseren ons echter op een artikel dat is verschenen in het tijdschrift Land- en Tuinbouw van 9 april 1999.

In dat artikel stelt de voorzitter van het Algemeen Boerensyndicaat, de heer Adriaens, dat de Europese Commissie op 26 maart jongstleden een vernietigende brief heeft geschreven aan de regering aangaande de vergoedingen in het kader van het mestdecreet. In die brief zou ook staan dat de betalingen voor de jaren 1997 en 1998 in geen geval mogen worden uitgevoerd. De beoordeling van de Europese Commissie maakt brandhout van de besluiten die werden genomen op basis van het mestdecreet van 1995.

Die vergoedingen van 1997 en 1998 zijn dus hangende. Nu gaat het echter over de inwerkingtreding van het nieuwe decreet, het zogenaamde MAP-2. Daarin staat duidelijk dat het MAP-2 slechts in werking kan treden als de voorgenomen vergoedingenregeling op basis van dit decreet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. Meer specifiek gaat het dan om de vergoedingen die zijn opgenomen in artikel 15 van dit decreet.

Ik keer nog even terug naar het artikel van de heer Adriaens. Hij stelt ook nog dat zelfs de vergoeding voor patrimoniumverlies en de onteigening op eigen verzoek geen genade vindt in de ogen van Europa. De argumenten luiden dat het beleid van de gemeenschap berust op het voorzorgsprincipe en het beginsel van preventief handelen. Het gaat dus om het beginsel dat milieuaantasting bij voorrang aan de bron moet worden bestreden.

Hier wordt dus gesteld dat een deelstaat geen subsidie mag geven. De Europese Gemeenschap redeneert immers dat er geen recht op vervuiling be-

Van Mechelen

staat. Als er een recht op vervuiling bestaat, en wij ontkennen dat recht, dan kan men daar een vergoeding voor betalen. Dat is het concept. De heer Adriaens zegt echter dat hij verneemt van de Europese Commissie dat ook de voorgenomen vergoeding voor patrimoniumverlies – die nu ook in het nieuwe decreet staat – geen genade vindt in de ogen van Europa.

Ik sluit me dan uiteraard aan bij de visie van de heer Denys. Als deze informatie juist is, dan heeft de verdere bespreking van dit decreet geen enkele zin. Artikel 38 zegt immers in alle duidelijkheid dat dit decreet slechts in werking kan treden als de vergoedingsregeling, zoals nu vastgelegd, uitvoerbaar is. Volgens het artikel in het tijdschrift Land- en Tuinbouw kan dit dus niet. Mijnheer de minister, daarom dringen de heer Denys en ikzelf aan op grote duidelijkheid van uwentwege.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer Van Mechelen, wat het voorzorgsprincipe betreft, is het inderdaad zo dat niemand recht heeft op een vervuiling. Wij vertrekken van de basismilieukwaliteit van de 50 milligram. Om die te bereiken, krijgt niemand een vergoeding. Om verder te gaan, mag men echter wel vergoedingen geven. Dat is de hele redenering die in dit MAP, in het stimuleringsbeleid, in de MBO en de beheersovereenkomsten wordt gevolgd. Ook de forfaitaire vergoedingen zijn daar uiteindelijk op gebaseerd.

Ik heb geen rechtstreekse contacten gehad met de betrokken Europese diensten. Dat is gebeurd via mijn administratie. Ik heb echter zeker niet de indruk dat Europa daaromtrent nu al een bepaalde concrete stellingname heeft ingenomen. Integendeel zelfs, men bevindt zich daar nog altijd op het niveau van de informatie.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, u ontkent dus het bestaan van die brief van 26 maart ?

Minister Theo Kelchtermans : Voor zover ik op dit moment weet, handelt die brief van 26 maart vooral over de vergoedingen van 1996, 1997 en 1998. Die brief handelt dus niet over wat we nu voorstellen. De voorzitter van het ABS meent uit zijn contacten een bepaalde conclusie te kunnen trekken. Op basis van mijn contacten met mensen van de betrokken directoraten-generaal kom ik echter tot

een andere conclusie. Deze Vlaamse regering heeft, net als alle vorige, altijd gezegd dat landbouwers moesten worden vergoed voor gedane inspanningen. In het regeerakkoord werd daar zelfs aan toegevoegd dat inspanningen die verder gaan dan de basismilieukwaliteit, volledig moesten worden vergoed. Men moet echter geen inspanningen belonen die toch moeten worden geleverd, wat ook wordt bevestigd in deze brief. Men moet alleen de verdergaande inspanningen vergoeden.

Mijnheer Van Mechelen, als van in het begin duidelijk was geweest waarover het ging, dan zou deze communicatieoorlog in de commissie voor Leefmilieu niet hebben plaatsgevonden. Ik denk dat u dat moet beamen. Van in het begin is gezegd dat dit decreet valt of staat met de medewerking van de landbouwsector. Bijgevolg moeten we de inspanningen die verder gaan dan het behalen van de basismilieukwaliteit, stimuleren en vergoeden. Dit is een van de basisvoorwaarden voor deze medewerking.

Ik betreur nog altijd dat de groene beweging, en in het bijzonder de Bond Beter Leefmilieu, klacht heeft neergelegd bij de Europese Commissie. Daardoor is heel deze discussie over de vergoedingen ontstaan. Dit heeft de milieusector meer kwaad dan goed gedaan. De verstandhouding tussen natuur en landbouw is teruggedraaid naar het niveau van enkele jaren geleden.

De bepaling dat het decreet in werking treedt op het moment dat er duidelijkheid is over de vergoedingen, heeft daar mee te maken. Zonder deze voorwaarde kan dit decreet geen ordentelijke start krijgen. Het lijkt me ook logisch : we hebben deze afspraak gemaakt bij het aantreden van deze regering. Er moet een vergoeding komen voor de geleverde prestaties. We kunnen de landbouwers geen verplichtingen opleggen zonder de afgesproken vergoedingen toe te kennen. De Europese Commissie moet daarvoor nog wel het licht op groen zetten. We moeten het nodige doen om deze afspraak zo snel mogelijk te krijgen.

Met één kleine beslissing van de Vlaamse regering komt heel de trein op gang. Dat is niet uitzonderlijk. Dit was ook het geval bij het bodemsaneringsdecreet, dat door de Vlaamse regering in werking werd gesteld op het ogenblik dat alle voorbereidingen om te kunnen beginnen, waren getroffen.

Men beweert nu dat hierdoor een precedent wordt geschapen en dat een beslissing wordt genomen die men op het terrein niet kan uitvoeren. Dit is niet waar. We volgen de normale procedure. De wet be-

Kelchtermans

paalt dat het geven van staatssteun aan economische sectoren, aan de Europese Commissie moet worden gemeld.

Als de Europese Commissie hierover een uitspraak doet, vertrekt de trein. Het zal een goede trein zijn, want de sector zal meewerken.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de minister, de discussie gaat niet over de vraag of landbouwers al dan niet recht hebben op een vergoeding. In de commissie was iedereen het erover eens dat de landbouwers moeten worden vergoed.

De beslissing ligt echter niet bij ons, maar bij de Europese Commissie. Maar wat zal er gebeuren als de Europese Commissie het licht niet op groen zet ? Ik kan de heren Van Mechelen en Denys op dit punt deels bijtreden. Via mijn contacten, die via andere wegen lopen, verneem ik dat het verdict van de Europese Commissie negatief zal zijn.

Het kan toch niet dat dit milieuprobleem wordt gegijzeld door het dossier over de vergoedingen ? Ik kan er begrip voor opbrengen dat we een stuk van het decreet op de helling zetten. De boeren moeten inderdaad worden vergoed. Laten we dit milieuprobleem echter niet volledig opzijschuiven, omdat een aspect van het decreet niet in orde is.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : We bevinden ons niet in het luchtledige. Het huidige MAP loopt onverkort verder.

Mevrouw Vera Dua : U hebt gezegd dat u het niet zult toepassen. Momenteel zijn bepaalde landbouwers verplicht de mest te verwerken, maar u zult overtredingen door de vingers zien.

Minister Theo Kelchtermans : Het enige wat ik desgevallend mag doen, is straks aan de Milieu-inspectie melden dat het Vlaams Parlement dit decreet heeft goedgekeurd en dat er dus een andere regeling op komst is. Ondertussen blijft het huidige MAP van kracht, zonder dat de vergoedingen definitief kunnen worden toegezegd, omdat de Europese Commissie nog een uitspraak moet doen over de vergoedingen voor 1998, 1997 en 1996. Voor 1996 werden de vergoedingen al uitbetaald, maar men kan er nog vragen over stellen.

Vandaag stellen we een decreet voor dat, rekening houdend met de ervaringen en evaluaties, definitieve sporen zal uittekenen voor de volgende jaren.

De heer André Denys : Het is juist omwille van dit laatste dat we voorstellen het ontwerp van decreet voorlopig niet goed te keuren. Als er niets gebeurt, vallen we terug op MAP-1. We komen dus niet in een vacuüm terecht.

Mijnheer de minister, uw lang en onzeker antwoord sterkt me in mijn overtuiging. De VLD wil geen onrust zaaien, maar ook de heer Adriaens van het ABS niet. Naar aanleiding van MAP-1 heeft de heer Adriaens een slechte naam verworven. Bij MAP-2 is dat echter niet langer het geval. Zijn landbouworganisatie was, in tegenstelling tot de Boerenbond, wel bereid steun te verlenen aan MAP-2. Op het ogenblik dat de Boerenbond naar aanleiding van de discussie dreigde af te haken, heeft het ABS een persconferentie gegeven om MAP-2 te steunen. We moeten dus nuanceren. De contacten en de persinitiatieven van de heer Adriaens hadden niet tot doel onrust te zaaien, maar om ons besluiten te doen trekken uit de gebeurtenissen.

Al verwijst u naar precedentes, dit blijft een voorbeeld van slecht wetgevend werk. Er zullen bij decreet zaken worden bepaald die op het terrein zeker niet in de eerste maanden kunnen worden uitgevoerd, en mijns inziens ook niet op langere termijn. De Mestbank zal blijven functioneren op basis van de regels van MAP-1 en niet op basis van wat hier wordt bepaald. De landbouwers zullen de normen van MAP-1 moeten volgen. De geldende verspreidingsregels zullen de regels zijn van MAP-1. De getekende MBO's zullen niet rechtsgeldig zijn, omdat MAP-2 niet van toepassing zal zijn. De rechters zullen zich bij conflicten moeten baseren op de regels die werden vastgelegd in MAP-1.

Waar zijn we mee bezig als deze assemblee een decreet goedkeurt, waarop men zich in de komende maanden op het terrein niet zal kunnen baseren, terwijl een vroegere wetgeving van kracht blijft die op verschillende punten inhoudelijk verschilt met de nieuwe ? We doen een oproep om daarvan af te zien en te wachten tot we zekerheid krijgen van de Europese overheid over de juiste situatie. Door dit goed te keuren geven we geen goed signaal, noch aan de landbouwers, noch voor het milieu.

Dit pleidooi betekent niet dat er volgens de VLD geen nood zou zijn aan een MAP-2, wel integendeel. We vinden net dat er hoge nood is aan een nieuw MAP. Het huidige MAP is te stereotiep. Het

Denys

is te eenzijdig toegespitst op een middelenverbintenis – hoe men moet mesten – en is te weinig gekoppeld aan een resultaatverbintenis, zoals die bijvoorbeeld bestaat in Baden-Württemberg. We hebben daar in het debat over MAP-1 naar verwezen, wat op het terrein evenwel volledig mislukt is. Precies door het accent te leggen op de mestverspreiding en door het propageren van de daarmee verband houdende technieken, is Vlaanderen inzake nitraatvervuiling geëvolueerd van een aantal zwarte en witte gebieden naar één groot grijs Vlaanderen.

MAP-1 is ook mislukt omdat het op geen enkele wijze een mestverwerkingsbeleid wenste te hantieren. Met betrekking tot mestverwerking zijn er enerzijds de believers en anderzijds de non-believers. De heer Van Mechelen, ikzelf en mijn fractie konden van meet af aan bij de believers worden gerekend. Wij zijn immers van oordeel dat mestverwerking kan, moet en zelfs de enige aanvaardbare oplossing is als men ervan uitgaat dat het respect voor de voor ons heilige milieunormen hand in hand moet gaan met het maximale behoud van de tewerkstelling. Precies die combinatie is het uitgangspunt van de VLD en precies die combinatie kan enkel worden bereikt via mestverwerking.

Dat mestverwerking een haalbare kaart is, werd reeds in het buitenland bewezen. Als er dienaangaande dan toch mislukkingen waren, waarbij ik het Nederlandse Promest als voorbeeld geef, dan hadden die te maken met een gebrek aan toevoer en met het feit dat mestverwerking duurder is dan mestverspreiding. Mestverwerking kan trouwens enkel slagen als men – eerst en vooral ten aanzien van de grote bedrijven – een mestverwerkingsplicht invoert.

Als wij een pleidooi houden om MAP-2 en de behandeling van dit ontwerp van decreet uit te stellen, dan gebeurt dat in de eerste plaats omdat wij van oordeel zijn dat de koppeling van dit dossier aan een onzekere beslissing op Europees vlak ons in een situatie van rechtsonzekerheid dreigt te doen belanden.

We zijn het ermee eens dat mestverwerking noodzakelijk is en dat men via MBO's naar resultaatverbintenissen streeft in plaats van dictatoriaal te werk te gaan en dus van overheidswege op te leggen hoe de boeren moeten mesten. Dat zijn de twee goede punten die ook wij in het hier voorliggende MAP-2 erkennen en onderschrijven.

Helaas zijn deze teksten te ingewikkeld, te onduidelijk en te gedetailleerd. Sta mij toe even de link te leggen met het kaderdecreet betreffende de zorgverzekering. Daar is net het tegenovergestelde gebeurd, want in dat decreet is helemaal niets ingevuld en worden miljarden vastgelegd in heel vage principes waarmee de regering achteraf kan doen wat ze maar wil. Op die manier krijgt de regering zomaar een supervolmacht in de schoot geworpen.

Hier heeft men een akkoord tussen milieu- en landbouworganisaties – partijen die elkaar wantrouwen en alles tot in het kleinste detail willen vastleggen – decretaal willen verwoorden en vastleggen. Het resultaat is een complex ontwerp van decreet dat onbegrijpelijk is voor degenen die de besprekingen tussen de milieu- en landbouwverenigingen niet hebben meegemaakt. Volgens mij kan slechts één persoon in Vlaanderen precies inschatten wat de teksten betekenen. Mijnheer de minister, met die ene persoon bedoel ik niet u maar mevrouw Vandendriessche, uw kabinetsmedewerker. (*Applaus bij de VLD*)

– *De heer Herman Suykerbuyk, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Zij weet als enige wat in het ontwerp van decreet staat. Ik apprecieer haar deskundigheid, maar het is erg dat niemand van ons de betekenis van de teksten juist kan interpreteren. Het is erg dat conflicten die in de rechtbanken zullen moeten worden beslecht, zullen worden behandeld door rechters die niet precies kunnen inschatten wat de decreetgever heeft bedoeld. Dit is mijn grote verwijt aan de opstellers van het ontwerp van decreet. We kunnen wel applaudisseren voor de deskundigheid van mevrouw Vandendriessche, maar het is bijzonder pijnlijk dat zij als enige de teksten juist kan inschatten. Dit is het parlement onwaardig.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer Denys, het is bijzonder merkwaardig dat u verwijst naar het decreet over de zorgverzekering, dat volgens u te weinig in detail regelde. De VLD heeft het decreet echter wel goedgekeurd. Vandaag hebt u kritiek op het ontwerp van decreet over het MAP, maar dat is juist heel gedetailleerd. Ik begrijp uw redenering niet.

Volgens u is dit ontwerp van decreet te gedetailleerd op basis van het wantrouwen tussen milieu en landbouw. Dit is misschien ten dele juist, maar

De Roo

met MAP-2 zetten we een aantal duidelijke stappen vooruit. De amendementen stonden in het teken van het noodzakelijke fiat van Europa. De onzekerheid over de uitspraak van Europa bestaat inderdaad nog steeds, maar ondertussen werken we voort op basis van MAP-1.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord. *(Opmerkingen van de heer André Denys)*

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik zal het bij drie korte opmerkingen houden. Ten eerste zou een uitstel van de stemming, waarvoor de heer Denys pleit, het slechtste signaal zijn dat we aan Europa kunnen sturen.

Ten tweede zou aarzelen met stemmen eveneens een slecht signaal zijn aan de mestverwerkingssector, waarover u zich zo lyrisch uitlaat. Er worden immers al veel initiatieven op gang getrokken.

Ten derde beweert u dat niemand het ontwerp van decreet begrijpt. Ik heb samen met mevrouw Vandendriessche contacten gehad met landbouwers, en die begrijpen de tekst zeer goed. Ze stellen nauwelijks vragen.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Ik heb nog een korte opmerking over de mestverwerking. Vergeleken met het decreet van 1995 is in het huidige ontwerp een duidelijke mentaliteitswijziging te zien : we geloven nu in de mestverwerking.

Mijnheer de minister, indien het decreet van 1995 vandaag zou worden toegepast, moeten alle overschotten worden verwerkt. Dit is immers de enige wet die blijft gelden, ook nadat dit ontwerp zou worden goedgekeurd omdat het niet door de Vlaamse regering wordt bekrachtigd. Het enige dat de mestverwerking echt zou kunnen stimuleren, is de bepaling dat alles moet worden verwerkt.

Mijnheer De Roo, ik begrijp dat u als fractievoorzitter niet alle debatten kunt bijwonen, maar ik beveel u het lezen van artikel 2 van dit ontwerp van decreet aan. Daarin wordt bepaald wat graslanden zijn. U moet mij toch eens uitleggen waarom wij in een decreet moeten bepalen wat onder meer Ha-struikgrasvegetatie, Hc-vochtig, niet tot weinig bemest grasland, en Hd-kalkrijk duingrasland zijn. De heer Denys en ik zijn niet de enigen die er zo over denken. De heer Beerden heeft daarnet ook

gesteld dat als we ooit nog eens de discussie over het MAP voeren, dat met heel wat meer vertrouwen in de landbouwers moet gebeuren.

Ik was vrijdag met de commissie voor Leefmilieu op Flanders Technology. De bedrijfsleiders vroegen ons een positieve milieuwetgeving te maken gebaseerd op vertrouwen, waarbij het doel wordt bereikt met de middelen die de actoren op het terrein zelf kunnen kiezen. De bedrijven gaan akkoord dat ze normen opgelegd krijgen, maar ze willen zelf bepalen hoe ze die normen halen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijn voorstellen van decreet zijn steeds kaderdecreten waarin alle principes zijn vervat. In het decreet op de zorgverzekering bijvoorbeeld staan een aantal fundamentele principes niet in het decreet. Hier ligt echter het andere uiterste voor. De uitvoeringsbesluiten zijn totstandgekomen tussen twee partijen die elkaar wantrouwen. Voor de personen die het akkoord tussen de milieu- en landbouwbewegingen niet hebben meegemaakt, is dit decreet onleesbaar. Dat schept problemen inzake rechtszekerheid.

Mijnheer de minister, u gaat te lichtzinnig over dit debat. De landbouwers zijn helemaal niet tevreden, ze zijn wantrouwig. Dit MAP koppelt het vergoedingssysteem aan de inwerkingtreding van het decreet. Dit heeft maar één bedoeling : tijdens de electorale periode de woede en het wantrouwen van de boeren te sussen. De landbouwers zijn wantrouwig. Een belangrijke landbouworganisatie keerde tijdens de besprekingen al op haar stappen terug.

De VLD-fractie verschilt in deze aangelegenheid grondig van mening met de Agalev-fractie. We zijn het eens over het bereiken van de milieunormen : daar mag niet aan worden geraakt. We zijn het echter niet eens over de manier waarop die moeten worden bereikt. Mevrouw Dua pleit voor productieafbouw, ook warme sanering genoemd. Afbouw van productie biedt echter geen oplossing. Dit betekent het faillissement en de ondergang van twee landbouwsectoren : de varkens- en pluimvee-sector. Die sectoren krijgen geen toelage van Europa, maar staan op Europees niveau zeker hun mannetje. We stellen veel mensen tewerk in die sectoren : 20.000 tot 30.000 personen.

Afbouw van productie lost niets op. Mijn oog is gevallen op twee cijfers uit het verslag. Via verspreiding kan men in Vlaanderen 49 miljoen kilogram

Denys

P₂O₅ plaatsen. De grondgebonden bedrijven produceren 38 miljoen kilogram P₂O₅ en de gemengde bedrijven 11 miljoen kilogram. De hele niet-grondgebonden varkens- en pluimveehouderij moet dus worden afgeschaft om het mestprobleem op te lossen via verspreiding. Als men 15 percent van de varkensstapel afbouwt, lost men slechts 13 percent van het milieuprobleem op. De warme sanering, waar mevrouw Dua voor pleit, kost bovendien enorm veel geld. De enige echte oplossing is de mestverwerking.

Uw warme sanering, mevrouw Dua, is een kille doodsteek voor de sector en voor 20.000 tot 30.000 mensen.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Als we MAP-2 uitvoeren zoals het op papier staat, dan geven we de landbouwsector pas de doodsteek. Ik heb regelmatig contact met landbouwers. Ze vertellen me dat de integratoren langs de kleine boerderijen gaan. Ze zijn bezig de kleine landbouwbedrijven op te slorpen, want die kunnen het financieel niet meer aan.

Met uw oplossing blijft de varkensstapel op zijn huidige niveau, maar het aantal varkenshouders zal drastisch verlagen. Dat is koude sanering. Tussen 1982 en 1992 zijn er 20.000 varkensboeren verdwenen, zelfs zonder MAP. De varkensstapel is echter wel exponentieel gestegen. U pleit voor de teloorgang van de kleine zelfstandige boeren, mijnheer Denys. De VLD pleit voor grote bedrijven, voor de agro-industrie en zal dat blijven doen. Ik ben voor een degelijke begeleiding. Als de kleine boeren willen stoppen, moeten we hen uitbetalen en op die manier tegelijk een deel van het milieuprobleem oplossen. We moeten de integratoren verplichten af te bouwen, want zij liggen aan de basis van het milieuprobleem.

De heer André Denys : U valt me onterecht aan, mevrouw Dua. Ons pleidooi is zeer duidelijk en u weet dat : we zijn niet gekant tegen integratie, maar de integratoren moeten de zwaarste last dragen in de mestverwerkingsplicht. We doen een voorstel : MAP-2 moet worden herschreven, de integratoren moeten in de MBO's bij naam worden genoemd, en ze moeten worden onderworpen aan de mestverwerking.

Bovendien is het niet verstandig van de overheid om te bepalen hoeveel varkens er moeten zijn. De overheid doet er niet verstandig aan zich te men-

gen in het marktsysteem. De sector is de enige die zich aanpast aan de situatie. Het is niet aan te raden, zoals de EG heeft gedaan, om te bepalen hoeveel melk er moet worden geproduceerd en te werken met contingenten. Dit is een communistische werkwijze. De vrije markt zal wel bepalen wat er nodig is. Laten we ons hier beperken tot het milieuprobleem.

Indien het probleem moet worden opgelost door een afbouw, dan betekent dat de doodsteek voor 20.000 tot 30.000 mensen in deze sector. Het is niet correct te stellen dat men de milieunorm wil halen met behoud van de tewerkstelling.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Denys, de landbouworganisaties zijn zelf vragende partij.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, er is een nieuw MAP-2 nodig. Het MAP dat we nu bespreken brengt onzekerheid. In een nieuw plan moeten de elementen van mestverwerking worden vervat. De MBO moet meer worden gericht op een resultaatverbintenis. Het huidige ontwerp brengt rechtsonzekerheid, is voor de betrokkenen onbegrijpelijk en voor de buitenstaanders oninterpreteerbaar.

Dit ontwerp is schadelijk voor het milieu. Dit ontwerp is slecht voor de landbouwer. We zullen deze namiddag dan ook tegenstemmen. Het zou beter zijn indien men het ontwerp zou intrekken. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, dit plan blijft de gemoederen beroeren. Een paar maanden geleden hebben we er een actualiteitsdebat aan gewijd nog voor het af was en voor we de teksten hadden. Zelfs die discussie heeft de animo om een lange bespreking te houden in de commissie niet verminderd. Op zich is dat geen slechte zaak.

Dit MAP zorgt ervoor dat nog tijdens deze zittingsperiode de cirkel rond is. Het eerste grote milieudecreet van deze regering was het MAP-1. Met het MAP-2 sluiten we op passende wijze deze zittingsperiode af. Ik hoop dat men na de verkiezingen er niet opnieuw mee begint en dat de cirkel definitief is gesloten.

Collega's, de hele evolutie van de afgelopen tien jaar stemt me enigszins bitter. Vorige week bracht de commissie een werkbezoek aan Flanders Tech-

Tobback

nology. We hebben met het bedrijfsleven een positieve discussie gevoerd over milieunormering en -wetgeving. In de afgelopen tien jaar hebben het parlement en de regering heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van milieuwetgeving, -normering, -vergunning en in het algemeen inzake milieuhygiënewetgeving.

Het bedrijfsleven nam vorige vrijdag grosso modo een positieve houding aan. Men is blijkbaar bijzonder gelukkig met het rechtszekere systeem en men vecht de normen niet fundamenteel aan.

De les die we hieruit kunnen trekken, is dat, wanneer er tussen de overheid en de betrokkenen in een sfeer van vertrouwen wordt gewerkt, men resultaten kan boeken. Dit wordt aangetoond door de prestaties van een aantal individuele bedrijven en – nog onvoldoende – door de resultaten inzake de algemene milieukwaliteit. Maar het is dus mogelijk.

Het is perfect mogelijk om ecologische prestaties te koppelen aan het behoud van werkgelegenheid en economische groei. We stellen vast dat dit perfect mogelijk is. Enkel in de landbouwsector stellen we dit tot op vandaag niet vast. Dit is zowat de enige industriële sector die zich de afgelopen jaren veelal tot een potje touwtrekken met de overheid beperkt heeft. Dit is voor een groot stuk de oorzaak van het bestaande wantrouwen. Zij wilden met een minimum aan reglementering zoveel mogelijk blijven doen wat zij reeds deden.

Dit heeft ook zijn gevolgen gehad op het MAP. Het probleem van mestoverschotten is niet slechts bekend sinds 1995. De heer Denys heeft de cijfers net genoemd. Ze zijn gigantisch. Men weet dit al meer dan tien jaar. Desondanks groeit de varkensstapel al meer dan tien jaar – ook nog na 1995 – aan een onvoorstelbaar tempo. Niemand lijkt zich hier zorgen over te willen maken. Men beseft nochtans goed dat de oplossing die wordt geboden door mestverwerking nog niet klaar is. Dit nieuwe MAP, het MAP-2, moest bijgevolg op een aantal punten strenger zijn dan het huidige MAP. Het moest een aantal strengere normen opleggen. Het moest zelfs zover gaan een duidelijk en ondubbelzinnig nutriëntengehalte – in de realiteit een beestengehalte, een bijzonder lelijke term, maar daar komt het op neer – in te voeren.

We zijn daar bijzonder gelukkig mee. Het decreet is, met zijn normen en reglementeringen, strenger

dan het MAP-1. Dit was onze eerste voorwaarde. Daarom steunt de SP dit nieuwe MAP. Ik ben er tevens van overtuigd – en ik heb dat ook reeds tijdens het actualiteitsdebat gezegd – dat we met dit MAP-2 onze Europese verplichtingen van de nitraatrichtlijn zullen nakomen en dat we onze verplichtingen als overheid betreffende de volksgezondheid zullen nakomen. Er zullen met dit MAP-2 minder nutriënten in ons oppervlaktewater en bijgevolg in ons drinkwater terechtkomen. Dit is steeds de eerste doelstelling van dit MAP geweest.

Terwijl de normen zeer duidelijk zijn, zijn de manieren waarop men die doelstellingen wil realiseren een stuk minder ondubbelzinnig. Hier werd al een aantal keren over gediscussieerd. Er werd naar die fameuze MBO gegrepen. Ik denk – ook gezien het begin van mijn betoog – dat het belangrijk is om de sector een bijdrage te laten leveren. We hebben voor het eerst duidelijk het signaal gekregen dat men bereid is om een inspanning te leveren.

De manier waarop men die inspanning wil leveren, is echter niet helemaal de manier die ik zou hebben gekozen. Wij hebben die manier reeds meermaals besproken, zowel in de commissie als elders. Ik ben niet zo een grote believer in mestverwerking. Ik zeg dit niet, mijnheer Denys, omdat de theorie niet mooi zou zijn. Ik ben op het theoretisch vlak een onvoorstelbaar believer in die mestverwerking. Als het echt werkt, is het een fantastisch systeem. Men kan dan inderdaad perfect produceren, mits men dit koppelt aan goede praktijken inzake stallenbouw, inzake de behandeling van dieren en inzake transport. Als men dit alles hieraan koppelt en indien het systeem werkt, kan men perfect produceren zonder bijkomende milieuhinder te creëren. De theorie is fantastisch. Ik wil hier graag in geloven.

De praktijk geeft vandaag nog een heel andere aanblik. Ik ben er ten volle van overtuigd dat de technologie aanwezig is, dat het, met andere woorden, in de praktijk kan. Ik twijfel er evenmin aan dat men mest kan verwerken tot een bruikbaar product en dat men hierbij de milieuhinder in belangrijke mate kan reduceren. De enige bedenking die ik hierbij heb – en ik deel die bedenking met mevrouw Dua – is dat dit voor velen niet betaalbaar zal zijn, zeker niet als de winst per varkensplaats – want daar gaat het in de eerste plaats om – steeds kleiner wordt. Ik denk inderdaad dat heel wat landbouwers een koude douche zullen krijgen als ze de rekening van die mestverwerking gepresenteerd krijgen.

Tobback

Ik heb hier echter twee bedenkingen bij. Die slaan voornamelijk op de kritiek van mevrouw Dua. Is het, ten eerste, niet zo, mevrouw Dua, dat we de landbouwsector hier net hetzelfde vragen als alle andere industriële sectoren? We vragen hen namelijk om de rekening te maken, om na te gaan of ze, binnen het milieukader dat de overheid uittekent, rendabel kunnen produceren. Dat vragen we aan elke industriële sector. Ik zie niet in waarom we dat ook niet aan de landbouwsector zouden vragen. Daar situeert zich de discussie over de internalisering van de kosten. We vragen te produceren met respect voor duidelijke milieunormen, en willen nagaan of dat op een rendabele wijze kan gebeuren.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Misschien is dit een geschikt ogenblik om de minister te vragen of het idee van de groene frank nog leeft. Op basis van dat idee zou Biopower in Oostende aan mestverwerking doen. Uit de commissiebespreking is gebleken dat men zo de zaak financieel kan klaren. Of men mestverwerking op zichzelf bekijkt, dan wel in het licht van de groene frank, maakt een groot verschil. Dit leidt tot een discussie die verschilt van deze over de internalisering van de kosten. Kan de minister daarbij nadere uitleg verschaffen?

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : De heer Tobback vergelijkt de landbouwsector met andere industrietakken. Dat doet de SP dikwijls. Ze praat over landbouw alsof het om waspoeder gaat. Voor de SP moeten de regels voor alle sectoren dezelfde zijn. Landbouwers zorgen er echter voor dat er voedsel op ons bord komt. Landbouw verschilt volledig van sectoren die waspoeder en dergelijke produceren. De landbouwers moeten dus aan andere regels worden onderworpen.

Het is belangrijk dat we hier een landbouwproductie aan de gang houden, al was het maar voor het aspect van de voedselveiligheid. We kunnen inderdaad in derdewereldlanden en elders veel goedkoper voedsel produceren. Als we dat zouden willen, kunnen we de landbouwsector hier gewoon opdoeken. Kiezen we voor die oplossing? Ik kies ervoor om bij ons een gezonde landbouwsector te handhaven, met een maximale tewerkstelling en respect voor het milieu. Ik zou u dus willen vragen om uw

nefaste discours over de landbouwsector achterwege te laten.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mevrouw Dua, u verwoordt hier een eigenaardige theorie die u naargelang de industriële sector verschillend toepast.

Mevrouw Vera Dua : Landbouw is geen industriële sector, maar een activiteit.

De heer Bruno Tobback : Gezonde landbouw is een economische activiteit, gericht op rendabiliteit en winstmaximalisatie. Anders zou ze niet bestaan. Geen enkele landbouwer gaat aan de slag louter om ervoor te zorgen dat we eten op ons bord hebben, zonder dat hij daar geld aan verdient. Dat is maar normaal. De landbouw, zoals elke andere industrietak, kan maar leefbaar zijn als hij in staat is zijn eigen milieuproblemen op te lossen; als hij voldoende rendabel is om zelf de kosten te dragen voor het wegwerken van zijn milieuproblemen. Die kosten mogen immers niet worden afgewenteld op de gemeenschap, wat u blijkbaar wel op een of andere wijze bepleit. U verbaast me ten zeerste, mevrouw Dua.

Verder hoor ik binnen de landbouwsector zeer weinigen tegen mestverwerking pleiten. De voorbije jaren zijn veel landbouwers op straat gekomen. Maar niemand heeft gepleit voor de begeleide afbouw van de veestapel. De SP is daarvoor altijd vragende partij geweest. De rekening in dat verband die minister Van Rompuy in de commissie voor Leefmilieu heeft gemaakt, heeft me enkel in mijn overtuiging bevestigd dat een begeleide gedeeltelijke afbouw van de veestapel een partiële oplossing is voor het milieuprobleem, naast mestverwerking en verantwoorde productie. De rekening van zo een begeleide gedeeltelijke afbouw is verantwoord.

Een aantal landbouworganisaties maken ondertussen in dat verband enigszins een bocht. Wij blijven anderen de hand reiken, op voorwaarde dat ze daar zelf vragende partij voor zijn. Elke frank die daaraan wordt besteed, is zowel economisch als ecologisch verantwoord. Ik wacht nog steeds op een vraag vanuit de landbouwsector. De sector kiest vandaag voor mestverwerking, en zal die keuze moeten uitvoeren.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : De landbouwsector aanvaardt wel het principe van de afbouw. Hij aanvaardt immers dat er wordt afgebouwd als er geen oplossing komt voor de verwerking. Men meent echter dat er alternatieven zijn.

Ten tweede heeft de heer Van Mechelen gelijk. Die inspanning moet worden aangemoedigd vanuit het oogpunt van de energierecuperatie. Dit geldt zowel voor de mestverwerking als voor het geheel van de afvalsector. Daarin bestaan natuurlijk gradaties. Bij windenergie kan men milieuvriendelijke alternatieven beter honoreren in de groene frank dan in de afvalsector. Wanneer we spreken over een mestoverschot, dan zitten we in de afvalsector. Bijgevolg kan de groene frank ook daar worden ingebracht, zoals dat in de afvalverwerkinginstallaties gebeurt. Ik ben daar een groot voorstander van.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Als ik het goed begrijp, pleit u voor een gelijktijdige verwerking en afbouw van de productie. Wij daarentegen willen eerst alle kansen geven aan mestverwerking. Wanneer dit onvoldoende blijkt, dan willen we aan een eventuele afbouw denken. Dit is een fundamenteel verschil in de timing.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Ik geloof niet dat de landbouw tegen een voorstel tot warme sanering is, maar op voorwaarde dat het op vrijwillige basis gebeurt en dat er een redelijke vergoeding tegenover staat. Ik ben ervan overtuigd dat een aantal oude landbouwers die geen opvolger hebben en wier bedrijf aan vernieuwing toe is, bereid zijn om in deze regeling te stappen. De vraag is alleen hoe de regering daartegenover staat.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Ik denk dat Agalev hier een fundamentele denkfout maakt. Dit gebeurt trouwens niet alleen in dit dossier. Een andere discussie betreft bosgebieden die op het gewestplan zijn ingekleurd als woonparkgebieden. Hier gaat het over de juiste inzet van financiële middelen. Ik heb geleerd dat een frank maar één keer kan worden uitgegeven. Zo kunnen we morgen 150 miljoen frank plantschade betalen om 5 hectare te redden. Maar we kunnen dat bedrag evengoed gebruiken voor de aankoop van het vijftienvoud daarvan aan bosareaal. Dat is een keuze die we moeten maken. Ik heb van de minister van Econo-

mie vernomen dat 15 percent warme sanering 3,7 miljard frank kost en 13,5 percent van het milieu-probleem oplost. Vindt u het dan niet beter die 3,7 miljard frank te gebruiken voor de ontwikkeling van systemen die het volledige probleem beheersen ? Ik heb de indruk dat ook de heer Tobback in die richting denkt.

Mevrouw Vera Dua : Hoeveel kost Biopower, denkt u ?

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : In grote lijnen denk ik inderdaad in deze richting. Ik ben er echter tegelijkertijd van overtuigd dat een deel van dat bedrag moet worden gebruikt voor warme sanering. Ik ben dan ook blij dat de sector daarin geïnteresseerd is. We blijven daar vragende partij voor, gedeeltelijk vanuit onze twijfels over de haalbaarheid van mestverwerking als een volledige oplossing van het probleem.

We blijven eveneens staan achter een duidelijke normering van de mestverwerking. Mestverwerkingsinstallaties moeten voldoen aan strenge normen. Een van de partijgenoten van de grote believer, de heer Denys, heeft nog deze week in de commissie voor Leefmilieu een aantal vragen gesteld bij een specifiek mestverwerkingsinitiatief. Het ging over de lozingsnormen en de mobiliteitsgevolgen, meer bepaald over de mogelijkheid om aan mestverwerking te doen zonder de lasten ervan door te schuiven naar de gemeenschap.

Er is al heel wat gezegd over het amendement om de toepassing van dit decreet te laten afhangen van de conformverklaring door de Europese Commissie. Ik ben en blijf daar voorstander van. Immers, op die manier vermijden we dat we op om het even welk ogenblik in de komende vijf maanden terechtkomen in een juridisch vacuüm. Het huidige systeem met het amendement garandeert dat we niet voor een vacuüm komen te staan. Mijnheer Denys, wat er ook gebeurt, er zal altijd een MAP-reglementering met een mestverwerkingsverplichting blijven bestaan. Ik ben er nog altijd van overtuigd dat de Europese Commissie dit decreet zal aanvaarden en conform verklaren met artikel 90 en 91.

De heer André Denys : Welke verwarring wordt er niet gecreëerd wanneer een parlement decreten goedkeurt die niet op het terrein kunnen worden uitgevoerd ? De mensen kunnen dat niet vatten.

De heer Bruno Tobbac : Er wordt geen enkele verwarring gecreëerd. De enige die verwarring creëert, bent u, mijnheer Denys. Het MAP dat vandaag van toepassing is, blijft van toepassing tot het volgende dat wordt.

De heer André Denys : Intussen keurt u een ander MAP goed, dat niet kan worden uitgevoerd.

De heer Bruno Tobbac : Mijnheer Denys, er is geen intussen. Er is een decreet dat vandaag van toepassing is en één dat van toepassing zal worden zodra het is goedgekeurd door de Europese Commissie. U alleen creëert verwarring. In dat decreet is een mestverwerkingsverplichting opgenomen. Ook in MAP-1 staat een mestverwerkingsverplichting.

De heer André Denys : Mijnheer Tobbac, u bezondigt zich aan een typisch voorbeeld van wetvervuiling.

De heer Bruno Tobbac : We blijven dus voorstander van dit systeem, omdat het garandeert dat we niet voor een vacuüm komen te staan. We zouden wel voor een vacuüm komen te staan indien we vandaag een decreet in werking lieten treden waarvan sommigen, met de heer Denys op kop, vrezen dat het niet conform zal worden verklaard door de Europese Commissie. Dat zou betekenen dat we op een bepaald ogenblik hoe dan ook bijna de hele toepassing van het nieuwe decreet moesten opschorten in afwachting van een oplossing voor het probleem met de Commissie.

Met wat we vandaag doen, garanderen we dat er een MAP blijft bestaan, dat er geen ongecontroleerde ontwikkeling op het terrein komt en dat de landbouwers, de administratie, de volgende regering en de rechtbanken – indien het ooit zo ver komt – weten waaraan ze zich moeten houden. Ik vind dan ook dat het huidige decreet volledig moet worden uitgevoerd en correct moet worden toegepast in afwachting van de inwerkingtreding van het MAP-2.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, dit is een heel fundamentele uitspraak van de woordvoerder van een van de meerderheidspartijen. Hij zegt heel nadrukkelijk dat het huidige decreet onverkort en volledig moet worden toegepast. Mijnheer de voorzitter, men moet rekening houden met de geest van het MAP-2 bij de toepassing van het MAP-1. Dat was mijn slotbetog als

commissievoorzitter bij de bespreking van het MAP-2. De woordvoerder van de SP verklaart hier, volledig in tegenspraak met de woorden van de minister in de commissie en van daarnet in zijn uiteenzetting, dat het MAP-1 moet worden uitgevoerd. Dat betekent de doodsteek voor de landbouw.

De heer Bruno Tobbac : Mijnheer Van Mechelen, het is logisch dat een decreet dat van kracht is en blijft, wordt uitgevoerd. Het is ook logisch dat men rekening houdt met de geest van een evolutie die intussen heeft plaatsgehad. Dat neemt niet weg dat het decreet moet worden toegepast. Dat geldt vooral als de Europese Commissie over twee maanden het nieuwe MAP toch niet conform zou vinden. Ik geloof evenwel niet dat dat zal gebeuren.

Het zou toch al te gek zijn als men intussen alles opschort. De meerwaarde van dit amendement is juist dat men de uitvoering niet hoeft op te schorten en dat de druk op de mestverwerking en de mestverwerkingsverplichting, waar u een groot voorstander van bent, behouden blijven. Ik vind dat niet meer dan normaal.

Samenvattend denk ik dat dit MAP een stap vooruit is in de oplossing van ons mestprobleem. Het is strenger en duidelijker dan het vorige MAP. Ge koppeld aan de MBO biedt het ook de meerwaarde dat voor het eerst een duidelijk engagement van de landbouwsector tot een positieve samenwerking wordt gegarandeerd. Dat waren de voorwaarden die we vooraf hadden gesteld. Om al deze redenen denken we dat dit kan werken. De beide spelers in dit verhaal, de overheid en de landbouwsector, hebben er belang bij dat het werkt. Dat is meteen ook de beste garantie.

Ten slotte wil ik onze verslaggever, de heer Beerden, bedanken voor zijn werk bij deze en vorige discussies. We zijn het de laatste jaren vaak oneens geweest, maar ook vaak eens. Mijnheer Beerden, wanneer in de volgende zittingsperiode de rook om ons hoofd zal verdwenen zijn, zullen we vaststellen dat we u missen. (*Applaus bij de CVP, de SP en de VU*)

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Om misverstanden te vermijden, antwoord ik nog even op de aanvullende vraag van de heer Van Mechelen. Ik heb uitdrukkelijk verklaard in de commissie dat als dit MAP wordt goedgekeurd door het parlement –

Kelchtermans

waarop ik reken -, ik de milieu-inspectie zal informeren over deze belangrijke parlementaire beslissing. De inspectie kan dan rekening houden met de nieuwe regelgeving. Dat is niet in tegenspraak met de verklaringen van de heer Tobback. Als dit decreet echter niet wordt goedgekeurd, dan zal ik deze mededeling aan de milieu-inspectie niet doen.

Mevrouw Vera Dua : Dat komt neer op chantage !

Minister Theo Kelchtermans : Dat is geen chantage. Het gaat om de mededeling van de vordering van wetgevend werk.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de minister, zo maakt u misbruik van uw macht.

De heer Dirk Van Mechelen : De heer Tobback zegt iets anders, mijnheer de minister.

De voorzitter : De heer Quintelier heeft het woord.

De heer Leonard Quintelier (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, voorafgaand willen we de verslaggevers, de heer Beerden en mevrouw Dua, feliciteren voor hun verslag. Ook danken we de voorzitter van de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud voor de wijze waarop hij de debatten leidde. We hebben veel achting voor hem. Op sommige plaatsen heeft hij groen en geel nader tot elkaar kunnen brengen ; als de gemoederen te verhit werden, heeft hij ze van elkaar weg kunnen houden.

Geachte leden, de evolutie van de nutriëntenstromen baart ons de laatste jaren steeds meer zorgen, en terecht. Toch kunnen we stellen dat landbouw, industrie, huishoudens en verkeer de laatste jaren hun steentje hebben bijgedragen. Jaarlijks wordt 10 miljard frank geïnvesteerd in de zuivering van afvalwater. We hebben een prachtig netwerk uitgebouwd en blijven dit nog verder uitbouwen. Gelukkig maar : we zijn nog niet aan het einde.

Voor de industriële bedrijven wordt er tussen 1992 en 1997 60 percent minder vuilvracht genoteerd. Dat blijkt uit het MIRA-Themaraapport. Voor de nutriënten uit de landbouw noteren we helaas sinds het begin van het MAP-verhaal in de negentiger jaren slechts een lichte daling.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Het nutriëntenoverschot per eenheid landbouw daalt de laatste jaren weliswaar geleidelijk, maar dat gebeurt veel te traag, ook naar onze mening. Voor fosfor is er gelukkig wel een daling van 6 percent per jaar. Toch bestaat er een algemene consensus dat we de voorgestelde milieunormen zo snel mogelijk moeten bereiken. Daarom dienen we de inspanningen die we de voorbije jaren hebben geleverd, bijzonder sterk op te drijven. Anders komen we er niet.

Inzake landbouwemissies waren in het huidige MAP tegen het jaar 2002 bijkomende inspanningen opgenomen. In het nieuwe MAP wordt dit nog versterkt. Dit gebeurt door het invoeren van een nutriëntenhalte, van verplichtingen inzake emissiearme toediening en van nieuwe uitscheidingsnormen.

De mestproblematiek blijft aan de orde en wordt door iedereen erkend. Inzake instrumenten bleek dat zowel de milieubeweging als de landbouworganisaties de nadruk legden op een mix van maatregelen. Voor de milieubeweging moesten nutriëntenarme veevoerders en veevoedertechnieken, een heffing op kunstmest en een nadruk op mestverwerking en op een gestimuleerde natuurlijke afbouw van de veestapel worden gecombineerd met een aanvullende sanering indien bovenstaande instrumenten onvoldoende resultaat zouden opleveren.

De Land- en Tuinbouwraad schoof een plan naar voren dat op bijna identieke pijlers rustte : een optimaal gebruik van dierlijke mest door emissiearme toediening, een heffing op kunstmest, het verminderen van de uitstoot door nutriëntenarm voeder, een strikt vergunningenbeleid met een natuurlijke afvloeï en een haalbare verwerking en export van het product. Ook hier bestond duidelijk het besef dat indien de mestverwerking niet slaagt, dit onherroepelijk zal leiden tot een aanzienlijke inkrimping van de Vlaamse veestapel.

De grote principes die toen door landbouw en natuur naar voren werden gebracht, zijn opgenomen in het MAP-2. Zowel de landbouw- als de milieu-sector waren eveneens vragende partij voor het uitwerken van een fijnmazig georganiseerd meetnet door de Vlaamse Milieumaatschappij. De resultaten van dit meetnet zullen zeker kunnen worden aangewend voor de sensibilisering van de landbouwers en de bedrijven, om ze binnen de milieuvoorwaarden op hun eigen bedrijf tot een optimale bemesting te komen.

Quintelier

Een verstandig gebruik van meststoffen en een inzicht in de nutriëntenstromen binnen het bedrijf zelf, krijgen in het nieuwe MAP een uitzonderlijk groot belang. Ook in de landbouw geldt : meten is weten. De landbouworganisaties kunnen hierin in het kader van een MBO een bijzonder grote rol gaan spelen.

De verantwoordelijkheid en de rol van de landbouwsector in het nieuwe MAP is dus zeer groot. Dat is ook logisch, want die sector is in de eerste plaats de betrokken partij. Het streven naar individuele nutriëntenbalansen, zelfcontroles, resultaatverbintenissen en doelvoorschriften kan en moet per bedrijf goed worden bekeken. Hierin schuilt een grote verantwoordelijkheid van de bedrijfsleider zelf. Zoals we in het verslag van de MINA-raad lezen, zal dit echter ook aanleiding geven tot een tastbaarder en efficiënter mestbeleid en tot een grotere verantwoordelijkheid van de bedrijfsleiding zelf.

Omdat men ook in de praktijk resultaat moet boeken, zal voldoende controle en handhaving noodzakelijk zijn. De slaagkans van een decreet is veel groter als diegenen die het moeten uitvoeren, er werkelijk in geloven. Dit is al meer dan een keer gezegd. Wij moeten geloven in de bedrijfsleiding en de landbouw moet geloven in de resultaatverbintenis, de eigen inzichten en mogelijkheden die via de MBO te realiseren zijn. Als dit geloof niet aanwezig is, blijft dit MAP inderdaad dode letter.

Ik zal enkele verbeteringen van het nieuwe MAP opsommen. En die verbeteringen zijn er, mevrouw Dua. Ik ben ervan overtuigd dat ook u deze pluspunten onderlijnt.

De uitscheidingsnormen van het oude MAP bleken verkeerd ingeschat. We hebben thans op basis van wetenschappelijk onderzoek uitscheidingsnormen opgenomen die naar ons gevoel objectief zijn en objectief werden vastgelegd door wetenschappelijke experts.

Ten tweede is de verwerkingsmethode voor het onderwerken van mest verbeterd om de ammoniakvervluchtiging maximaal tegen te gaan.

Ten derde hebben we de notie 'gezinsveeteeltbedrijf' vereenvoudigd. De Mestbank uitte kritiek op de toepassing ervan en op de administratieve sleur die eraan was verbonden. Ook landbouworganisaties waren ervoor gewonnen om de energie die in het verleden in de controle van dit begrip werd ge-

stopt, in de toekomst te gebruiken voor de controle van de bedrijven zelf.

Mevrouw Dua, dit betekent niet dat we de spreekbuis zijn van de grote bedrijven. We zijn ervan overtuigd dat het kleine, familiale bedrijf moet blijven bestaan in het Vlaamse land, zeker voor het instandhouden van de milieukwaliteit. Als we die bedrijven in de toekomst uitschakelen, gooien we heel wat weg.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, het is belangrijk om te onderstrepen dat de CVP het schrappen van de positieve discriminatie van de gezinsveeteeltbedrijven als een pluspunt beschouwt. Mijnheer Quintelier, de CVP heeft altijd geweigerd om een goede definitie te maken van een zelfstandig bedrijf. In plaats daarvan worden alle bedrijven gelijkgeschakeld, ook de zelfstandige en niet-vervuilende bedrijven. Ze moeten meebetalen en meeboeten voor de milieuschade die de integratoren veroorzaken. Als u dit een pluspunt noemt, zet de CVP een verschrikkelijk grote stap achteruit in haar landbouwbeleid.

De heer Leonard Quintelier : Mevrouw Dua, wij vinden het een groot pluspunt dat een einde wordt gemaakt aan de administratieve rompslomp die daarmee gepaard ging. De administratie van de Mestbank heeft ons dit meer dan eens gezegd.

Mevrouw Vera Dua : Maar u wist zelf toch dat dit was ingebakken in de definitie ?

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Los van de vraag of de notie 'gezinsveeteeltbedrijf' is blijven bestaan en nog wordt gehanteerd als beleidsinstrument, wil ik even op de feiten wijzen. Over het MAP wordt al gesproken sinds 1985. In de jaren tachtig waren er nog 41.000 varkenshouderijen. In 1997 was dit gedaald tot minder dan 12.000. De schaalvergroting zet zich verder door. Het gemiddeld aantal varkens per bedrijf is gestegen van 124 naar 632.

De sociaal-economische realiteit verschilt dus volledig van het betoog van de CVP. Ze hebben het voortdurend over de doelstelling om de kleinschalige landbouw en het familiebedrijf in stand te houden. De feiten bewijzen dat ze geen gelijk halen en dat ze integendeel een soort van schaalvergroting laten plaatsvinden, waarvan de milieugevolgen, zeker op lange termijn, catastrofaal zijn. Nu wil

Sauwens

men die schaalvergroting zelfs nog mee financieren. Daar komt het nieuwe MAP op neer.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Statistieken mogen niet worden misbruikt. Men zegt dat we twintig tot dertig jaar geleden nog 40.000 varkensbedrijven hadden. Dat was vóór de ontmenging, zodat in dit cijfer alle bedrijven met varkens zitten. Ook iemand die twee varkens had, werd als een varkensbedrijf geteld. In de voorbije twintig of dertig jaar heeft een ontmenging plaatsgevonden. Nu zijn er zuivere varkensbedrijven, zuivere rundveebedrijven en zuivere pluimveebedrijven. Men is zich gaan specialiseren, omwille van de kwaliteit. Met de conclusies die u daaruit trekt, maakt u in feite misbruik van de cijfers, mijnheer Sauwens.

De heer Johan Sauwens : De feiten bewijzen mijn stelling. In 1985 waren er 5 miljoen varkens in Vlaanderen ; in 1992 6,545 miljoen en in 1997 7,367 miljoen. De opeenvolgende mestactieplannen hebben de veestapel gewoon laten doorgroeien, misschien wel meer dan voorheen. In één van de doelstellingen, het afremmen van de groei en het onder controle brengen van de milieueffecten, werd een averechts effect bereikt.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer Sauwens, u hebt blijkbaar niet alle gesprekken van de commissie gevolgd. Wat u nu vaststelt, werd in de commissie al aangebracht door de heer Van Mechelen. In vorige pogingen tot een werkbaar MAP hebben we ons misschien te veel met secundaire zaken beziggehouden. We hadden het onder andere over de manier waarop een landbouwer zijn bedrijf moest organiseren en over welk soort landbouwbedrijven we wilden aanvaarden. We hebben ons te weinig met de milieugevolgen beziggehouden.

Dit MAP gaat daarentegen voor het eerst uitdrukkelijk over de milieugevolgen. Uw vragen zijn niet milieukundig, maar zuiver landbouweconomisch van aard. De milieuproblemen die we moeten oplossen, zijn de milieugevolgen van die landbouw. Of de milieuschade wordt voortgebracht door grote of kleine bedrijven, ze moet op dezelfde manier worden aangepakt.

Wel moet er meer solidariteit worden ingebouwd. Dat wordt nu ook gedaan, zodat kleinere bedrijven

geringere inspanningen moeten leveren op het vlak van verwerking. Grotere bedrijven met een grotere productie zullen stilaan een volledige verwerkingsplicht krijgen.

We houden ons met dit decreet dus bijna uitsluitend bezig met de milieugevolgen van de landbouwactiviteiten, en niet meer met de landbouwactiviteit als dusdanig. Daar moet het ministerie van Landbouw zich mee bezighouden.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Deze discussie over het kleinschalig bedrijf is gevaarlijk. Sommigen hebben daarmee de bedoeling om de landbouw klein te houden. Wil de landbouw echter overleven, dan is specialisatie en schaalvergroting nodig.

Dat betekent niet dat de oplossing van de milieuproblemen niet in de eerste plaats door de grote bedrijven moet worden gedragen. Concreet moet de mestverwerkingsplicht – de zwaarste last omdat ze meer kost dan mestverspreiding – worden gedragen door de bedrijven met de grootste omvang. Dat staat ook in het decreet.

We zijn er echter niet in geslaagd ook de integratoren te vatten. Dat is een tekortkoming. Vandaar ons voorstel om ze via de milieubeheersovereenkomst op te sommen. Dat is de kern van de discussie. We mogen MAP-2 niet aanwenden om de discussie over kleinschaligheid over te doen. Dat leidt immers tot het kleinhouden van de landbouw.

De heer Leonard Quintelier : Ik pik graag in op de laatste woorden van de heer Denys. In het nieuwe MAP blijft de zwaarste plicht inzake mestverwerking inderdaad op de grote bedrijven rusten. Zij torsen de zwaarste last en zullen ook de initiatiefnemers zijn inzake mestverwerking. Als we de zware lasten niet op de sterkste schouders leggen, zal er geen mestverwerking komen. We zijn ervan overtuigd dat dit zal lukken dankzij de voortrekkers die in de grootste bedrijven te vinden zijn.

Van het bestaande MAP werd ook gezegd dat het te veel een papieren winkel bleef, en dat er op het terrein maar weinig was veranderd. Eén van de belangrijkste misbruiken zou zijn geweest dat grote doses bemesting op maïsvelden werden geconcentreerd. In het oude MAP was dit nauwelijks controleerbaar, maar in het nieuwe MAP is die controle wel mogelijk. Dit is wellicht één van de belangrijke nieuwigheden : de mogelijkheid wordt immers geschapen om het terrein perceel per perceel controles uit te voeren. Wie in de milieubeleids-

Quintelier

overeenkomst stapt, zal trouwens worden verplicht deze controles door erkende labo's te laten uitvoeren.

Naar de precieze waarde van de toegelaten bemestingsresidu's zal in de komende jaren nog verder wetenschappelijk onderzoek moeten worden gedaan, rekening houdend met de bodemgesteldheid. Het principe van de controle, en van de haalbaarheid ervan, moet en kan echter niet meer in vraag worden gesteld. Ook in het buitenland, met name in Baden-Württemberg, werd deze methode reeds succesvol toegepast.

Het nieuwe MAP handhaaft de standstill op gewestelijk niveau, maar vult die aan met een nutriëntenhalte op het niveau van het individuele bedrijf en zelfs van de individuele inrichting. Tot 2005 wordt stal per stal een halt toegeroepen aan de groei van het aantal dieren en de mestproductie. Wanneer door aangepaste voeding het vee minder mest produceert, kan dit niet meer leiden tot een stijging van het aantal dieren.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Minaraad dit erg positief beoordeelt. Het is evenzeer begrijpelijk dat deze maatregel de landbouworganisaties erg zwaar valt. Geen enkele andere economische sector – zelfs niet de sterk vervuilende sectoren – werd immers reeds geconfronteerd met een dergelijke absolute en van bovenaf opgelegde groeibeperking. Groei en investeringen worden integendeel vaak nog toegejuicht omwille van de werkgelegenheid, maar niet voor de veeteeltsector, waar de economische dynamiek voor vijf jaar wordt stilgelegd.

Toch zijn de voorgestelde standstill en de nutriëntenhalte tot 2005 absoluut noodzakelijk. Als de sector tegen 2005 geen oplossing vindt voor de huidige mestoverschotten, zal dit immers onherroepelijk leiden tot nog veel meer economische schade en tewerkstellingsverlies. Het is daarom de laatste kans voor de sector om zich te bewijzen. Een drastische maatregel is hier bijgevolg op zijn plaats. De commissie keurde deze maatregel trouwens, op één onthouding na, unaniem goed.

Tot slot – en dit is een nieuw element dat nog niet aan bod kwam in het actualiteitsdebat van enkele maanden geleden – is er in vergelijking met het vorige MAP een betere uitwerking van het onderdeel natuur. Ook met betrekking tot de mogelijkheden voor biologische landbouw zijn er enkele positieve wijzigingen. Hiermee wordt ook tegemoet geko-

men aan één van de belangrijkste punten van kritiek van de milieubeweging op het nieuwe MAP.

Het nieuwe MAP mag dan wel ten dele een vereenvoudiging inhouden ten opzichte van het vorige – denk maar aan de uitrijregeling en het gezinsveeteeltbedrijf -, toch is het duidelijk dat het een erg complex geheel is en blijft. Op enkele punten was een verdere vereenvoudiging misschien nog mogelijk, maar we moeten inzien dat drastische maatregelen met betrekking tot een complexe economische sector niet samen te ballen zijn tot eenvoudige regels.

Een decreet met een complexe sector als toepassingsgebied vergt bovendien een constante opvolging op economisch, sociaal en ecologisch gebied. Er mag dan wel een breed economisch model zijn opgezet om de gevolgen van het nieuwe MAP voor de verschillende deelsectoren na te rekenen, toch geeft dit ons geen volledige zekerheid. Veel noodzakelijke wetenschappelijke kennis, zoals gegevens over de stikstofresidu's, ontbreken nog. Wat met de uitscheidingsnormen als die worden toegepast op biologische bedrijven of bedrijven met veevoeder afkomstig uit eigen teelt? Wat met de uitrijregeling op zware gronden? Wat als de maatregelen tegen grondjacht toch niet volstaan of de grondmarkt te gebetonneerd blijkt? Wat met de juridische geschillen? Op al deze vragen moeten we zo snel mogelijk een antwoord krijgen.

De onzekerheid die zowel in landbouw- als natuurmiddens leeft, is ten dele terecht, maar de technische discussies zijn zo zwaar dat alles moeilijk vertaalbaar wordt voor de gebruiker. We hebben één grote opdracht: we moeten meer vertrouwen krijgen in de sector. En de sector moet vertrouwen hebben in het nieuwe MAP. Als dat het geval is, heeft het geen zin om vandaag onrust te zaaien. We mogen geen aarzeling veroorzaken in de sector, en moeten het licht op groen zetten voor de mestverwerking, zodat het MAP-2 een haalbare kaart wordt. Onze fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus bij de CVP, de SP, en de VLD*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik dank de beide verslaggevers voor het excellente verslag. De voorzitter van de commissie wil ik niet enkel bedanken, maar ook gelukwensen met de consequente en kordate houding waarmee hij de werkzaamheden van de commissie heeft geleid.

Wymeersch

Het was de intentie van het overgrote deel van de leden van de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud en van het voltallige parlement, om de algemene toestand van ons leefmilieu te verbeteren via dit nieuwe ontwerp van decreet. Onder het grootste deel van de commissieleden leefde ook de bekommernis om het voortbestaan van de familiale landbouwbedrijven.

Ik herinner me de werkzaamheden in de commissie bij het totstandkomen van het eerste MAP nog zeer levendig. In een vrij geanimeerde bespreking hebben we het toen voorliggende ontwerp van decreet op heel wat punten mogen en kunnen aanpassen. De uiteindelijke versie kon onze goedkeuring niet wegdragen, maar bevatte dankzij de aanpassingen in de commissie, heel wat verbeteringen.

De laatste jaren bleek heel duidelijk dat een aanpassing noodzakelijk was. Het eerste MAP bleek immers op heel wat punten niet uitvoerbaar, het was uitgehold, en de term gezinsveeteeltbedrijf werd miskend. Een versteviging moest dus worden ingebouwd in het nieuwe MAP. Het gezinsveeteeltbedrijf moest immers meer dan vroeger worden verdedigd.

Helaas is dit helemaal niet gebeurd. Integendeel, de definitie van gezinsveeteeltbedrijf en de verdediging van de familiale landbouw zijn uit dit decreet verdwenen. Dit ontwerp en de bijgevoegde milieubeleidsovereenkomst zijn het resultaat van een lang gevoerd complot vanuit de industriële veehouderij tegen de familiale landbouw.

Dit MAP is gesaboteerd door een conglomeraat van financiële en industriële belangen, waarbij de Vlaamse regering zich tot hand- en spandiensten heeft geleend. De bevolking, vertegenwoordigd door dit Vlaams Parlement, en vooral de boeren worden met dit MAP in hun hemd gezet. De definitie van gezinsveeteeltbedrijf is onder druk van de industrie uitgehold via de prijsgarantiecontracten. De VLM maakt haar controletaak niet waar en is erin geslaagd om dossiers administratief zo te behandelen dat gezinsveeteeltbedrijven niet als dusdanig worden erkend, en omgekeerd.

Dit MAP kan en zal het einde betekenen voor de zelfstandige familiale landbouwbedrijven.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : In 1995 was u toch bij de tegenstanders van het onderscheid tussen familiale

bedrijven en integratoren, mijnheer Wymeersch. U vond dat onderscheid zelfs waanzinnig. Ik begrijp er niets meer van. U hebt een bocht van 180 graden gemaakt.

De heer Frans Wymeersch : Ik ontken dat niet. De geesten kunnen veranderen. We hebben trouwens in de commissie heel wat van uw amendementen mee goedgekeurd.

Mevrouw Vera Dua : In 1995 hebt u mijn amendement dat gezinsveeteeltbedrijven beter definieerde, verworpen.

De heer Frans Wymeersch : Dat klopt. We geven nu eerlijk toe dat we ons toen hebben vergist. We wilden aan bedrijven die deel uitmaakten van de integratie, de mogelijkheid bieden om na verloop van tijd over te schakelen op een soort van gezinsveeteeltbedrijfsvorm. Dat was een vergissing.

We zijn nu vier jaar verder en het is meer dan vijf voor twaalf. Als we kiezen voor het behoud van een landbouwsector in Vlaanderen, moeten we het lef hebben om te beslissen welk soort landbouw dat moet zijn : de industriële of de familiale landbouw. Onze fractie kiest voor deze laatste.

De heer André Denys : Mijnheer Wymeersch, de varkensmest is identiek in een integratiebedrijf en een gezinsveeteeltbedrijf. Het gaat hier over de milieuproblematiek en wie in welke hoeveelheid mest produceert. We wijken af van de essentiële discussie, namelijk dat de grootste vervuiler moet betalen. We moeten ons toespitsen op het kwantitatief omvatten van grote bedrijven. De discussie over de begrippen gezinsveeteeltbedrijf of familiaal bedrijf brengt ons geen stap verder. Die begrippen dekken de lading niet. We wijken met die discussie af van de kern van het debat : de milieuoverlast.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Denys, we verdedigen al sinds 1995 dezelfde stelling : we moeten niet de omschrijving van een gezinsveeteeltbedrijf geven, maar wel van de begrippen integratie en integratoren.

De eerste onzekerheid waar we mee te kampen krijgen, is de Europese Commissie. Dankzij ons slechte decretale werk kunnen we dit ontwerp van decreet slechts goedkeuren onder bepaalde voorwaarden. Zo moeten we wachten op het fiat van de Europese Commissie. Dat is toch niet werkbaar !

De tweede onzekerheid is die van de mestverwerking en de milieubeleidsovereenkomst. De MBO werd ondertekend door drie contractanten : Beme-

Wymeersch

fa, de Boerenbond en het ABS. We stellen ons vragen bij de representativiteit van deze organisaties. Hoe zijn zij er zonder enige consultatie van hun leden in geslaagd deze principiële overeenkomst te ondertekenen? Hebben ze een mandaat van hun leden? Andere contractanten of geïnteresseerden kunnen in deze MBO intreden als ze zich achter de inhoud scharen. Deze drie organisaties bepalen voor iedereen de inhoud van het contract, en dat is bedenkelijk. Een van de contractanten, namelijk de Boerenbond, zou niet eens over een rechtspersoonlijkheid beschikken. Het interesseert me enorm hoe dat komt, maar dat gaat buiten het bestek van deze vergadering.

Dankzij dit MAP en de MBO zal de boer betalen. Dit MBO maakt immers ontegensprekelijk deel uit van dit ontwerp van decreet. De boer zal betalen want de kas van de VZW, opgericht door de Boerenbond, Bemefa en het ABS, zal onder meer worden gespijsd door een deel van de basisheffing betaald door alle landbouwers. Er wordt een bepaald bedrag beloofd door één van de contractanten, namelijk Bemefa. Het bedrag van 40 miljoen frank zal ontegensprekelijk worden verhaald op dezelfde boeren.

De boer is verplicht om speciale voeders te gebruiken waarvoor hij uiteraard de factuur krijgt gepresenteerd. Hij zal de voeder- en staltechnieken moeten aanpassen. Dit is niet gratis. Daarbovenop komen dan nog de verplichte bodemanalyses. Van het principe dat de vervuiler betaalt, is in dit ontwerp dus totaal geen sprake.

De VZW krijgt een subsidie van, op dit ogenblik, 50 miljoen frank. Dit bedrag moet worden besteed aan voorlichting en dient waarschijnlijk om zichzelf te promoten, en voor het betalen van de analyses bij de leden.

Ook de Inspectie van Financiën had vragen en bedenkingen over deze MBO. Blijkbaar heeft het kabinet en de minister dit verslag naast zich neergelegd. Het is blijkbaar niet relevant. Men moet zich trouwens afvragen of deze MBO zal worden ondertekend en door wie. Wanneer één van de drie contractanten in de toekomst nog niet over een rechtspersoonlijkheid beschikt, blijven er maar twee over. Zal één van de resterende organisaties de moed hebben om de principeovereenkomst te tekenen?

Bovendien kan men zich afvragen of de MBO zal worden ondertekend wanneer nog niet alle ant-

woorden zijn gekend. Zo is er de rol van Europa. Daarnaast bestaat er nog onduidelijkheid over wie eigenaar is van de dieren en de mest. Voor ons is het duidelijk dat de eigenaar van de dieren ook verantwoordelijk is voor de mest. De drie contractanten van de MBO nemen hierover een tegenstrijdige houding aan. Zowel de Boerenbond als het ABS onderschrijven die stelling; Bemefa is – uiteraard – een andere mening toegedaan.

Een andere onzekerheid is die van de mestverwerking. De verwerking wordt door dit ontwerp opgelegd vanaf 1 januari 1999, en dus met terugwerkende kracht. Men zegt dat dit zo moet worden ingeschreven in het ontwerp om de druk op de ketel te houden. Op die manier zou men op het terrein de mestverwerking ernstig aanpakken. Op dit ogenblik werkt die verwerking nog altijd niet. Indien er al een aanzet is, dan is ze zeker niet rendabel.

Alle landbouwers, of ze nu 'vervuilen' of niet, zullen voor de mestverwerking moeten opdraaien. De producent zal betalen, niet de vervuiler. Degenen die hun mest als grondstof kunnen gebruiken, zullen mee de dupe zijn voor degenen die mest produceren met als eindbestemming afvalproduct.

In artikel 11, zevende lid, paragraaf 6 staat nog iets eigenaardigs. Dit artikel heeft het over de afzetmogelijkheden. De minister heeft in de commissie verklaard dat daardoor landbouwers die nog bijkomende gronden verwerven, deze wel mogen bemesten. Ze mogen mest die vroeger als afvalproduct kon worden beschouwd, nu als grondstof aanwenden. Het overschot daalt daarom echter niet. Hoewel er in de praktijk minder mestoverschot zal zijn, en dus minder vervuiling, en de mest beter zal worden aangewend, zal men toch moeten blijven betalen.

Men moet hier de vraag stellen wie nu beter wordt van de mestverwerking. Of het leefmilieu er uiteindelijk beter van zal worden, is nog de vraag. Of het zelfstandig familiaal landbouwbedrijf er beter van zal worden, is zeer onwaarschijnlijk. Of de integratie er beter van zal worden, lijkt mij wel waarschijnlijk. De mestverwerking zal, wanneer ze eenmaal draait, op rekening en op initiatief van deze integratie plaatsvinden. Een definitie van de integratie ontbreekt spijtig genoeg nog steeds. De mestverwerking zou enkel hun zaak moeten zijn. Hun overproductie is immers de grootste. Zij hebben bijgevolg ook het meest baat bij de mestverwerking. Wij pleiten er dan ook voor dat de integratie, de integratoren en de bedrijven die bij hen zijn aangesloten, onmiddellijk zouden worden verplicht tot de totale mestverwerking van hun over-

Wymeersch

productie en dat de gronden die daardoor eventueel vrijkomen, primordiaal ter beschikking zouden worden gehouden van de familiale bedrijven.

Ten slotte wil ik nog enkele bedenkingen van politieke en maatschappelijke aard maken. We hebben vier jaar geleden rond het nu nog geldende MAP het steekspel meegemaakt binnen de meerderheid, dus tussen de twee coalitiepartners. Bij de bespreking in de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud scheen de zaak in dezelfde richting te gaan evolueren.

In de eerste ronde, tijdens de algemene bespreking, was het reeds duidelijk dat de CVP heel wat vragen en opmerkingen had. Indien ik de heer Quintelier daarnet goed heb begrepen, blijven voor die fractie nog steeds heel wat vragen onbeantwoord. Men heeft me gemeld dat fractieleden van de CVP klaarstonden om een aanzienlijk aantal amendementen in te dienen. Dit was echter buiten de waard gerekend, in dit geval de coalitiepartner.

Toen heeft zich een politiek feit voorgedaan. De SP wenste namelijk de vaudeville – want dat was het in hun ogen toch – van vier jaar geleden niet opnieuw mee te maken. Die mogelijke amendementenstroom moest op voorhand worden gepareerd. Men heeft dit gewoon afgedreigd. Men heeft uiteindelijk toegestemd tot het indienen van het amendement dat het nieuwe artikel 37 geworden is. Dit zal het enige amendement van deze meerderheid blijven.

Als de coalitiepartner het lef zou hebben om verschillende amendementen in te dienen, dan zou de boel gewoonweg ontploffen.

Enkele weken geleden en ook vandaag hoorde ik hier de heer Tobback spreken. De SP kiest in feite voor de industriële landbouw. Deze partij doet dat omdat ze de industriële landbouw en het familiaal landbouwbedrijf op een hoopje gooit. Zij meent dat het om een industriële sector gaat die als de andere moet worden behandeld. Ik hoor in dit half-rond, maar ook daarbuiten, SP'ers zeggen dat de toekomst van het familiale landbouwbedrijf in Vlaanderen uit twee aspecten bestaat : parttime boeren en de uitbouw van het hoevetoerisme. Ik stel me vragen bij de visie van de SP over deze kwestie. Het nieuwe MAP vormt nog steeds een zware bedreiging voor het kleinere familiale landbouwbedrijf, dat tot vandaag nog steeds goed draait. Dat is ook gebleken tijdens de hoorzitting over de ALT-studie.

Ik wil het ook nog even hebben over de houding van twee contractanten van de MBO uit de landbouwsector, die van mening zijn veranderd na de reacties van de basis. Dat bleek onder meer al tijdens de hoorzittingen, toen de voorzitter van de Boerenbond zei : 'dit MAP goedkeuren, en enkel de vergoedingen evenals de aankoopplicht en het patrimoniumverlies opschorten tot het antwoord van Europa bekend is, is voor de Boerenbond onaanvaardbaar. Geen strengere maatregelen zonder zekerheid op vergoedingen.' Anders gesteld : de belangrijkste contractant van de MBO, die ook een van de belangrijkste zuilen van de grootste regeringspartij is, roept op om dit ontwerp van decreet niet goed te keuren.

Tijdens het actualiteitsdebat heb ik me ook vragen gesteld over de rol van het Algemeen Boerensyndicaat. Ik stel vast dat het ABS in april 1998 eiste dat een nieuw MAP moest steunen op twee pijlers : een prioriteitsorde gebaseerd op de grondgebondenheid, en een verstrengd onderscheid tussen een gezinsveeteeltbedrijf en een niet-gezinsveeteeltbedrijf. Vandaag stel ik echter vast dat het ABS deze twee pijlers vergeten is, de grondgebondenheid heeft opgeofferd aan de mestverwerking en het gezinsveeteeltbedrijf heeft opgegeven. We weten niet waarom het ABS dat heeft gedaan : ooit komt dat nog wel aan het licht.

Het ABS pleit voor de afschaffing van de basisheffing, en de invoering van een heffing op het mestoverschot. In een nota van april, gericht aan het Vlaams Parlement, stelt men : 'Wij keren terug naar onze wortels, en deze wortels zijn verankerd in de grond.' Van enig cynisme is deze tekst blijkbaar niet gespeend.

Er bestond een mogelijkheid tot zelfsanering van de sector en in het bijzonder van de varkenssector. We hadden de moed moeten hebben de integratoren te verplichten aan mestverwerking te doen. We hadden ervoor moeten opteren de vrijgekomen landbouwgrond primordiaal aan de gezinsveeteeltbedrijven toe te kennen.

De integratoren moeten de mestverwerking opzetten en ervoor instaan dat ze rendabel worden. Indien men deze opsplitsing had gemaakt, dan was dit het zelfstandig familiaal landbouwbedrijf en het leefmilieu ten goede gekomen. Nu stellen we vast dat de milieuresultaten twijfelachtig zijn en dat de gevolgen voor de kleine zelfstandige bedrijven desastreus dreigen te worden.

De milieunormen moeten streng zijn. Het familiaal grondgebonden landbouwbedrijf heeft daar trou-

Wymeersch

wens alle belang bij. Kiezen voor het milieu is kiezen voor het familiaal grondgebonden bedrijf. Kiezen voor het familiaal grondgebonden bedrijf is kiezen voor een duurzaam leefmilieu. Om deze reden zal het Vlaams Blok dit ontwerp van decreet met overtuiging verwerpen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, collega's, ik wil niet in herhaling vallen. Ik wil me even aansluiten bij wat de heer Quintelier heeft gezegd, namelijk dat we moeten blijven geloven. Het is bijna een geloofsbelijdenis, een grote verklaring van hoop, en dit in een bijzonder moeilijke materie. Ik heb echter de indruk dat het dossier steeds technischer en complexer wordt. Daardoor ontstaat de verwachting en de hoop dat de wetenschap, de regering en de begeleidende openbare diensten gelijk zullen hebben. Dan vervalt de politieke discussie over het MAP in een soort believer- of non-belieververhaal.

Het verbaast me dat de SP meestapt in dit dossier. Op andere ogenblikken hebben de Volksunie en SP schouder aan schouder gestaan voor een duurzame landbouw en volksgezondheid. De voorzitter zal zich dit wel herinneren. Vandaag echter loopt de SP braaf in de pas en zal ze het nieuwe MAP goedkeuren. Het is een totaal ander MAP, maar wel met dezelfde minister.

Ik wil alleen maar enkele heel nuchtere en zakelijke feiten aanhalen in verband met een dossier dat in Vlaanderen al bijna vijftien jaar hangende is. In 1985 waren er 5 miljoen varkens. Nu zijn er dat 7,5 miljoen. Deze cijfers worden niet betwist. Er wordt een bepaalde hoeveelheid mest geproduceerd. Die mest wordt beter gespreid en daardoor ook beter opgenomen door de gewassen. Op die manier wordt 25 percent van het probleem opgelost. Vervolgens krijgen de varkens light-voeding waardoor er opnieuw 25 percent minder mest wordt geproduceerd. De 50 percent die overblijft, laten we verwerken. Men kan niet om die cijfers heen. De schaalvergroting is een debat apart.

Men evolueert heel sterk in de richting van een wetenschappelijke begeleiding van de productie. Vervolgens stap men naar mestverwerking. In 1996 werd een Vlaams Coördinatiecentrum Mestverwerking opgericht. Ik verwijs naar hun verslag van april. Er staat dat er veel te doen was over de verwerking van de Vlaamse mestoverschotten. Er wordt vergaderd, er worden plannen gemaakt en

ondernemingen opgericht, maar geen enkel verwerkingsbedrijf werkt al. Zowel economisch, ecologisch, ruimtelijk als technisch blijkt mestverwerking steeds meer een onhaalbare kaart. De vakorganisaties en politici schuiven mestverwerking toch naar voren. Het enige gevolg daarvan is dat het alternatief, namelijk de afbouw van de varkens- en veestapel, wordt uitgesteld. De varkens- en veestapel groeit zelfs.

In dat verslag wordt ook verwezen naar de ontwikkelingen in de jaren tachtig. Er wordt onomwonden gesteld dat de mestverwerkingsproblematiek in de jaren tachtig veel gemakkelijker kon worden gerealiseerd omdat het milieubewustzijn toen niet zo sterk genormeerd en geformuleerd was als nu. Ook de milieunormen en de eisen inzake ruimtelijke ontwikkeling waren totaal anders. Nu zijn er enorm veel problemen, onder meer economische problemen omwille van de uiterst lage prijzen. Wie wil mestverwerking als dat een extra kost betekent en de concurrentie heel scherp is ? Wie zal dat financieren ? Deze vraag werd hier herhaaldelijk gesteld.

Er wordt ook verwezen naar de zeer strenge ecologische normen in Vlarem-II. Er is sprake van de moeilijkheden inzake ruimtelijke ordening en de technische moeilijkheid om stikstof en fosfaat uit drijfmest te verwijderen. Er is ook sprake van het Europees probleem van de subsidiëring. Is dit geen concurrentievervalsing ?

Men gaat ook dieper in op de ruimtelijke inplanting van de grootschalige installaties voor mestverwerking. De GOM van West-Vlaanderen heeft een studie uitgevoerd naar een geschikte inplantingsplaats van grootschalige mestverwerkingsinstallatie. Bij die zoektocht komen heel wat criteria kijken waaraan niet gemakkelijk beantwoord wordt. In de eerste plaats zijn er de vervoersproblemen : ongeveer 200 vrachtwagens per dag. De locatie moet dus goed bereikbaar zijn. Er zal zeker een mobiliteitseffectenrapport nodig zijn voor de inplantingen.

Ten tweede moet er goedkope restwarmte aanwezig zijn. Er komt steeds meer calorierijk afval vrij dat te vervuild is om te recyclen en dat als brandstof zou moeten kunnen dienen voor dergelijke installaties.

Een derde probleem dat de directeur van Milieu van de GOM van West-Vlaanderen naar voren brengt, is het hoge zoutgehalte van het gezuiverde afvalwater dat de installaties produceren. Daarom zou een inplantingsplaats volgens het rapport het

Sauwens

best dichtbij de zee liggen. Een zoutrijk effluent vormt daar geen probleem.

Ten vierde zou die installatie ook dichtbij de belangrijkste mestproductiecentra moeten liggen om het vervoer zo veel mogelijk te beperken. Wie met al die criteria rekening houdt, kan geen drie plaatsen vinden waar grootschalige mestverwerking mogelijk is. Dat zou aan de kust moeten gebeuren. Men spreekt over Veurne en Oostende. Uiteindelijk zou Oostende de enige mogelijke inplantingsplaats zijn.

Mestverwerking wordt in dit decreet heel duidelijk naar voren geschoven als dé grote oplossing, in plaats van een afbouw van de veestapel. Men blijft het probleem verder voor zich uitschuiven. Volgens de Volksunie is dit een onhaalbare kaart. De technische moeilijkheden die de inplanting en realisatie van dit soort mestverwerking in Vlaanderen met zich meebrengen, zijn kolossaal. Dit zal bijzonder moeilijk zijn.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Sauwens, in Nederland werd de maatregel van de afbouw niet om milieuredenen genomen, maar wegens de varkenskoorts. We stellen ook vast dat de uitvoering ervan bijzonder moeilijk is verlopen : het concrete resultaat, namelijk een verlaging van het percentage, is vrijwel nihil.

Verder is er een groot verschil tussen het ogenblik waarop de varkensprijzen goed zijn en het ogenblik waarop ze laag zijn. Er is een verschil van 20 percent in stallenbezetting tussen hoge prijzen en lage prijzen. U beweert dat mestverwerking geen oplossing biedt en pleit voor de afbouw. U hebt het rapport terzake gelezen : wil men zo de milieunormen bereiken, dan moeten zowel de hele niet-grondgebonden varkenssector als de hele niet-grondgebonden pluimveesector worden afgebouwd. Als men rekening houdt met de toeleveringsbedrijven, komt dit neer op een verlies van 20.000 tot 30.000 arbeidsplaatsen. Vindt u dat dan een goede oplossing ? Vindt u het dan niet de moeite waard om de mestverwerking minstens te proberen ? Men zegt immers dat deze verwerking mogelijk is. Men moet daartoe alleen een verplichting opleggen aan de grote bedrijven, zodat ze gedwongen worden om dit te doen.

De heer Johan Sauwens : We hebben er nooit problemen mee gehad dat een dergelijke oplossing

wordt uitprobeerd. Maar als men deze verplichting wil opleggen aan de privé-sector, moet men weten of dit een haalbare kaart is. Op dit ogenblik gaat het bijzonder slecht met de varkenssector : de prijzen zijn laag, de concurrentie is enorm groot, de maritieme transportkosten enorm laag. Op twee jaar is de kostprijs voor het containervervoer per ton met een derde gedaald. Ik verwijs in dit verband naar de Europese braaklegging van landbouwgronden. Ik verwijs ook naar wat vroeger in de fruitsector is gebeurd met de rooipremies voor bepaalde fruitbomen. Het gaat hier dus om een techniek die men in een louter economisch kader hanteert. Op het ogenblik dat de sector zichzelf saaneert door de concurrentie, louter om economische redenen, is er een stagnatie.

Het gaat hier om een milieureglement. Dit is niet zozeer een tegenstelling tussen milieu en landbouw : het gaat over de volksgezondheid op korte en zeker op middellange termijn. Het gaat over de vraag hoe we onze oppervlakte- en grondwaterlagen vrij kunnen houden. Lees er de veroordeling van het OESO-rapport maar op na : 'Bovendien bevatten de grondwaterreserves in landelijke omgevingen hoge nitraatconcentraties. De doelstellingen met betrekking tot de lozing van stikstof en het gebruik van kunstmeststoffen zijn verre van gerealiseerd en de problemen met de drinkwaterbevoorrading, de waterkwaliteit en het natuurbehoud blijven onopgelost.' Ook de Europese Commissie zegt dat de situatie in Vlaanderen vergelijkbaar is met die in Nederland. In vrijwel heel Vlaanderen worden nitraatconcentraties van meer dan 100 milligram per liter gemeten. De hele Belgische kust is als kwetsbare zone aangegeven.

De sociaal-economische aspecten zijn weliswaar belangrijk, maar het gaat vooral over de gezondheid. Dit parlement moet keuzes maken. We kunnen een verdere groei van de veestapel onmogelijk dulden. We moeten daar paal en perk aan stellen, met harde maatregelen maar ook met sociaal-economisch flankerende maatregelen. Nu schuiven we het probleem voor ons uit. Ik heb reeds gewezen op de aangroei van de veestapel en de milieu-effecten die daar een rechtstreeks gevolg van zijn. We kunnen blijven discussiëren, maar afbouw dringt zich op. Als we deze beslissing vandaag niet nemen, dan moeten we die de komende jaren nemen. Deze tien jaar oude MAP-saga komt neer op het steeds maar ontkennen van de waarheid. Waarom heeft men niet de moed om dit mee te delen aan een sector die economisch enorm lijdt onder de internationale concurrentie ?

Sauwens

Daarom hebben wij onze amendementen ingediend. We hebben er een viertal, waarvan twee belangrijke. Ik wil de hele discussie uit de commissie niet overdoen, maar zal toch heel kort aangeven wat die amendementen precies inhouden. We pleiten ervoor om de veestapel af te bouwen tot het niveau van 1994 of 1995. Dat klinkt misschien hard, maar de enige wijze waarop we de landbouw van een volledig fiasco kunnen redden, is door te werken aan een duurzame landbouw. Die vorm van landbouw moet rekening houden met de omgeving. In ons kleine en dichtbevolkte Vlaanderen kunnen we dit soort ongeremde groei van de veestapel niet blijven tolereren. Dit is trouwens ook in het belang van de landbouwsector zelf. De overheid moet daarvoor zorgen, via een sterk beleid met duidelijk flankerende maatregelen en met de nodige vergoedingen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer Sauwens, dat amendement is eigenlijk overbodig. Als we de mestproductie van 1992 vergelijken met die van 1998, dan is er helemaal geen stijging van de mestproductie. Het aantal dieren is hier een slecht criterium. Binnen die aantallen zijn er immers enorme verschuivingen van de ene subsector naar de andere. Daar zit het probleem dus niet.

Met de nutriëntenhalte hebben we op het niveau van de inrichtingen het meest geschikte instrument om een bevrozing van de mestproductie te behouden, en dat al naargelang het jaar dat men kiest : 1995, 1996 of 1997. Dit alles vindt natuurlijk enkel plaats in afwachting van het moment dat we het probleem echt kunnen oplossen via de mestverwerking. Uw amendement is dus overbodig.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, met mijn eenvoudig boerenverstand heb ik het gevoel dat de controle op het aantal dieren veel efficiënter en gemakkelijker te voeren is dan de controle op de nutriënten. Hoe gaat men dit immers controleren ? Het gaat hier om een zeer complexe zaak. Er is bovendien ook een enorme bureaucratie. De afhankelijkheidssituatie van de landbouwer ten opzichte van zijn beroepsorganisatie of de openbare diensten zal enorm worden versterkt.

Met deze manier van werken dient men andere belangen, die de schaalvergroting begeleiden. Ik denk dan met name aan het aangroeiend industrieel complex, dat in deze Vlaamse samenleving zeer na-

drukkelijk aanwezig is. Ik vind het jammer dat de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement tot vandaag te weinig persoonlijkheid heeft ontwikkeld om zich onafhankelijker op te stellen.

We zullen dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. We zullen onze amendementen hardnekkig verdedigen. Eigenlijk hebben we nog liever geen nieuw MAP. Op die manier vallen we immers terug op het vorige MAP, waarin in ieder geval toch nog een aantal normen duidelijker zijn vastgelegd en gemakkelijker kunnen worden gecontroleerd. (*Applaus bij de VU*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot verdaging van de stemming

De voorzitter : Met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft de heer Denys bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, in artikel 46 van ons Reglement staat dat men een voorstel kan doen tot verdaging van de stemming. We hebben dit vanmorgen gemotiveerd. We vinden dat de koppeling met de toelating door de Europese Commissie verwarring zaait. Daarom wensen we een voorstel te doen tot verdaging van de stemming over dit ontwerp van decreet.

De voorzitter : We zullen ons vóór de stemmingen over dit voorstel tot verdaging van de stemming uitspreken.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning – 1317 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 11

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik wil de commissievoorzitter alsook de heer Beerden, de medeverslaggever bedanken. Ik wil bovendien ook nog de diensten van het Vlaams Parlement bedanken omdat ze klaarheid hebben gebracht in de soms toch wel hectische en verwarde discussies.

We hebben nu eindelijk een MAP-2. We hebben er lang op moeten wachten en we hebben er ook al veel over gesproken. Nu, net voor de verkiezingen, zal er over dit MAP-2 worden gestemd. Mijnheer de minister, u zult zich misschien herinneren dat ik een paar maanden geleden heb gezegd dat we moesten vermijden dat dit MAP-2 in een verkiezings sfeer zou terechtkomen. Dit zou de kwaliteit van het decreet niet ten goede komen. We zitten nu in de verkiezings sfeer en het is de kwaliteit van het decreet inderdaad niet ten goede gekomen.

Het voorstel dat nu voorligt, is het resultaat van maandenlange onderhandelingen. Niet, zoals de heer Denys beweerde, met de milieubewegingen en landbouworganisaties, maar met de landbouworganisaties en de CVP. De andere verenigingen zijn er achteraf even mogen bijkomen. Van bij de aanvang was duidelijk dat er geen jota mocht worden gewijzigd aan dit blijkbaar zeer fragiele compromis, tenzij op vraag van een landbouworganisatie. Dit is dan ook gebeurd met het uitstel van het decreet tot na het verdict van de Europese Commissie.

In elk geval is het eindresultaat een slecht decreet. Op dat punt sluit ik me wel aan bij wat de heer Denys heeft gezegd. Het is een van de slechtste decreten die we hier ooit hebben goedgekeurd. Ik zou met verschrikkelijk veel voorbeelden kunnen

aantonen dat het decreet op technisch vlak niet goed in elkaar zit, maar dit zou de discussie niet ten goede komen.

Ook op inhoudelijk vlak is het een zeer slecht decreet. Agalev was en is vragende partij voor een nieuw MAP. Er moest dringend iets gebeuren omdat het huidige MAP niet werkt en onvoldoende milieuresultaten oplevert. De cijfers van de VMM hebben dit voldoende geïllustreerd. We hadden dit trouwens ook voorspeld. Er zijn zoveel achterpoortjes en uitwijkmogelijkheden dat het decreet volledig werd uitgehold. Voor het milieu is het bijna een ramp geworden. De varkensstapel is sinds 1995 nog met 4,4 procent toegenomen en de mestberg eveneens. Dit bewijst ten volle dat MAP-1, ondanks de zogenaamde stand-still, de bal volledig missloeg.

Ten tweede stijgt de druk vanuit Europa. Het geduld raakt er stilaan op. Er lopen twee procedures van de Europese Commissie ten aanzien van de Vlaamse regering. De commissie voor Leefmilieu van het Europees Parlement heeft een vernietigende rapport gepubliceerd. De boodschap is duidelijk : Europa vraagt structurele maatregelen om het mestprobleem in Vlaanderen definitief op te lossen. De conclusie is dan ook dat tussen 1995 en 1999 vier kostbare jaren zijn verloren gegaan en dat er geen enkele verbetering voor het milieu werd gerealiseerd, integendeel.

Iedereen was het er dus over eens dat er een nieuw, strenger, beter en eenvoudiger MAP moest komen, dat betere milieuresultaten opleverde. Dit MAP-2 is er nu, maar we zijn er enorm ontgoocheld over.

Ten eerste is het een verschrikkelijk ingewikkeld decreet geworden. Mijnheer de minister, in tegenstelling tot wat u beweert, begrijpen de landbouwers dit niet. Er heerst een algemene en grote onrust omdat MAP-2 zo technisch en onduidelijk is. Op dit vlak is MAP-2 nog erger dan MAP-1. Als dit decreet ooit in werking zal treden, wat overigens twijfelachtig is, zullen de moeilijkheden op het terrein onvoorstelbaar zijn. Verschillende ambtenaren van uw administratie hebben me dit bevestigd. Ook binnen de administratie is er verschrikkelijk veel discussie over hoe dit MAP moet worden geïnterpreteerd.

Ten tweede is er geen enkele garantie dat dit decreet milieuresultaten zal opleveren. Ikzelf ben er rotsvast van overtuigd dat we er met dit MAP-2 nooit in zullen slagen om de doelstellingen van Europa te halen. U weet dat bepaalde bemestingsnormen zijn versoepeld. Ik heb op zich geen probleem

Dua

met de responsabilisering van de landbouwer. De boeren kunnen nu zelf kiezen hoeveel, waarmee en op welke manier ze bemesten. De voorwaarde is dat ze een bepaalde eindresultaat moeten behalen voor het milieu, dat wordt berekend via het nitraatresidu.

De vooropgestelde milieudoelstelling is echter een grote farce, omdat men daarvoor geen enkele wetenschappelijke en objectieve referentie heeft. De milieuresultaten zijn dus niet meetbaar. Hoe kunnen we dan verwachten dat er een beter bemestingsregime zal worden toegepast ?

Minister Theo Kelchtermans : U geeft voortdurend de indruk dat de bemestingsnorm de belangrijkste norm is. Voor ons is de objectieve norm die van 50 milligram. Daarenboven moedigen we de bedrijven aan om daaronder te blijven. Het staat buiten kijf dat dit een objectieve norm is.

Mevrouw Vera Dua : Ik wil de discussie daarover niet hernemen. Ik ben ervan overtuigd dat via het nitraatresidu nooit een link kan worden gelegd met de norm van 50 milligram. Ik hoop echter dat u gelijk hebt. Binnen enkele jaren zullen we elkaar misschien over hetzelfde probleem spreken.

Minister Theo Kelchtermans : De heer Sauwens zei : 'Wie niet de gave heeft van het geloof, kan er niets meer aan doen.'

De heer Johan Sauwens : Er zijn drie belangrijke zaken : geloof, hoop en liefde voor de Boerenbond. (*Gelach*)

Mevrouw Vera Dua : Ik beperk me tot de liefde voor de landbouwers, mijn liefde voor de organisaties is immers minder groot.

Een derde ontgoocheling is dat het MAP op lucht is gebaseerd. Er is discussie over de grootte van de mestoverschotten. Die bedragen momenteel bijna 40 percent van de totale mestproductie, tenminste als we de eindnormen toepassen. Het grootste deel daarvan zal op een of andere manier moeten worden weggetoverd via het mirakel van de mestverwerking.

Mijnheer Denys, het is geen kwestie van gelovers en niet-gelovers. Ik wil best geloven in mestverwerking. Technisch is het misschien wel haalbaar en als men er een sluitende methode voor vindt, is een stuk van het probleem opgelost. Niemand heeft echter al een oplossing gevonden voor het grootste

obstakel, het prijskaartje. Wie zal het betalen ? Die vraag leeft bij de boeren. Het is duur, niet alleen omwille van de prijs die de boer moet betalen, maar ook omwille van de zware ecologische kostprijs. Als we de energie en de effluenten meerekenen in het totale kostenplaatje, merken we dat we met de mestverwerking in een doodlopend straatje zitten.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Het is juist dat vandaag niemand de exacte prijs kent.

Mevrouw Vera Dua : Die kennen we wél.

De heer André Denys : Er zijn inderdaad berekeningen. Ik wordt echter in mijn geloof gesterkt door het feit dat zowel de veevoederfabrikanten als de Boerenbond bereid zijn om aan mestverwerking te doen. Sommige veevoederfabrikanten zijn zelfs vragende partij om zo vlug mogelijk een MAP-2 te hebben. Ze geloven in mestverwerking en willen erin investeren. Degenen die het probleem het best kennen en het moeten uitvoeren, weten dat het kan en zullen het doen zodra ze worden geconfronteerd met de mestverwerkingsplicht. Zolang die er niet is, hebben ze er baat bij gronden op te kopen en de mest te verspreiden. Ze beseffen echter dat ze niet anders kunnen en weten dat dit de laatste reddingsboei is om de sector op het huidige niveau te houden.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Denys, u weet blijkbaar niet goed wat er in MAP-1 staat. De verwerkingsplicht daarin is strenger dan in MAP-2. Vier jaar geleden zei men dat het wel zou komen en dat men de verplichting zou opleggen om de mest voor 100 percent te verwerken. Vier jaar later probeert de NV Danis nog steeds om op te starten. Dit is nog steeds niet gelukt. Hoelang zullen we nog proberen iets te forceren, waarvan we weten dat het niet betaalbaar is ?

Minister Theo Kelchtermans : Mevrouw Dua, u hebt altijd gelijk. Ofwel slagen we erin de verwerking te realiseren, ofwel beginnen we met een afbouw, zoals u vraagt. Waarom discussiëren we dan nog ? Eén van beide zal gebeuren.

Mevrouw Vera Dua : U geeft een goede samenvatting van mijn betoog.

De heer Dirk Van Mechelen : Mevrouw, we zijn het er over eens dat aan de verwerking een prijskaartje hangt van 450 frank per ton.

Mevrouw Vera Dua : Neen, daar hangt een prijskaartje aan van tussen 500 en 700 frank.

De heer Dirk Van Mechelen : Ik wil daar vier dingen op antwoorden. Ten eerste bestaan er op dit ogenblik reeds ondertekende mestverwerkingscontracten voor 450 frank per ton van een Gents bedrijf dat weldra wordt opgestart. Ten tweede bestaat deze technologie al in Duitsland. Ten derde beschikt Danis over een procédé dat zo goed als klaar is. En ten vierde – en dat is de reden waarom Promest in Nederland gefaald heeft – is er pas kans op slagen als de toevoer wordt gegarandeerd.

Zoals u terecht zegt, was in artikel 9 van MAP-1 de strenge en volledige verwerking vanaf januari 1999 opgenomen. Vandaar mijn pleidooi om het duidelijke signaal te geven dat verwerking de beste oplossing is, maar ik steun de minister als dit economisch niet haalbaar blijkt te zijn. In dat geval zal de markt zichzelf regelen, en moet de wetgever dat niet doen.

Tot slot wil ik er ook nadrukkelijk op wijzen dat de huidige prijs van het vlees abnormaal laag is.

De heer André Denys : In de mestverwerkingsplicht is enkel voorzien voor de grote bedrijven vanaf 10.000 kilo. Die zijn machtig genoeg om een en ander zelf op te lossen en zelf de kosten te dragen. Het zou iets helemaal anders zijn als de mestverwerkingsplicht wordt ingevoerd voor kleine bedrijven.

Mevrouw Vera Dua : De tekst heeft het ook over relatief kleine bedrijven. Het is trouwens een progressieve regeling.

De heer André Denys : Het huidige voorstel faalt op grond van het feit dat de integratoren niet worden aangepakt. We moeten dan ook een medeverantwoordelijkheid invoeren via de MBO's. De grote vervuilers moeten zelf voor de kosten opdraaien.

Maar als compensatie moet hun ook de mogelijkheid worden geboden om economisch op hetzelfde peil als vandaag te blijven.

Mevrouw Vera Dua : In het decreet worden de integratoren niet echt aangepakt.

Minister Theo Kelchtermans : De fout die we in MAP-1 hebben gemaakt, is het gebrek aan een tussenschot waardoor de dierlijke bemesting haast integraal als bemestingsvorm kan worden gebruikt,

met als gevolg een enorme druk op de mestverwerking.

Er moet evenwel een progressieve opbouw zijn. Hadden we in de voorbije drie jaar die progressieve mestverwerkingsverplichting via het tussenschot ingevoegd, met als gevolg een geringere afzetting op de bodem van dierlijke mest, dan hadden we waarschijnlijk een veel grotere druk kunnen uitoefenen op de mestverwerking dan nu het geval was.

Mevrouw Vera Dua : U kunt toch moeilijk beweren dat dit tussenschot er nu wel echt in zit ? De landbouwers kunnen er van afwijken.

Minister Theo Kelchtermans : De oorzaak van de discussie in de milieusector is het feit dat we tegenwoordig nagenoeg alles kunnen meten. Dat is prachtig, maar heeft als nadeel dat we dan ook verplicht zijn consequent op te treden. Voor het eerst zal men in deze belangrijke economische sector op het terrein de residu's meten. Ik geef toe dat de meetlat voor discussie vatbaar is. Ons interesseert de 50 milligram, gekoppeld aan een bepaald nitraatresidu in de bodem en rekening houdend met bepaalde bodemtypes. Dankzij die meting zullen we nu ook op het niveau van de bedrijven acties kunnen garanderen. Dat was tot op heden niet het geval : we moesten steeds algemeen en in een theoretisch concept werken.

Mevrouw Vera Dua : Veel wetenschappers betwisten dat een ondubbelzinnige relatie kan worden gelegd tussen het nitraatresidu in de bodem en de nitraatconcentratie in het oppervlaktewater. Ik stel echter voor die wetenschappers naarstig aan het werk te laten zodat we de uiteindelijke bevindingen kennen. Ik vrees evenwel dat we nooit tot het resultaat zullen komen dat Europa van ons vraagt.

Een vierde punt van ontgoocheling is dat we nu zullen stemmen over een niet bestaand decreet. De heer Denys had het in dit verband over een schizofrene situatie. We hebben ondervonden dat onder druk van de boerenorganisaties en vooral van de Boerenbond, op een nogal slinkse wijze een amendement werd ingediend door de meerderheid. De uitvoering van het decreet wordt daardoor opgeschort, in elk geval tot na de verkiezingen. Europa moet eerst zijn fiat geven over de vergoedingen. We hebben de discussie hierover net gevoerd, maar volgens de informatie waarover ik beschik, is het weinig waarschijnlijk dat het licht op groen zal worden gezet. Maar u bent optimistischer. Ik herhaal dat ik voorstander ben van het uitbetalen van vergoedingen aan boeren als ze er recht op hebben, maar ik vind het onverantwoord om de bevol-

Dua

king, het milieu en de volksgezondheid te gijzelen door alles op de lange baan te schuiven.

Mijnheer de minister, het MAP waarover we vandaag zullen stemmen en dat waarschijnlijk zal worden goedgekeurd, is een niet-bestaand MAP. Het is in de eerste plaats een onwerkbaar MAP, want het is veel te ingewikkeld. Het is tevens ontoereikend op het vlak van milieukwaliteit. Het is ook een ir-reëel MAP, want gebaseerd op mestverwerking die nog niet bestaat en waarvan iedereen weet dat ze onbetaalbaar is. Het is bovendien een in de feiten niet-bestaand MAP, omdat de inwerkingtreding voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld. U zult bijgevolg begrijpen dat onze ontgoocheling zeer groot is. Dit MAP is het ultieme bewijs van de politieke onmacht van de meerderheidspartijen om het milieuprobleem op een serieuze manier aan te pakken.

Ik zal tot slot een aantal algemene politieke bedenkingen maken. Ik vind het essentieel dat het hele MAP-dossier in het algemene landbouwbeleid past. De heer Sauwens heeft het hierover ook gehad. Mijnheer de minister, ik weet dat u altijd zenuwachtig wordt als dit gebeurt. Ook de CVP-parlementsleden hebben dit niet graag. Toch moeten we onder ogen zien dat het mestprobleem het logische gevolg is van een totaal verkeerd landbouwbeleid, dat al decennialang wordt gevoerd. Dat beleid heeft enkel oog voor productiviteitsverhoging, massaproductie, intensivering en schaalvergroting, zonder rekening te houden met de gevolgen voor het milieu en voor de landbouw zelf. Dit beleid is nefast gebleken, zowel voor het milieu als voor de landbouwers. Daarnet werden cijfers gegeven van de spectaculaire daling van het aantal varkensbedrijven in een periode waarin de varkensstapel exponentieel is gestegen.

De kleine familiale bedrijven werden systematisch weggesaneerd of kwamen in handen van de integratoren van de grote veevoederbedrijven. Enkel de agro-industrie heeft voordeel gehad bij dit beleid. De landbouwers werden steeds meer afhankelijk van de landbouworganisaties, de veevoederbedrijven en de banken, want er moest zoveel mogelijk worden geïnvesteerd en dus geleend.

Mijnheer de minister, of u het wilt of niet, we zitten in een doodlopend straatje. Er is een structurele crisis in de varkenssector. Ik geloof niet dat dit een tijdelijke crisis is. De situatie is blijvend. De varkensprijzen zijn historisch laag, de concurrentie met regio's waar veel goedkoper kan worden ge-

produceerd is moordend, de afzetmarkten blijven krimpen, en de mestberg blijft groeien. Iedereen zou moeten inzien dat dit zo niet verder kan. Tijdens de hoorzittingen heb ik vastgesteld dat ook de boerenorganisaties stilaan van mening veranderen en zich beginnen af te vragen of er geen ander soort oplossing moet komen. Zolang men weigert om de problemen op een fundamentele wijze aan te pakken is een oplossing onmogelijk en zal het milieu daarvan de dupe zijn.

Men weigert nog steeds een dergelijke oplossing te zoeken. In de huidige sociaal-economische context is slechts één oplossing mogelijk. Als men de druk op het leefmilieu wil verminderen, dan is een sociaal begeleide afbouw van de veestapel nodig. In de eerste plaats moeten de intensieve veeteelt en de integratoren worden aangepakt. De zelfstandige bedrijven moeten nieuwe kansen krijgen.

Met dit MAP-2 wordt echter resoluut gekozen voor de belangen van de agro-industrie. Niet alleen het milieu, maar ook de gezinsveeteeltbedrijven worden opgeofferd. We hebben daar zopas over gediscussieerd. In MAP-1 werd een poging ondernomen om toch iets te doen voor de zelfstandige bedrijven. Dit zijn niet enkel de kleine bedrijven, maar alle boeren die nog de moed hebben om zelfstandig een bedrijf te runnen, een uitstervend ras in Vlaanderen.

Men kiest nu resoluut voor de agro-industrie. Ik richt me nu even tot de vertegenwoordigers van de Boerenbond. Tussen haakjes, ik apprecieer dat ze ook tijdens de commissievergaderingen steeds aanwezig waren. De Boerenbond heeft zijn ware ge-laat getoond. Hij verdedigt de belangen van de zelfstandige bedrijven niet. In een alliantie met ABS en de veevoederbedrijven kiest hij ervoor de belangen van de grote industriële machten te verdedigen. Daarmee stelt hij ook zijn eigen deelbelangen veilig, alsook die van Aveve en de huisbank. Momenteel gaan de integratoren massaal naar de landbouwers om hen ervan te overtuigen een contract af te sluiten, omdat ze anders failliet zullen gaan. Binnen enkele jaren zal er geen enkele zelfstandige varkenskweker meer overblijven. Dan zal de agro-industrie haar doel hebben bereikt.

Het is me ook duidelijk geworden waar de echte politieke macht ligt : niet in het parlement, maar in Leuven. Daar wordt bepaald welk landbouwbeleid er wordt gevoerd, zeker in de aanloop naar de verkiezingen. Het spijt me dat een aantal CVP'ers nier meer aanwezig zijn. De zetel van een aantal van hun parlementsleden hangt af van de goodwill van de landbouworganisatie. Er was in de pre-electora-

Dua

le periode dan ook weinig kans op een fundamentele oplossing van de mestproblematiek.

De rood-groene SP – en ik richt me tot de heer Timmermans die als enige nog aanwezig is – liet maar begaan. Ze namen zelfs niet deel aan de discussies in de commissie. Ze hielden zich op de vlakte, want de deal was op voorhand al gemaakt : stil blijven en toegeven in het MAP in ruil voor het decreet op de ruimtelijke ordening. Het is dan ook niet toevallig dat over die twee decreten kort na elkaar moet worden gestemd. De SP ligt niet wakker van een landbouwbeleid. De heer Tobback verdedigde daarnet nog met overtuiging de industriële landbouw. Ik ben daar erg ontgoocheld over. Aan dit MAP is ook een belangrijk sociaal aspect verbonden. Als de SP voor de industriële landbouw kiest, dan zitten we niet op dezelfde lijn en doen we daar niet aan mee.

Ondertussen tikt de klok wel verder en blijft het landbouwsysteem zorgen voor ernstige bedreigingen van het milieu en de volksgezondheid. Weer zullen vijf kostbare jaren verloren gaan. Er zal niets veranderen. Uiteindelijk zal Europa de minister op de vingers tikken en zal hij tot fundamentele oplossingen worden gedwongen. Dit MAP-2 is uitsluitend van executie en het bewijs van de politieke onmacht en onwil om werkelijk tot een oplossing te komen. We zullen dan ook tegen dit decreet stemmen. (*Applaus bij AGALEV, het VB en de VU*)

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mevrouw Dua, u neemt een loopje met de realiteit. Al bij MAP-1 heeft de SP gesteld dat ze niet in mestverwerking gelooft. De heer Tobback heeft dat op het spreekgestoelte bevestigd.

Bij dit nieuwe MAP wordt de veestapel afgebouwd als de mestverwerking niet slaagt. De SP staat daarachter.

We hebben inzake het mestverwerkingsprobleem altijd geëist dat er strengere normen zouden worden ingevoerd. In MAP-2 komen die er. Als die niet worden uitgevoerd, blijft de verstrenging in MAP-1 geldig. Ons standpunt is dus volledig weergegeven.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, er kan nauwelijks nog iets nieuws worden toegevoegd aan de vele vergaderingen, hoorzittingen en uitspraken over het MAP-2. Ik wil iedereen danken die in dit debat een rol heeft gespeeld.

Het is een ingewikkeld stuk geworden, dat klopt. We willen gelijkheid en rechtvaardigheid, overleg met alle betrokken partijen en dat maakt het niet eenvoudig. Ik zou het overleg en de beslissingen liever op regeringsniveau houden, maar het parlement wil altijd het laatste woord hebben.

Het vertrouwen van de landbouwer en de natuur liefhebber moet worden hersteld. Dat is al aan het gebeuren. De landbouwer moet zelf zijn terrein kunnen beheren. Als ik twee koks hoor vertellen hoe ze een gerecht klaarmaken, kan ik niet volgen, want ik ben geen kok. Ik kan hen alleen maar vragen een mooi resultaat voor te zetten en de keuken netjes achter te laten. Dat kan ik dan wel beoordelen. De boer is een beetje de kok van de open ruimte. Laat hem dus kokkerellen, als het product maar goed is en de keuken in orde is. We bemoeien ons soms te veel met de technische kant van de zaak. Ik hoor eigenlijk liever uw bezielde toespraken, mevrouw Dua.

Dit is een nieuwe aanpak. Negen jaar geleden begonnen we met de eerste mestdecreten, de evolutie sindsdien is enorm. Men ziet vooral progressie in de aanpak, de aanvaarding en het engagement in de landbouwsector. Men kijkt inderdaad met grote angst naar de gemaakte afspraken. Ik ontken niet dat de mensen hiervoor redenen hebben. Voor de door hen geleverde inspanningen had men tegevoeligheden toegezegd. Ik ben de beheerder van dat dossier. Ik ben allesbehalve gelukkig dat ik die vergoedingen niet kan uitbetalen. De dossiers van 1996 zijn afgehandeld en er werd uitbetaald, de dossiers van 1997 zijn afgewerkt en men kan in principe dus betalen. Inzake de dossiers van 1998 zijn de beslissingen genomen om te vergoeden.

Ik had kunnen uitbetalen indien ik erop had gewezen dat er een risico was. De sector heeft dat niet aanvaard. Zeggen dat de Vlaamse regering weigert de vergoedingen uit te betalen, is niet correct. De Vlaamse regering heeft in de commissie gezegd dat er een afspraak is : de landbouwsector zal volledig worden vergoed. We wensen dat echter ook marktconform te doen. Aangezien Europa een aantal bedenkingen had, moeten we dat antwoord afwachten.

Kelchtermans

De brief van 26 maart waarnaar men daarstraks verwees, geeft een eenzijdige voorstelling van zaken. Het gaat niet over MAP-2, maar over MAP-1 en de vergoedingen van 1996, 1997 en 1998. De Europese Commissie anticipeert dus niet op iets waar nu nog over moet worden gestemd. De grote kracht van de stemming zal zijn dat er een belangrijk signaal aan Europa wordt gegeven.

Sommigen willen met dit ontwerp blijkbaar de hele landbouwreorganisatie regelen. Dat is niet de bedoeling. Met dit ontwerp willen we vooral de implementatie van de nitraatrichtlijn regelen. We moeten echter ook aanvaarden dat er bij de behandeling van het natuurdecreet afspraken werden gemaakt die we nu moeten nakomen. Men kan niet zeggen dat alles wat de natuur aangaat, moet worden geregeld door het natuurdecreet. We hebben toen gezegd dat we bepaalde zaken na de evaluatie zouden regelen via MAP-2.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, onze vraag was heel eenvoudig. Bestaat die brief van 26 maart ? Zo ja, gaat die brief enkel over de vergoedingen van 1996, 1997 en 1998 ? In de commissie hebben we steeds gezegd dat we uit het standpunt van Europa ten opzichte van het dossier van de vergoedingen van 1996, 1997 en 1998 lessen kunnen trekken om een door Europa aanvaard vergoedingssysteem voor de toekomst uit te werken.

Bestaat die brief en wat staat erin ?

Minister Theo Kelchtermans : Die brief bestaat. We hebben er trouwens al eerder naar verwezen.

De heer Dirk Van Mechelen : Er werd niet naar verwezen in de periode tussen de commissievergadering en deze plenaire zitting.

Minister Theo Kelchtermans : Dat klopt. Mijnheer Denys, vooraleer u iets zegt dat u zich achteraf zult beklagen, wil ik de zaak verduidelijken. Het gaat om de reeds uitbetaalde vergoedingen van 1996 en om de vergoedingen van 1997 en 1998, die nog uitbetaald moeten worden.

Volgens de rapportering die ik daarover heb gekregen en de contacten met het directoraat-generaal, heeft de commissie het dossier volledig opgesplitst in enerzijds de jaren 1996 en 1997, waarover de

brief handelt, en anderzijds dat wat wij aangemeld hebben. Het gaat dus over 1996, 1997 en over 1998 dat aangemeld is, conform het besluit van 12 mei.

Over alles wat in dit decreet staat, lopen thans de gesprekken. Die gesprekken zijn tot nu informeel. Zodra het decreet goedgekeurd is, worden zij formeel. We kunnen de beslissing van het parlement dan immers officieel meedelen.

Inzake de vergoedingen heb ik de Vlaamse regering vanmorgen meegedeeld dat ik een voorontwerp van besluit hierover aan de commissie zal bezorgen. We zullen ook zeggen hoe wij die vergoedingen bij de uitvoering van dit – hopelijk goedgekeurde – decreet zien. Afhankelijk van de reactie van de Europese Commissie zal de Vlaamse regering in volle autonomie een beslissing moeten nemen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Dit parlement zal zich straks moeten uitspreken over de vraag of wij de stemming over dit ontwerp van decreet al dan niet verdagen. Eén van de aanleidingen van mijn vraag hierom was de interventie van de heer Van Mechelen met betrekking tot een brief van de Europese Commissie, die gedeeltelijk gepubliceerd en geïnterpreteerd is in een ABS-artikel. Vanmorgen hebt u daar vaag op geantwoord, en u herneemt nu die vaagheid in uw antwoord.

Als parlement willen wij inzage krijgen in deze brief. Dit is niet onbelangrijk voor de beslissing die we straks moeten nemen. We horen dat er informele contacten zijn met de Europese Commissie. We horen dat de Europese Commissie brieven schrijft. Vrij recent heeft zij er een geschreven met daarin een bepaalde stellingname. Dit moet allemaal beoordeeld kunnen worden. Kunnen wij inzage krijgen in deze brief alvorens wij tot de stemming overgaan ?

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : De essentie is dat artikel 38 zegt dat het decreet in werking treedt als gebleken is dat de aangemelde vergoedingregelingen verenigbaar zijn met de artikelen 93 en verdere van het Europees Verdrag. In artikel 15 sexies staat inzake kwetsbare zones dat de Vlaamse regering overeenkomsten kan afsluiten en in paragraaf 4 zegt men dat bedrijven van het Vlaams Gewest een vergoeding kunnen vragen van de percelen bedoeld in paragraaf 2 die ze in eigendom geven op

Van Mechelen

basis van de venale waarde. In het artikel staat dat zelfs de vergoeding voor patrimoniumverlies en de onteigening op eigen verzoek geen genade vinden in de ogen van de eurocratie. Mijnheer de minister, is dit fout ? En houdt deze regeling stand in het licht van de contacten die u hebt gehad ? Zo neen, dan denk ik dat inderdaad artikel 38 bewijst dat dit decreet niet uitvoerbaar is.

Minister Theo Kelchtermans : Ik zal de brief straks ter beschikking stellen. Ik ken de brief niet uit het hoofd, maar hij is mij bekend. De brief houdt geen uitspraak in over wat u zegt. Daarover worden momenteel op basis van het hier ter goedkeuring voorliggende ontwerp met de Europese Commissie informele gesprekken gevoerd.

De voorzitter : Ik stel voor dat wij de brief voor het einde van de actuele vragen op de banken rondelen.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik wil nog enkele bedenkingen maken. Ik heb het dan vooral over de bedenkingen van de verslaggever. Ik denk dat het klopt dat niemand gelukkig is met dit decreet. Sommigen zien dit als een teken dat men goed gewerkt heeft. Volgens de heer Beerden gaat het ontwerp voor de enen te ver, en voor de anderen niet ver genoeg. Dit is ook mijn samenvatting.

In een overleg met verschillende belanghebbenden rond de tafel moet men proberen het essentiële te vrijwaren. In dit geval is de nitraatrichtlijn de essentie. Het gaat om afspraken die we in het natuurdecreet gemaakt hebben. We moeten echter eveneens begrip tonen voor een aantal vragen die vanuit verschillende hoeken gesteld worden.

De houding van Europa zal de toetssteen zijn. Als dit decreet wordt goedgekeurd, kunnen we het bezorgen. Dat is ook de meest ordentelijke procedure. Sommigen stellen dat het decreet onmiddellijk moet worden toegepast, maar wat zou er gebeuren als Europa eist dat we het een en het ander corrigeren ? Ik verwacht dat niet, maar in dat geval zal men de hele machinerie die via de Mestbank op gang is gebracht, onmiddellijk moeten reorganiseren. Dat risico mag men niet lopen. Ik begrijp dat men daarop kritiek heeft, dat men stelt dat het om de achilleshiel van het decreet gaat. We moeten dat echter ordentelijk aanpakken, zoals dat ook met andere decreten gebeurt. Het gaat trouwens niet om de achilleshiel van het decreet : het huidige decreet, waar velen ongelukkig mee zijn, blijft van

kracht. Het nieuwe decreet bevat garanties om resultaten te bereiken. De sector zelf heeft een verbintenis aangegaan. Het decreet treedt pas in werking als alle onderdelen groen licht hebben gekregen.

Het komt trouwens het parlement niet toe te zeggen wanneer het decreet van kracht wordt. Dat beslist de Vlaamse regering, tijdens een van haar dinsdagvoormiddagbijeenkomsten. De MBO is het nieuwe element in dit decreet. Het gaat ook om het belangrijkste element. Het heeft geen zin allerlei regels uit te werken als de wil niet bestaat ze na te leven. Een resultaatverbintenis die de fierheid van de sector onaangetaast laat, en ruimte laat voor de uitbreiding van het toepassingsgebied van de MBO en voor het afsluiten van andere MBO's, trekt een proces op gang dat de hele sector in evolutie brengt. Voor het eerst zal de landbouwsector op het terrein de landbouwer begeleiden om het groepsresultaat waartoe de sector zich heeft verbonden, te realiseren. Dat is nooit eerder gebeurd. Ik steun dus de verslaggever en anderen die stellen dat daarmee de toekomstige rol van de Mestbank volledig wordt vernieuwd.

De sector is zich daarvan bewust. Hij heeft een controlefunctie, maar in de eerste plaats moet hij voorlichten. De landbouwers moeten in de Mestbank eerder een bondgenoot zien dan een bestraffende politiemann. Dat vereist een mentale reconversie. In de sector is er onrust, onder meer over de afbakening van een aantal zones. In het decreet zijn niet-vrijblijvende afspraken opgenomen, over de nulbemesting, enzovoorts. Het gaat om tegensprekelijke afspraken. Een vlucht vooruit is een voedingsbodem voor angst. Afspraken moeten worden gerespecteerd, zelfs al ogen ze op het eerste gezicht niet sympathiek. Men moet de juiste voorlichting geven, zo niet hebben de mensen al schrik vooraleer men aan de slag gaat. Tijdens een doktersbezoek doorstaan de mensen de grootste angst in de wachtkamer ; eenmaal men bij de dokter is, is het ergste voorbij.

Sommigen, waaronder de verslaggever, hebben de wens geuit om meer openheid en vertrouwen te bewerkstelligen. Ik denk dat dit het belangrijkste is wat er over dit MAP kan worden gezegd. De opeenvolgende MAP's zijn pogingen om dat vertrouwen geleidelijk te herstellen. Zolang men wat paranoïde blijft, en alle voorstellen van de andere a priori wantrouwend benadert, zal elke regelgeving niet het beoogde resultaat opleveren. Onze ervaringen met het Forum Natuur en Landbouw dragen ertoe bij een structureel overleg tussen natuurorganisaties en de landbouwsector uit te bouwen.

Kelchtermans

Ik gebruik nog eens het beeld van daarstraks. Zowel de natuur als de landbouw zijn koks die beide in de open ruimte willen kokkerellen, elk met eigen ingrediënten en een eigen einddoel. Als ze dit niet samen doen, zal er nooit een oplossing komen. Vlaanderen is met zijn 1,3 miljoen hectare te klein om voor elke sector een aparte ruimte te creëren. Er moeten dus een aantal ruimtes worden gedeeld. Dat is de grond van het probleem. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Wijzigingen van het meststoffendecreet

Artikel 2

In artikel 2 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de-

creet van 20 december 1995 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 42/97 van 14 juli 1997 van het Arbitragehof, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het tweede lid wordt 4° vervangen door wat volgt :

“4° inrichting : inrichting zoals gedefinieerd in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ;” ;

2° in het tweede lid worden een 4bis en een 4ter ingevoegd die luiden als volgt :

“4bis° landbouwinrichting : één of meer gebouwen of installaties of gedeelten daarvan die zijn bestemd voor landbouw- of tuinbouwproductie en die in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning niet als hinderlijke inrichting is ingedeeld in één of meer rubrieken die betrekking hebben op diersoorten vermeld in artikel 5 ;

4ter° veeteeltinrichting : een inrichting die ten minste één stal omvat met een capaciteit die in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning als hinderlijk is ingedeeld in één of meer rubrieken die betrekking hebben op diersoorten vermeld in artikel 5 ;” ;

3° in het tweede lid wordt 6° vervangen door wat volgt :

“6° bestaande landbouwinrichting : een landbouwinrichting waarvan minstens voor wat betreft aanslagjaar 1993 vóór 29 september 1993 aangifte gedaan werd bij de Mestbank ;” ;

4° in het tweede lid wordt 7° vervangen door wat volgt :

“7° bestaande veeteeltinrichting : een veeteeltinrichting waarvoor :

- a) ofwel, de definitieve bouwvergunning werd verleend voor 1 september 1991 en waarvan minstens voor wat betreft het aanslagjaar 1993 vóór 29 september 1993 aangifte gedaan werd bij de Mestbank en in deze aangifte, die op de inrichting betrekking heeft, dieren zijn aangegeven ;

Voorzitter

- b) ofwel, de definitieve bouwvergunning en milieuvergunning tussen 1 september 1991 en 1 januari 1996 werden bekomen en waarvoor aan de vereiste aangifteplicht in het kader van dit decreet is voldaan ;
- c) ofwel, de definitieve milieuvergunning na 31 december 1995 werd bekomen als gevolg van een vergunningsaanvraag ingediend volgens de procedure voorzien in het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;
- d) ofwel, de definitieve milieuvergunning werd bekomen als gevolg van een herlocalisatie van een bestaande veeteeltinrichting ;” ;
- 5° in het tweede lid wordt 9° vervangen door wat volgt :
- “9° tot de veeteeltinrichting of landbouwinrichting behorende oppervlakte cultuurgronden : de oppervlakte cultuurgrond die door de producent of gebruiker in gebruik is op 1 januari van het jaar van aangifte (aanslagjaar) ingevolge eigendom, vruchtgebruik, erfpacht, opstal of een pachtvereenkomst ; seizoenpacht hoort hier niet bij ;” ;
- 6° in het tweede lid wordt 10° vervangen door wat volgt :
- “10° bedrijf : worden als één bedrijf beschouwd, een of meerdere veeteeltinrichtingen en/of landbouwinrichtingen die worden geëxploiteerd door :
- eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon ;
 - echtgenoten of leden van eenzelfde gezin ;
 - een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding ;
 - verbonden ondernemingen in de zin van IV.A, § 1 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen ;” ;
- 7° in het tweede lid wordt 11° vervangen door wat volgt :
- “11° stikstofverbinding : elke stikstof bevattende stof, uitgezonderd gasvormige moleculaire stikstof ;” ;
- 8° in het tweede lid wordt 13° vervangen door wat volgt :
- “13° meststof : elke één of meer stikstof- en/of fosforverbindingen bevattende stof die op het land wordt gebruikt ter bevordering van de gewasgroei, met inbegrip van dierlijke mest, afval van visteeltbedrijven en zuiveringslib ; deze meststoffen omvatten aldus inzonderheid de dierlijke mest, de chemische meststoffen en de andere meststoffen ;” ;
- 9° in het tweede lid wordt 14° vervangen door wat volgt :
- “14° dierlijke mest : excrementen van vee of een mengsel van strooisel en excrementen van vee, alsook producten daarvan ;” ;
- 10° in het tweede lid wordt 15° vervangen door wat volgt :
- “15° chemische meststof of kunstmest : elke met een industrieel proces vervaardigde meststof ;” ;
- 11° in het tweede lid wordt 18° vervangen door wat volgt :
- “18° mestoverschot door invoer : de dierlijke mest en andere meststoffen die worden ingevoerd van buiten het Vlaamse Gewest en die niet worden opgebracht op een cultuurgrond behorend tot het buiten het Vlaamse Gewest gelegen bedrijf waarvan de mest afkomstig is ;” ;
- 12° in het tweede lid wordt 19° vervangen door wat volgt :
- “19° nutriëntenbalans : een balans van nutriënten die zowel van het type bodem, van het type mestuitscheiding, als van het type bedrijfsbalans kan zijn ;” ;

Voorzitter

13° in het tweede lid wordt 22° vervangen door wat volgt :

“22° mestverwerking : het behandelen en/of verwerken van dierlijke mest derwijze dat de nutriënten vervat in de dierlijke mest :

a) ofwel, worden gemineraliseerd en de vaste residu's, die na de mineralisatie overblijven, niet op in het Vlaamse Gewest gelegen cultuurgrond worden opgebracht, tenzij deze residu's eerst zijn behandeld tot kunstmest ;

b) ofwel, worden gerecycleerd en het gerecycleerde eindproduct niet op in het Vlaamse Gewest gelegen grond wordt opgebracht ;” ;

14° in het tweede lid wordt 24° vervangen door wat volgt :

“24° verwerkingseenheid : een inrichting waar dierlijke mest verwerkt wordt ;” ;

15° in het tweede lid wordt 28° vervangen door wat volgt :

“28° producent : de natuurlijke of rechtspersoon die een veeteeltinrichting exploiteert of voor wiens rekening een veeteeltinrichting wordt geëxploiteerd, als ook de houder van het vee dat gehouden wordt in een landbouwinrichting ;” ;

16° in het tweede lid wordt 30° vervangen door wat volgt :

“30° producent van andere meststoffen : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die andere meststoffen produceert die met toepassing van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen als secundaire grondstof voor gebruik in, of als meststof, worden verhandeld ;” ;

17° in het tweede lid wordt 37° opgeheven ;

18° aan het tweede lid worden een 39° tot 48° toegevoegd, die luiden als volgt :

“39° stikstofverontreiniging aquatisch milieu : het direct of indirect lozen van stikstofverbindingen uit agrarische bronnen in het aquatisch milieu ten gevolge waarvan de gezondheid van de mens in gevaar kan worden gebracht, het leven en de aquatische ecosystemen kunnen worden geschaad, de mogelijkheden tot recreatie kunnen worden aangetast of een ander rechtmatig gebruik van het water kan worden gehinderd ;

40° grondwater : al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met bodem of ondergrond staat ;

41° zoet water : van nature voorkomend zoet water met een laag gehalte aan zouten, dat in veel gevallen aanvaard wordt als zijnde geschikt voor onttrekking en behandeling voor de bereiding van drinkwater ;

42° eutrofiëring : een verrijking van het water door stikstof- en/of fosforverbindingen, die leidt tot een versnelde groei van algen en hogere plantaardige levensvormen met als gevolg een ongewenste verstoring van het evenwicht tussen de verschillende in het water aanwezige organismen en een verslechtering van de waterkwaliteit ;

43° arm aan ammoniakale stikstof : een gehalte aan ammoniakale stikstof dat lager is dan 20 % van het totale stikstofgehalte van de meststof ;

44° helling : cultuurgronden met een hellingsgraad van meer dan 8 % ;

45° drassige grond : een plaats waar de grond op het ogenblik van de bemesting op minder dan 0,20 m onder het maaiveld met water verzadigd is ;

46° kwetsbare zone water : een overeenkomstig artikel 15 aangewezen stuk land ;

47° bodembalans : de balans die het verschil berekent tussen de aanvoer of de toepassing van nutriënten in en op de bodem en de afvoer of onttrekking van nutriënten uit de bodem op perceelsniveau ;

Voorzitter

48° bedrijfsbalans : de balans die het verschil berekent tussen de nutriëntenaanvoer van het bedrijf en de nutriëntenafvoer van datzelfde bedrijf ; aan- en afvoerposten kunnen hierbij hetzij op basis van forfaitaire inhoudscijfers, hetzij via analyse bewezen worden.” ;

19° aan het tweede lid worden een 49° tot 54° toegevoegd, die luiden als volgt :

“49° half-natuurlijke graslanden : de volgende graslanden :

- Ha : struisgrasvegetatie op zure bodem of graslanden van droge, zeer voedselarme zure gronden ;
- Hc : vochtig, niet tot weinig bemest grasland, genoemd “dotterbloemhooilanden” ;
- Hd : kalkrijk duingrasland ;
- Hf : natte ruigte met Moerasspirea ;
- Hj : vochtige tot natte graslanden met hoge abundantie van Juncus spec ;
- Hk : kalkgrasland of grasland van droge, mineralenrijke maar stikstof- en fosforarme gronden ;
- Hm : onbemest, vochtig pijpestrootjesgrasland, genoemd “blauwgraslanden”, vochtige tot venige graslanden van zeer voedselarme zandgronden ;
- Hn : zure borstelgrasvegetatie of heischrale graslanden ;
- Hu : mesofiel hooiland ;
- Hv : zinkgrasland ;

50° potentieel belangrijke graslanden : de volgende graslanden :

- Hp+K(..) : cultuurgrasland met waardevolle kleine landschapselementen in de grasland-, moeras- of waterrijke sfeer, bv. Hp+Mr, Hp+Kn, Hp+Hc, Hp+K(Ae), Hp+K(Hc), Hp+K(Mr) ;
- Hp+ fauna : overdruk ;

– Hp-graslanden op lemige en kleiige, relatief vochtige bodems in valleien met een hoge ecologische prioriteit (Hpriv) ;

– Hpr : weilandcomplex met veel sloten en/of microreliëf ;

51° graslanden Hp*, Hpr*, Hpr+Da, Hr : de volgende gras- en weilanden :

- Hp* : soortenrijk permanent cultuurgrasland ;
- Hpr* : soortenrijk weiland met veel sloten en/of microreliëf ;
- Hpr+Da : zilte graslanden met in de depressies vegetaties gebonden aan zilte invloed ;
- Hr : geruderaliseerd, verlaten mesofiel grasland ;

52° graslanden Hpr*+Da : de soortenrijk zilte graslanden met veel sloten en/of microreliëf en met in de depressies vegetaties gebonden aan zilte invloed ;

53° graslanden Hpr* met elementen van Mr, Mc, Hu, Hc : soortenrijk weiland met veel sloten en/of microreliëf met elementen van moerassige vegetaties of halfnatuurlijke graslanden ;

54° huiskavel : kadastraal perceel of kadastrale percelen gelegen in de gebieden, bedoeld in artikel 15ter, § 1, inzoverre tot het bedrijf behorend conform de aangifte 1998 (situatie 1997) of artikel 15bis, § 1, die ofwel behoren bij de vergunde woning ofwel behoren bij de stal of stallen van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en met de vergunde woning, stal of stallen een ononderbroken ruimtelijk geheel vormen ; de begrenzing van de huiskavel vindt plaats op basis van een duidelijk herkenbaar specifiek gebruik of op basis van een in het landschap duidelijk herkenbaar element.”.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

Vóór 1°, dat 1°bis wordt, een nieuw 1° invoegen, dat luidt als volgt :

Voorzitter

Artikel 4

"1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt :

"Dit decreet heeft tot doel het leefmilieu te beschermen tegen de verontreiniging als gevolg van de productie en het gebruik van meststoffen. In het bijzonder wordt beoogd dat :

- 1° de nitraatconcentratie in zoet oppervlaktewater en grondwater ten hoogste 50 mg per liter bedraagt, waarbij onder gemiddelde omstandigheden een verontreiniging van ten hoogste 25 mg per liter mag voorkomen ;
- 2° eutrofiëring wordt voorkomen ;
- 3° de fosfaatverzadiging van de bodem wordt tegengegaan ;
- 4° de ammoniakemissies zodanig gereduceerd worden dat geen onherstelbare schade optreedt aan de ecosystemen."."

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

A. In de bij 15° voorgestelde tekst van 28°, op de vierde, vijfde en zesde regel, de woorden "als ook de houder van het vee dat gehouden wordt in een landbouwrichting" vervangen door de woorden "en die eigenaar is van het vee".

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

B. In de bij 19° voorgestelde tekst van 54°, op de tiende regel, het woord "ononderbroken" schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Hoofdstuk Ibis van hetzelfde decreet, bestaande uit artikel 2bis, ingevoegd bij decreet van 20 december 1995, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992 en 20 december 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt de inleidende zin vervangen door wat volgt :

“De producent van wie het bedrijf :

- ofwel, een productie aan dierlijke mest heeft groter dan of gelijk aan 300 kg difosforpentoxide en waarbij de productie aan dierlijke mest van het bedrijf wordt berekend als de som van de productie aan dierlijke mest MPP van elke inrichting van het bedrijf zoals bepaald in artikel 6, § 1 ;
 - ofwel, waarvan de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond groter is dan of gelijk is aan 2 ha ;
- dient elk jaar aan de Mestbank per inrichting een aangifte te doen van :” ;

2° in § 1 wordt het meermaals voorkomende woord “entiteit” telkens vervangen door het woord “inrichting” ;

3° § 1, 2°, c) wordt opgeheven ;

4° in § 1, 4° worden de woorden “van artikel 6, § 2,” vervangen door de woorden “van hoofdstuk VIbis” en worden de woorden “met opgave van en gesteund door een bewezen nutriëntenbalans” vervangen door de woorden “met opgave van en gesteund door de resultaten van elk van de toegepaste balansen” ;

5° § 1, 5°, a) wordt vervangen door wat volgt :

“a) de tot de veeteeltinrichting en/of landbouw-inrichting behorende oppervlakte cultuurgronden, met aanduiding van het eigendoms- of gebruiksstatuut en het teeltplan ;” ;

6° in § 1, 5° wordt de laatste zin “Deze gegevens moeten worden aangegeven voor het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte ;” vervangen door de zin : “deze gegevens moeten worden aangegeven voor het jaar van aangifte ;” ;

7° § 1, 6° wordt opgeheven ;

Voorzitter

8° § 2 wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

In artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. Elke gebruiker is ertoe gehouden voor elke landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan een register bij te houden met betrekking tot het gebruik van dierlijke mest, chemische meststoffen en andere meststoffen alsook de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting behorende oppervlakte cultuurgrond.” ;

2° in § 2 wordt het woord “entiteit” vervangen door de woorden “landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan” ;

3° een § 2bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 2bis. Elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die chemische meststoffen en/of andere meststoffen produceert, verdeelt, importeert of exporteert en deze levert aan een verdeler, een producent of een gebruiker, is ertoe gehouden een register bij te houden met betrekking tot de hoeveelheden en soorten meststoffen, inzonderheid hun gehalte aan N en P₂O₅, die hij importeert, exporteert, verdeelt of levert aan een producent en/of gebruiker.

Hij dient elk jaar voor 15 maart aan de Mestbank aangifte te doen van de hoeveelheid N en P₂O₅ die in het voorafgaande kalenderjaar geproduceerd, verdeeld, geïmporteerd of geëxpor-

teerd is geworden, gerangschikt per bedrijf en per bestemmingsadres.” ;

4° in § 4 en in § 5 worden de woorden “§§ 1, 2 en 3” vervangen door de woorden “§ 1, § 2, § 2bis en § 3”.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 20 december 1995, wordt tussen artikelen 4 en 5 het opschrift van hoofdstuk IIbis, bestaande uit artikel 5 en 6, ingevoegd dat luidt als volgt :

“HOOFDSTUK IIbis

Bedrijfsmatige mestoverschotten”.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Artikel 5 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 5

§ 1. Wanneer de producent of gebruiker overeenkomstig de bepalingen van artikel 20bis heeft geselecteerd voor het forfaitaire stelsel, moet voor de berekening van de productie van dierlijke mest per landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan afhankelijk van het aantal dieren, worden uitgegaan van de volgende forfaitaire uitscheidingshoeveelheden, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde en stikstof per dier en per jaar :

Voorzitter

Diersoort	Difosforpentoxyde (P ₂ O ₅) – uitscheiding (kg/dier, jaar)	Stikstof (N) – uitscheiding (kg/dier, jaar)
I. RUNDVEE :		
I.1° Melkvee :		
melkkoeien en zoogkoeien	30	97
vervangingsvee jonger dan 1 jaar	10	33
vervangingsvee van 1 jaar tot jonger dan 2 jaar	17	56
I.2° Mestvee :		
mestkalveren	3,6	10,5
runderen jonger dan 1 jaar	8,7	23
runderen van 1 jaar tot jonger dan 2 jaar	22	61
Andere runderen	29,5	77
II. VARKENS :		
biggen met een gewicht van 7 tot 20 kg	2,02	2,46
beren	14,5	24
zeugen, inclusief biggen met een gewicht kleiner dan 7 kg	14,5	24
andere varkens met een gewicht :		
– van 20 tot 110 kg	6,5	13
– van 110 kg of meer	14,5	24
III. PLUIMVEE :		
III.1. Legrassen :		
legkippen(inclusief (groot)ouderdieren- legkippen)	0,49	0,69
opfokpoeljen van legkippen	0,18	0,31
III.2. Vleesrassen :		
Slachtkuikens	0,29	0,62
Slachtkuikenouderdieren	0,71	1,2
Opfokpoeljen van slachtkuikenouderdieren	0,25	0,43

Voorzitter

Diersoort	Difosforpentoxyde (P ₂ O ₅) – uitscheiding (kg/dier, jaar)	Stikstof (N) – uitscheiding (kg/dier, jaar)
III.3. Struisvogels :		
Struisvogels fokdieren	9,8	18
Struisvogels slachtdieren	4,5	8,6
Struisvogels (0-3 maand)	1,7	3,5
III.4. Kalkoenen :		
Kalkoenen slachtdieren	0,79	2,2
Kalkoenen ouderdieren	1,47	2
III.5. Ander pluimvee	0,19	0,24
IV. PAARDEN :		
Paarden (>600 kg)	30	65
Paarden en pony's (200 – 600 kg)	21	50
Paarden en pony's (< 200 kg)	12	35
V. ANDERE :		
V.1. Konijnen (per voedster)	5,04	8,64
V.2. Geiten en schapen jonger dan 1 jaar	1,72	4,36
V.3. Geiten en schapen ouder dan 1 jaar	4,14	10,5
V.4. Nertsen (per moederdier)	1,87	3,22

§ 2. Wanneer de producent of gebruiker overeenkomstig de bepalingen van artikel 20bis heeft goedgekeurd voor het nutriëntenbalansstelsel van het type mestuitscheidingsbalans, kan voor de berekening van de productie van dierlijke mest de reële difosforpentoxyde- en/of reële stikstofuitscheiding per dier en per jaar worden gehanteerd voor :

1° de dieren die uitsluitend met voeders werden gevoerd waarvan de fabricanten in het kader van de productnormering een wijziging van de difosforpentoxyde- en/of stikstofuitscheiding hebben gewaarborgd ;

deze berekeningswijze, gesteund op reële waarden, geldt enkel voor landbouw- en/of veeteeltinrichtingen en/of delen hiervan die uitsluitend voormelde voeders gebruiken voor alle dieren van de beschouwde diersoort en dit gedurende het volledige kalenderjaar ;

voor de toepassing van deze reële uitscheidingshoeveelheden moet de producent jaarlijks aan de Mestbank het bewijs leveren dat bedoelde dieren uitsluitend met het voeder, bedoeld in het eerste lid, werden gevoerd ; als bewijs

geldt een attest afgeleverd door de voederleverancier waarop ten minste is vermeld :

- de naam van de producent ;
- de inrichtingsgegevens ;
- het Mestbanknummer ;
- de voedersamenstelling geattesteerd door de fabricant ;
- de in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte geleverde hoeveelheid voeder van het type bedoeld in het eerste lid ;
- een verklaring op eer van de juistheid van de vermelde gegevens ;

2° alle dieren van de beschouwde diersoort waarvoor gedurende het hele kalenderjaar voedertechnieken, al dan niet aangevuld met exploitatietechnieken, werden toegepast die een wijziging van de difosforpentoxyde- en/of stikstofuitscheiding tot gevolg hebben ;

Voorzitter

deze berekeningswijze, gesteund op reële waarden, geldt enkel voor landbouw- en/of veeteeltinrichtingen die uitsluitend voormelde voeder-technieken gebruiken ;

de bewijslast voor deze reële difosforpentoxyde- en/of reële stikstofuitscheiding per dier en per jaar ligt bij de producent en/of gebruiker.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het bewijs van de reële uitscheidingshoeveelheden.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

In artikel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en van 20 december 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt de inleidende zin “Met ingang van 1 januari 1996 wordt het mestoverschot van een bedrijf voor een bepaald kalenderjaar als volgt berekend :” vervangen door de volgende inleidende zin : “Met ingang van 1 januari 1999 wordt, wanneer de producent of gebruiker overeenkomstig de bepalingen van artikel 20bis heeft geopteerd voor het forfaitaire stelsel, het mestoverschot van een bedrijf voor een bepaald kalenderjaar berekend als de som van de mestoverschotten van elke landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan van het bedrijf. Bij deze berekening worden negatieve mestoverschotten niet in de som opgenomen. Het mestoverschot van een landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of een deel hiervan voor een bepaald kalenderjaar wordt als volgt berekend :” ;

2° in § 1 worden de definities van MPp, MPn, CMp, CMn, AMp, AMn, MGp, MGndier en MGntot vervangen door wat volgt :

“MPp : de productie van dierlijke mest, zijnde het product van de gemiddelde veebezetting in de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan gedurende het voorbije kalenderjaar met de overeenkomstige productie per dier, berekend overeenkomstig artikel 5, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde ; de gemiddelde veebezetting van elk van de bedoelde diersoorten wordt vastgesteld door de som van de maandelijkse

geregistreerde dieren aantallen te delen door twaalf ;

MPn : de netto-productie van dierlijke mest, zijnde het product van de gemiddelde veebezetting in de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan gedurende het voorbije kalenderjaar met de overeenkomstige netto-uitscheidingshoeveelheden per dier, uitgedrukt in kg stikstof ; de gemiddelde veebezetting van elk van de bedoelde diersoorten wordt vastgesteld door de som van de maandelijkse geregistreerde dieren aantallen te delen door twaalf ; de netto-uitscheidingshoeveelheden per dier, uitgedrukt in kg stikstof, worden met toepassing van artikel 10bis forfaitair vastgesteld op 85 percent van de respectieve productie per dier vermeld in artikel 5, uitgedrukt in kg stikstof ;

CMp : de hoeveelheid chemische meststof uitgedrukt in kg difosforpentoxyde die op de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende cultuurgrond werd opgebracht gedurende het voorbije jaar ;

CMn : de hoeveelheid chemische meststof uitgedrukt in kg stikstof die op de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende cultuurgrond werd opgebracht gedurende het voorbije jaar ;

AMp : de hoeveelheid andere meststoffen uitgedrukt in kg difosforpentoxyde die op de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende cultuurgrond werd opgebracht gedurende het voorbije jaar ;

AMn : de hoeveelheid andere meststoffen uitgedrukt in kg stikstof die op de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende cultuurgrond werd opgebracht gedurende het voorbije jaar ;

MGp : de hoeveelheid difosforpentoxyde uitgedrukt in kg die op basis van het teeltplan voor het voorbije kalenderjaar op de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende oppervlakte cultuurgronden, mocht worden opgebracht, conform artikel 14, 15, 15bis, 15ter en 15quater ;

MGn[dm+am] : de hoeveelheid dierlijke mest, gerekend aan de netto-inhoudsnorm, en andere meststoffen uitgedrukt in kg stikstof die op basis van het teeltplan voor het voorbije kalenderjaar op de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende opper-

Voorzitter

vlakke cultuurgronden, mocht worden opgebracht, conform artikel 14, 15, 15bis, 15ter en 15quater ;

MGntot : de hoeveelheid dierlijke mest, gerekend aan de netto-inhoudsnorm, en andere meststoffen en chemische meststoffen uitgedrukt in kg stikstof die op basis van het teeltplan voor het voorbije kalenderjaar op de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende oppervlakte cultuurgronden, mocht worden opgebracht, conform artikel 14, 15, 15bis, 15ter en 15quater.” ;

3° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Wanneer de producent of gebruiker overeenkomstig de bepalingen van artikel 20bis heeft geselecteerd voor het nutriëntenbalansstelsel, wordt het mestoverschot van een bedrijf voor een bepaald kalenderjaar berekend als de som van de mestoverschotten van elke landbouw- en/of veeteeltinrichting van het bedrijf volgens de methode vermeld in § 1, met dien verstande dat nu de reële uitscheidingshoeveelheden, bepaald overeenkomstig artikel 5, § 2, de reële stikstofverliezen, alsook de reële hoeveelheden meststoffen die gedurende het voorbije kalenderjaar op de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende oppervlakte cultuurgronden, werden opgebracht, in rekening worden gebracht.

Bij de berekening van het werkelijke geproduceerde mestoverschot, kan de producent niet meer oppervlakte in rekening brengen dan de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende oppervlakte cultuurgrond.” ;

4° § 3 wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Artikel 7, § 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“§ 3. Elk vervoer door een erkende mestvervoerder moet vooraf aan de Mestbank worden gemeld. Behoudens uitdrukkelijke afmelding moet elk ge-

meld transport ook effectief worden uitgevoerd. De Vlaamse regering kan met betrekking tot de melding en afmelding nadere regels vaststellen.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

In artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en van 20 december 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 3° wordt a) vervangen door wat volgt :

“a) het vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen, vanuit een bepaalde landbouw- en/of veeteeltinrichting naar cultuurgronden die behoren tot diezelfde landbouw- en/of veeteeltinrichting ;” ;

2° in § 1, 3°, b) worden de woorden “het vervoer van, op een gezinsveeteeltbedrijf geproduceerde dierlijke mest of andere meststoffen, naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde gemeente of in aangrenzende gemeenten, waarbij aan de volgende voorwaarden is voldaan” vervangen door de woorden “het vervoer van, op een veeteelt- en/of landbouwinrichting behorende tot een bedrijf met familiale dimensie geproduceerde dierlijke mest of aldaar geproduceerde andere meststoffen, naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde gemeente of in aangrenzende gemeenten, waarbij aan de volgende voorwaarden is voldaan” ;

3° in § 1, 3°, c) worden de woorden “het vervoer van, op een gezinsveeteeltbedrijf geproduceerde dierlijke mest of andere meststoffen naar een verzamelpunt, een bewerkings- of een verwerkingseenheid, gelegen in eenzelfde gemeente of een aangrenzende gemeente, waarbij aan volgende voorwaarden is voldaan” vervangen door de woorden “het vervoer van, op een veeteelt- en/of landbouwinrichting behorende tot een bedrijf met familiale dimensie geproduceerde dierlijke mest of aldaar geproduceerde andere meststoffen naar een verzamelpunt, een producent van andere meststoffen, een bewerkings- of een verwerkingseenheid, gelegen in eenzelfde gemeente of een aangrenzende gemeente, waarbij aan volgende voorwaarden, is voldaan” ;

4° een § 2bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

Voorzitter

“§ 2bis. De Vlaamse regering kan onder de door haar te bepalen voorwaarden voor het vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen afwijkingen toestaan op de bepalingen van artikel 7 voorzover tegelijk aan volgende twee voorwaarden voldaan wordt :

- 1° het vervoer gebeurt door een erkend mestvoerder of in opdracht van een erkend mestvoerder ;
- 2° de erkend mestvoerder beschikt over door de Mestbank goedgekeurd informaticamateriaal waarmee een on-line verbinding met de Mestbank kan gerealiseerd worden.” ;

5° een § 4 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4. Voor de toepassing van § 1, 3°, b) en c) wordt onder bedrijf met familiale dimensie verstaan :

- 1° voor de periode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 2002 : bedrijven waarvan de bedrijfsmatige mestproductie MPP, blijkens de aangifte van 1998 (situatie 1997), kleiner is dan 12.500 kg P₂O₅ en het bedrijf in 1997 (aangifte 1998) de status gezinsveeteeltbedrijf had verworven ;
- 2° vanaf 1 januari 2003 : bedrijven waarvan de bedrijfsmatige mestproductie MPP, blijkens de aangifte van het voorafgaande aanslagjaar, kleiner is dan 10.000 kg P₂O₅.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

In artikel 9 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en van 20 december 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 2 wordt de zin “De Vlaamse regering kan de afzet van mestoverschotten voor producenten, waarvan één of meer entiteiten gelegen is in een gemeente met een gemeentelijke productiedruk hoger dan 100 kg difosforpentoxyde, of voor invoerders, beperken tot bepaalde gemeenten of arrondissementen zonder mestoverschotten.” vervangen door de zin “De Vlaamse regering kan de afzet van dierlijke mest door invoer, of de afzet van andere meststoffen evenals

de afzet van mestoverschotten van producenten, waarvan één of meer landbouw- en/of veeteeltinrichtingen gelegen is in een gemeente met een oorspronkelijke gemeentelijke productiedruk hoger dan 100 kg difosforpentoxyde, beperken tot bepaalde gemeenten of arrondissementen.” ;

- 2° in het eerste lid van § 2 wordt 1° opgeheven ;
- 3° in het tweede lid van § 2 wordt het woord “entiteit” vervangen door de woorden “landbouw- en/of veeteeltinrichting” en wordt 1° opgeheven ;
- 4° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 3. De Vlaamse regering kan aan producenten van dierlijke mest de verplichting opleggen hun dierlijke mest geheel of gedeeltelijk te verwerken en/of te exporteren, inzoverre het bedrijfsmatige mestoverschot of de bedrijfsmatige mestproductie groter is dan een grenswaarde die door de Vlaamse regering wordt bepaald op basis van het mestoverschot op niveau van het Vlaamse Gewest. De Vlaamse regering kan hiertoe nadere regels vaststellen.

In elk geval zijn de producenten wier bedrijfsmatige mestproductie MPP, blijkens de aangifte(n) van het voorafgaande aanslagjaar 10.000 kg difosforpentoxyde of meer bedroeg verplicht om vanaf 1 januari 2003 de totaliteit van hun bedrijfsmatige mestoverschotten te verwerken en/of te exporteren.” ;

5° een § 4 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4. Wordt overeenkomstig de regels, vermeld in het tweede lid, aan de mestverwerkingsplicht onderworpen, elk bedrijf dat :

- 1° ofwel, ten minste één veeteeltinrichting op basis van de aangiften 1998 omvat die :
 - a) blijkens de aangiften van 1998, in 1997 behoorde tot een bedrijf waarvan de bedrijfsmatige mestproductie MPP 7.500 kg difosforpentoxyde of meer bedroeg ;
 - b) en die gelegen is in een gemeente met een oorspronkelijke productiedruk van meer dan 100 kg P₂O₅ ;
- 2° ofwel, ten minste één deel van een veeteeltinrichting op basis van de aangiften 1998 omvat dat :

Voorzitter

- a) blijkens de aangiften van 1998, in 1997 behoorde tot een bedrijf waarvan de bedrijfsmatige mestproductie MPp 7.500 kg difosforpentoxide of meer bedroeg ;
- b) en dat gelegen is in een gemeente met een oorspronkelijke productiedruk van meer dan 100 kg P₂O₅.

De bedrijven, bedoeld in het eerste lid, moeten ten minste het volgende percentage van hun bedrijfsmatig overschot aan dierlijke mest verwerken, waarbij voor mest afkomstig van pluimvee deze minimale verwerkingsplicht mag worden vervangen door een evenwaardig minimumpercentage aan export :

1° in 1999 :

- a) ten minste 15 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 1998 in 1997 meer dan 10.000 tot en met 15.000 kg P₂O₅ bedroeg ;
- b) ten minste 30 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 1998 in 1997 meer dan 15.000 kg P₂O₅ bedroeg ;

2° in 2000 :

- a) ten minste 15 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 1999 in 1998 meer dan 10.000 tot en met 15.000 kg P₂O₅ bedroeg ;
- b) ten minste 30 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 1999 in 1998 meer dan 15.000 kg P₂O₅ bedroeg ;

3° in 2001 :

- a) ten minste 15 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 2000 in 1999

meer dan 10.000 tot en met 12.500 kg P₂O₅ bedroeg ;

- b) ten minste 30 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 2000 in 1999 meer dan 12.500 tot en met 15.000 kg P₂O₅ bedroeg ;

- c) ten minste 45 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 2000 in 1999 meer dan 15.000 kg P₂O₅ bedroeg ;

4° in 2002 :

- a) ten minste 15 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 2001 in 2000 meer dan 7.500 tot en met 10.000 kg P₂O₅ bedroeg ;

- b) ten minste 30 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 2001 in 2000 meer dan 10.000 tot en met 12.500 kg P₂O₅ bedroeg ;

- c) ten minste 45 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 2001 in 2000 meer dan 12.500 tot en met 15.000 kg P₂O₅ bedroeg ;

- d) ten minste 60 percent, wanneer de gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het aanslagjaar 2001 in 2000 meer dan 15.000 kg P₂O₅ bedroeg ;

5° vanaf 1 januari 2003 :

- a) ten minste 30 percent, wanneer de bedrijfsmatige mestproductie MPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het voorgaande aanslagjaar meer dan 7.500 tot en met 10.000 kg P₂O₅ bedroeg ;

- b) ten minste 45 percent, wanneer de bedrijfsmatige mestproductie MPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van

Voorzitter

het voorgaande aanslagjaar meer dan 10.000 tot en met 12.500 kg P₂O₅ bedroeg ;

- c) ten minste 60 percent, wanneer de bedrijfsmatige mestproductie MPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het voorgaande aanslagjaar meer dan 12.500 tot en met 15.000 kg P₂O₅ bedroeg ;
- d) ten minste 75 percent, wanneer de bedrijfsmatige mestproductie MPp van het bedrijf blijkens de aangifte(n) van het voorgaande aanslagjaar meer dan 15.000 kg P₂O₅ bedroeg.

Voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel wordt verstaan onder :

- 1° veeteeltinrichting op basis van de aangiften 1998 : het geheel van de in 1998 aangegeven entiteiten, waar vee werd gehouden, die gelegen zijn op eenzelfde exploitatie-adres ;
 - 2° deel van een veeteeltinrichting op basis van de aangiften 1998 : de in 1998 aangegeven entiteiten waar vee werd gehouden ;
 - 3° bedrijfsmatige mestproductie MPp : de productie van dierlijke mest zoals gedefinieerd in artikel 6 ;
 - 4° gewogen bedrijfsmatige mestproductie GPp : de som van de overeenkomstig artikel 6 berekende MPp voor alle dieren, behalve leghennen, op het bedrijf en 40 percent van de overeenkomstig artikel 6 berekende MPp voor de leghennen op het bedrijf.” ;
- 6° een § 5 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :
- “§ 5. De minimale mestverwerkingsplicht, bedoeld in § 4, geldt op het niveau van het hele bedrijf en geldt niet voor elke veeteeltinrichting afzonderlijk die behoort tot het bedrijf.” ;
- 7° een § 6 wordt toegevoegd die luidt als volgt :

“§ 6. Voor de veeteeltinrichtingen en bedrijven, bedoeld in § 4, wordt de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende oppervlakte cultuurgronden, die in aanmerking mag worden genomen voor de berekening van het bedrijfsmatige mestoverschot, beperkt tot maximum de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende oppervlakte cultuurgronden zoals die blijkt uit de aangifte(n) 1999 (situatie 1998). Daarbij wordt aangenomen dat de tot de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan behorende oppervlakte cultuurgronden gelijk is aan de voor de overeenkomstige entiteit(en) in de aangifte(n) van 1999 aangegeven oppervlakte cultuurgronden, tenzij binnen een termijn van twee maanden na de inwerkingtreding van deze bepalingen bij ter post aangekend schrijven anders wordt gevraagd door de producent. In dit laatste geval wordt van de in de aangifte(n) van 1999 aangegeven totale tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden aan elke aangegeven entiteit een oppervlakte cultuurgronden toegewezen in evenredigheid met de hiervoor aangegeven mestproductie uitgedrukt in kg P₂O₅.” ;

- 8° een § 7 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 7. Wanneer een producent of een gebruiker een veeteeltinrichting en/of een deel van een veeteeltinrichting als bedoeld in § 4, eerste lid, opneemt in zijn bedrijf, moet hij ten minste 75 percent van de mestproductie MPp van deze veeteeltinrichting respectievelijk van dit deel van de veeteeltinrichting verwerken.

Deze verstrengde mestverwerkingsverplichting geldt niet wanneer :

- a) het gaat om een overdracht aan de echtgenoot van de producent van het overgedragen bedrijf, zijn afstammelingen of aangenomen kinderen, de afstammelingen of aangenomen kinderen van zijn echtgenoot, of de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen ; in dat geval blijft de overgedragen veeteeltinrichting of deel ervan onderworpen aan dezelfde mestverwerkingsplicht als deze die van toepassing was op het

Voorzitter

bedrijf waartoe de overgedragen vee­teeltinrichting of deel ervan behoorde ;

- b) de opname in zijn bedrijf is gebeurd na de met de aangiften 1998 aangegeven situatie maar voor 15 oktober 1998 en mits de producent of gebruiker het be­wijs hiervan levert aan de Mestbank.” ;

9° een § 8 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 8. Bij opsplitsing van een mestverwer­kingsplichtig bedrijf geldt de regel dat de bedrijven ontstaan uit de opsplitsing van het mestverwerkingsplichtige bedrijf on­derworpen worden aan dezelfde mestver­werkingsplicht als deze die van toepassing was op het bedrijf dat het voorwerp uit­maakte van de opsplitsing.” ;

10° een § 9 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 9. Wanneer het gaat om de overname van het gehele bedrijf waartoe een vee­teeltinrichting of een deel van een vee­teeltinrichting als bedoeld in § 4 be­hoort, blijft het overgenomen bedrijf on­verminderd onderworpen aan de mest­verwerkingsplicht bedoeld in § 4.” ;

11° een § 10 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 10. De minimale mestverwerkings­plicht, bedoeld in § 4, geldt eveneens voor de bedrijven :

1° die één of meer vee­teeltinrichtingen of delen ervan omvatten die gelegen zijn in een gemeente met een oor­spronkelijke productiedruk van meer dan 100 kg P₂O₅, andere dan deze bedoeld in § 4 ;

2° en, waarvan de gewogen bedrijfsma­tige mestproductie G_{Pp}, blijkens de aangifte(n) van het voorafgaande aanslagjaar 10.000 kg difosforpent­oxyde of meer bedroeg.

De bepalingen van § 5 en 6 zijn even­eens van toepassing op deze bedrijven.”.

Op dit artikel is er een eerste amendement van me­vrouw Dua dat luidt als volgt :

A. Aan de bij 4° voorgestelde tekst van § 3, de vol­gende leden toevoegen :

"De Vlaamse regering kan aan producenten van dierlijke mest de verplichting opleggen hun nu­triëntenhalte, zoals bedoeld in artikel 33bis, te verminderen met maximum 25% in geval het bedrijfsmatig mestoverschot of de bedrijfsma­tige mestproductie groter is dan een grenswaarde die door de Vlaamse regering wordt bepaald op basis van het mestoverschot op niveau van het Vlaamse Gewest. Deze verplichting kan niet worden opgelegd aan bedrijven met een fami­liale dimensie zoals bedoeld in artikel 10 van dit decreet.

De Vlaamse regering kan hiertoe nadere regels vaststellen.

Voor de bedrijven die verplicht worden tot af­bouw van hun nutriëntenhalte wordt door de Vlaamse regering een vergoedingsregeling uit­gewerkt die wordt gefinancierd door de mid­delen van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds overeenkomstig artikel 34bis van dit decreet."

Op dit artikel is er een tweede amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

B. Aan de bij 4° voorgestelde tekst van § 3, het volgende lid toevoegen :

"De Vlaamse regering kan een begeleidingsplan opstellen voor producenten die overgaan tot een volledige of gedeeltelijke afbouw van hun productie op vrijwillige basis, op voorwaarde dat het geheel of het gedeelte van de nutriën­tenhalte, zoals bedoeld in artikel 33bis, waarop deze afbouw betrekking heeft, effectief ook uit productie wordt genomen. Het opmaken van een begeleidingsplan kan gekoppeld worden aan voorwaarden inzake bedrijfs­grootte, inkom­en, ouderdom, diercategorieën."

Op dit artikel is er een derde amendement van me­vrouw Dua dat luidt als volgt :

C. Aan de bij 4° voorgestelde tekst van § 3, de vol­gende leden toevoegen :

"De Vlaamse regering kan, ingeval van over­dracht of samenvoeging van vergunningen voor vee­teeltinrichtingen, de verplichting opleggen de over te dragen nutriëntenhalte te verminde-

Voorzitter

ren met maximum 25% in geval het bedrijfsmatig mestoverschot of de bedrijfsmatige mestproductie van het overgenomen bedrijf groter is dan een grenswaarde die door de Vlaamse regering wordt bepaald op basis van het mestoverschot op niveau van het Vlaamse Gewest. De Vlaamse regering kan deze verplichting beperken tot bepaalde diercategorieën.

Deze verplichting kan niet worden opgelegd bij overdracht of samenvoeging van vergunningen voor het bedrijf aan de echtgenoot van de producent, zijn afstammelingen of aangenomen kinderen van zijn echtgenoot of de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen.

De Vlaamse regering kan een afwijking op deze regeling toestaan ingeval het bedrijf wordt overgenomen door een bedrijf met familiale dimensie zoals gedefinieerd in artikel 10 en na samenvoeging de familiale dimensie behouden blijft.

De Vlaamse regering kan hiertoe nadere regels vaststellen.

Voor de bedrijven die verplicht worden tot afbouw van hun nutriëntenhalte wordt door de Vlaamse regering een vergoedingsregeling uitgewerkt die wordt gefinancierd door de middelen van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds overeenkomstig artikel 34bis van dit decreet."

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 12

Aan hoofdstuk III van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, wordt een artikel 10bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 10bis

§ 1. Voor de omrekening van het bruto-gehalte stikstof in dierlijke mest bij uitscheiding naar netto-gehalte van stikstof in de dierlijke mest op het ogenblik van de afzet, worden de verliezen uit de stal, de opslag en het vervoer forfaitair vastgesteld op 15 percent van de uitscheidingsnormen bedoeld in artikel 5. Dit netto-gehalte wordt de forfaitaire netto-inhoudsnorm stikstof genoemd.

§ 2. Wanneer de producent of gebruiker overeenkomstig de bepalingen van artikel 20bis heeft geopteerd voor het nutriëntenbalansstelsel en de bedrijfsbalans toepast, kunnen de reële stikstofverliezen in aanmerking worden genomen in zoverre de verlieshoeveelheden van de bedrijfsbalans lager zijn dan de door de Vlaamse regering vastgestelde waarden

De Vlaamse regering stelt nadere regels hieromtrent vast."

– *Aangenomen.*

Artikel 13

In artikel 11, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan 4° wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt :

"de Mestbank betaalt in elk geval de financiële stimuli, bedoeld in artikel 15sexies, § 2, tweede lid, alsook de toelage die in een milieubeleids-overeenkomst als bedoeld in artikel 20bis, § 1, wordt voorzien ;"

2° in 7° worden de woorden "met het oog op een ecologisch, technologisch en economisch verantwoorde vermindering van het mestoverschot" vervangen door de woorden "met het oog op een ecologisch, technologisch en economisch verantwoorde vermindering van het mestoverschot alsook inzake milieuvriendelijke en biologische landbouw," ;

3° een 15° wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

"15° het jaarlijks opmaken van het voortgangsrapport, bedoeld in artikel 34, § 1, alsook het opvolgen ervan zoals bedoeld in artikel 34, § 2."

– *Aangenomen.*

Artikel 14

In artikel 13 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, wordt 1° vervangen door wat volgt :

Voorzitter

“1° de opbrengst van de basisheffing, de afzetting, de superheffing, de heffing op het gebruik van andere meststoffen en de heffing op het gebruik van chemische meststoffen, bedoeld in artikel 21, met dien verstande dat jaarlijks :

- a) ten hoogste 30 percent hiervan besteed wordt aan het wetenschappelijke onderzoek, bedoeld in artikel 11, § 1, 7° ;
- b) een gedeelte besteed wordt aan onderzoek, begeleiding en promotie van oplossingsgerichte maatregelen, bedoeld in artikel 34, § 2 en/of de toelagen bedoeld in artikel 11, § 1, 4°.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 20 december 1995, wordt na het opschrift van hoofdstuk V en voor artikel 14 een afdeling 1 ingevoegd, bestaande uit artikel 13bis, die luidt als volgt :

“AFDELING 1

Algemene normen

Artikel 13bis

§ 1. De hoeveelheid nutriënten die met meststoffen per jaar op cultuurgrond mag opgebracht worden, met inbegrip van de uitscheiding door dieren bij beweiding, moet zodanig worden beperkt dat de verontreiniging door nitraten uit de percelen cultuurgrond zowel in grond- als in oppervlaktewater kleiner blijft dan 50 mg nitraat per liter en verdere verontreiniging van die aard voorkomt.

Ter stapsgewijze realisatie van de beperking, bedoeld in het eerste lid, geldt de volgende regeling :

1° vanaf 1 januari 1999 tot en met 31 december 2002 :

voor het nitraatresidu, uitgedrukt in kg N/ha, in de cultuurgrond tot op een diepte van 0,90 m in

de periode van 1 oktober tot 15 november, wordt een waarde van 90 kg N/ha gehanteerd ;

2° vanaf 1 januari 2003 :

voor het nitraatresidu in de cultuurgrond, uitgedrukt in kg N/ha, geldt de grenswaarde die de Vlaamse regering vaststelt overeenkomstig de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek dat in de periode van 1 januari 1999 tot 1 juli 2002 in opdracht van de Mestbank wordt doorgevoerd ter bepaling van de technische vertaling van de EG-norm van 50 mg nitraat/l in grond- en oppervlaktewater in een nitraatresidu-waarde in de cultuurgrond ; op dezelfde wijze wordt een richtwaarde vastgesteld die de technische vertaling vormt van de richtwaarde van 25 mg nitraat/l in grond- en oppervlaktewater ; deze richtwaarde geldt als criterium voor het toekennen van bijkomende financiële stimuli aan gebruikers voor cultuurgronden gelegen binnen de kwetsbare zones water als bedoeld in artikel 15sexies, § 2, tweede lid”.

§ 2. Voor cultuurgronden gelegen binnen de kwetsbare zones water moet daarenboven de op of in de bodem gebrachte hoeveelheid dierlijke mest, met inbegrip van die welke door de dieren zelf wordt opgebracht, jaarlijks en per ha worden beperkt tot 170 kg N.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de methodes voor bemonstering, analyse en meting van de in §§ 1 en 2 vermelde normen, en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn deze uit te voeren.

§ 4. Met het oog op de controle van :

1° de algemene normen, bedoeld in §§ 1 en 2, kan door of in opdracht van de Mestbank een analyse van cultuurgronden worden uitgevoerd ;

2° de ammoniakvervluchtiging, kan door of in opdracht van de Mestbank de ammoniakvervluchtiging bij stal, mestopslag en vervoer worden gecontroleerd.”.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

Aan de voorgestelde tekst van artikel 13bis, § 1, eerste lid, de volgende zinsnede toevoegen :

“,waarbij gestreefd wordt om overal in Vlaanderen de richtnorm van 25 mg nitraat per liter te bereiken”.

Voorzitter

Artikel 17

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens en mevrouw Raskin dat luidt als volgt :

Artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

De voorgestelde tekst van artikel 13bis vervangen door wat volgt :

"Artikel 14

"Artikel 13bis

De hoeveelheid nutriënten die jaarlijks met meststoffen op cultuurgrond mag worden gebracht, met inbegrip van de uitscheiding door dieren bij beweiding, moet zodanig beperkt worden dat de verontreiniging door nitraten uit de percelen cultuurgrond zowel in grond- als in oppervlaktewateren in eerste instantie teruggedrongen wordt tot de Europese streefwaarde van 50 milligram nitraat per liter en voor 2003 tot de Europese grenswaarde van 25 milligram nitraat per liter, en dit in geheel Vlaanderen.

Teneinde de controle op de Europese streef- en grenswaarden mogelijk te maken, legt de Vlaamse regering voor 1 januari 2001 twee overeenstemmende nitraatresidunormen vast, uitgedrukt in kilogram nitraat per hectare cultuurgrond tot op een diepte van 90 centimeter, op basis van wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd in opdracht van de Mestbank."

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

§ 1. Wanneer de producent of gebruiker overeenkomstig de bepalingen van artikel 20bis heeft geselecteerd voor het forfaitaire stelsel, is de hoeveelheid nutriënten die met meststoffen per jaar op cultuurgrond mag opgebracht worden, met inbegrip van de uitscheiding door dieren bij beweiding, beperkt overeenkomstig de forfaitaire bemestingsnormen vastgesteld door dit decreet.

§ 2. De in § 1 bedoelde beperking kan betrekking hebben op :

1° de hoeveelheid difosforpentoxyde, zijnde de som van de hoeveelheid difosforpentoxyde onder vorm van dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen ;

2° de totale hoeveelheid stikstof, zijnde de som van de hoeveelheid stikstof onder vorm van dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen ;

3° de hoeveelheid stikstof onder vorm van dierlijke mest of andere meststoffen ;

4° de hoeveelheid stikstof onder vorm van chemische meststoffen.

§ 3. De in § 1 bedoelde beperking wordt opgelegd in functie van volgende vier onderscheiden gewasgroepen :

1° grasland ;

2° maïs ;

3° gewassen met lage stikstof-behoefte waaronder de volgende gewassen worden verstaan : cichorei, alle fruitsoorten, sjalotten, uien, vlas en vlindebloemigen ;

4° andere gewassen waaronder worden verstaan alle gewassen die geen deel uitmaken van de hierboven genoemde gewasgroepen.

§ 4. De in § 1 bedoelde forfaitaire bemestingsnormen worden als volgt vastgesteld :

Artikel 16

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 20 december 1995, wordt na artikel 13bis en voor artikel 14 een opschrift van een afdeling 2 en van een onderafdeling 1 ingevoegd die luiden als volgt :

"AFDELING 2

Forfaitair stelsel

ONDERAFDELING 1

Algemene forfaitaire bemestingsnormen".

– Aangenomen.

Voorzitter

1° vanaf 1 januari 1999 tot en met 31 december 1999 zijn de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt respectievelijk in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof, kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen en kg stikstof uit chemische meststoffen per ha en per jaar toegelaten :

Gewasgroep	Difosforpentoxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	164	444	444	250
Maïs	144	319	319	194
Gewassen met lage stikstofbehoefte	119	164	164	119
Andere gewassen	144	319	319	219

2° vanaf 1 januari 2000 tot en met 31 december 2000 zijn de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt respectievelijk in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof, kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen en kg stikstof uit chemische meststoffen per ha en per jaar toegelaten :

Gewasgroep	Difosforpentoxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	150	450	400	300
Maïs	140	300	300	175
Gewassen met lage stikstofbehoefte	125	150	150	100
Andere gewassen	130	300	300	200

3° vanaf 1 januari 2001 tot en met 31 december 2002 zijn de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt respectievelijk in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof, kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen en kg stikstof uit chemische meststoffen per ha en per jaar toegelaten :

Voorzitter

Gewasgroep	Difosforpen- toxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	140	450	325	350
Maïs	120	275	275	150
Gewassen met lage stikstof- behoefte	100	125	125	100
Andere gewassen	110	275	225	200

4° vanaf 1 januari 2003 zijn de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt respectievelijk in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof, kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen en kg stikstof uit chemische meststoffen per ha en per jaar toegelaten :

Gewasgroep	Difosforpen- toxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	130	500	250	350
Maïs	100	275	250	150
Gewassen met lage stikstof- behoefte	100	125	125	100
Andere gewassen	100	275	200	200

§ 5. Indien op hetzelfde perceel gedurende hetzelfde jaar twee of meer teelten worden geoogst, kunnen de in § 4 vermelde toegelaten hoeveelheden nutriënten worden verhoogd met ten hoogste 25 percent van de voor het hoofdgewas maximaal toegelaten hoeveelheden nutriënten.

De Vlaamse regering bepaalt :

1° de limitatieve lijst van combinaties van teelten die in aanmerking kunnen komen en de toegepaste verhoging met aanduiding van het hoofdgewas van de combinatie ; maïs en groenbemesters kunnen niet op deze lijst voorkomen met uitzondering van één voorjaarssnede gras onmiddellijk gevolgd door het hoofdgewas maïs geoogst in hetzelfde jaar op cultuurgrond ; de teelt van graszoden komt uitdrukkelijk op deze lijst voor ;

Voorzitter

2° de voorwaarden waaronder deze verhoging wordt toegestaan.

§ 6. Ter verbetering van de nutriëntenaanwending op cultuurgrond, kan de Vlaamse regering, met uitzondering van de bemestingsnormen bedoeld in artikel 15, afwijkingen op de hoeveelheid stikstof en fosfor onder de vorm van dierlijke mest of andere meststoffen toestaan, wanneer deze dierlijke mest of andere meststoffen de stikstof onder dusdanige vorm bevatten dat slechts een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van de opbrenging. De afwijkingen mogen niet tot gevolg hebben dat hierdoor binnen een meerjarig perspectief van maximum drie jaar meer stikstof en fosfor wordt toegediend dan toegelaten volgens de bemestingsnormen, bedoeld in artikel 14, 15bis en 15ter. De Vlaamse regering bepaalt tevens de modaliteiten waaronder en de wijze waarop deze afwijkingen kunnen worden toegestaan.”.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 14, § 4, 4°, in de tabel de difosforpentoxyde voor grasland "130" vervangen door "125" en de totale stikstof voor grasland "500" vervangen door "450".

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens en mevrouw Raskin dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 14, § 4 vervangen door wat volgt :

"§ 4. De hoeveelheid meststoffen die jaarlijks op cultuurgronden mag worden gebruikt, is beperkt. Vanaf 1 januari 1999 zijn de waarden uit onderstaande tabel van toepassing voor de hoeveelheden nutriënten, in kilogram, die jaarlijks zijn toegelaten per hectare cultuurgrond.

Gewasgroep	Difosforpentoxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijk mest en andere meststoffen	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	125	450	250	250
Maïs	100	275	225	130
Gewassen met lage stikstofbehoefte	100	125	125	70
Andere gewassen	100	275	200	150

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 18

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 20 december 1995, worden tussen artikelen 14 en 15 de volgende opschriften van een onderafdeling 2 en een sectie 1 ingevoegd die respectievelijk luiden als volgt :

Voorzitter

“ONDERAFDELING 2

Gebiedsgerichte verscherpingen

SECTIE 1

Kwetsbare zones water”.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

In artikel 15, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, worden §§ 2 tot en met 10 vervangen door wat volgt :

“§ 2. De Vlaamse regering duidt met het oog op de bescherming van het water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen kwetsbare zones water aan.

De Vlaamse regering stelt voor de aangewezen kwetsbare zones water actieprogramma's op met het oog op :

- 1° een vermindering van de stikstofverontreiniging aquatisch milieu die wordt veroorzaakt of te weeggebracht door nitraten uit agrarische bronnen ;
- 2° het voorkomen van verdere stikstofverontreiniging aquatisch milieu van dien aard.

Om de doeltreffendheid van de actieprogramma's te beoordelen stelt de Vlaamse regering passende controleprogramma's op en voert die uit.

De Vlaamse regering kan overeenkomstig de EG-richtlijn 91/676/EEG van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, nadere regels vaststellen met betrekking tot :

- de opstelling van de actieprogramma's ;
- de opstelling en uitvoering van controleprogramma's ;
- de opstelling van een code of codes van goede landbouwpraktijk ;
- het opzetten van een programma, dat opleiding en voorlichting voor producenten en gebruikers

omvat, om de toepassing van de code(s) van goede landbouwpraktijk te bevorderen ;

- de informatie die aan de EU-Commissie dient meegedeeld alsook de wijze waarop dit gebeurt.

§ 3. De aanduiding van de kwetsbare zones water, bedoeld in § 2, wordt conform de EG-richtlijn 91/676/EEG van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, ten minste om de vier jaar opnieuw bezien en zo nodig herzien of aangevuld ten einde rekening te houden met veranderingen en met bij de vorige aanwijzing onvoorziene factoren.

De actieprogramma's, bedoeld in § 2, worden conform de EG-richtlijn 91/676/EEG van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, ten minste eens in de vier jaar opnieuw bezien en zo nodig herzien.

§ 4. De kwetsbare zones water omvatten alle bekende stukken land die afwateren in de hierna bedoelde wateren en die tot de verontreiniging aquatisch milieu bijdragen. De bedoelde wateren worden met inachtneming van volgende criteria bepaald :

- 1° het zoet oppervlaktewater, in het bijzonder indien gebruikt of bestemd voor de winning van drinkwater, dat een hogere dan in de EG-richtlijn 75/440/EEG vastgestelde nitraatconcentratie bevat of zou kunnen bevatten indien de maatregelen overeenkomstig artikel 5 van de EG-richtlijn 91/676/EEG achterwege blijven ;
- 2° het grondwater dat een hogere nitraatconcentratie dan 50 milligram per liter bevat of zou kunnen bevatten indien de maatregelen overeenkomstig artikel 5 van de EG-richtlijn 91/676/EEG achterwege blijven ;
- 3° de natuurlijke zoetwatermeren, andere zoetwatermassa's, estuaria, kustwateren en zeewater welke eutroof blijken te zijn of in de nabije toekomst eutroof zouden kunnen worden indien de maatregelen overeenkomstig artikel 5 van de EG-richtlijn 91/676/EEG achterwege blijven.

§ 5. Bij het toepassen van de criteria, bedoeld in § 4, wordt tevens met volgende elementen rekening gehouden :

- 1° de fysische en milieukeurmerken van de wateren en het land ;

Voorzitter

2° de huidige kennis van het gedrag van stikstofverbindingen in het milieu ;

3° de huidige kennis van het effect van de maatregelen voorzien in dit decreet.

§ 6. Overeenkomstig de §§ 2 tot en met 5 worden de volgende kwetsbare zones water aangeduid :

1° waterwingebieden en beschermingszones type I, II en type III voor grondwater, afgebakend in toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer ;

2° de door de Vlaamse regering aangeduide gevoelige gebieden waar verscherpte normering noodzakelijk is binnen de sub-hydrografische

bekkens van oppervlaktewater bestemd voor de productie van drinkwater, afgebakend in toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ;

3° gebieden met nitraatgevoelige gronden waar verscherpte normering noodzakelijk is, zoals bepaald door de Vlaamse regering en afgebakend in toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

§ 7. In afwijking van de in artikel 14 toegelaten hoeveelheden nutriënten, zijn in de kwetsbare zones water de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg stikstof, kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen en kg stikstof uit chemische meststoffen per ha en per jaar toegelaten :

Gewasgroep	Difosforpentoxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	100	350	170	250
Mais	100	275	170	150
Gewassen met lage stikstofbehoefte	80	125	125	70
Andere gewassen	100	275	170	175

De voormelde maximale hoeveelheden voor “difosforpentoxyde”, “totale stikstof” en “stikstof uit chemische meststoffen” gelden als richtwaarde voor de producenten en/of gebruikers die een beheersovereenkomst, als bedoeld in artikel 15sexies, § 1, afsluiten met het oog op de verdergaande stappen ter verbetering van het milieu.

Op cultuurgronden gelegen in de beschermingszone type I, bedoeld in § 6, 1°, is evenwel elke vorm van bemesting verboden.

De Vlaamse regering kan voor cultuurgronden gelegen in de beschermingszone type III, bedoeld in § 6, 1°, waar de verscherpte normering kwetsbare zone water niet noodzakelijk is, ontheffing geven van de bepalingen van het eerste lid.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

In het hoofdstuk V van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, wordt onder de onderafdeling 2, ingevoegd bij artikel 18 van dit decreet, een sectie 2 bestaande uit artikel 15bis, een sectie 3 bestaande uit artikel 15ter, een sectie 4 bestaande uit artikel 15quater, een sectie 5 bestaande uit artikel 15quinquies en een sectie 6 bestaande uit de artikelen 15sexies, 15septies en 15oeties, ingevoegd die luidt als volgt :

Voorzitter

“SECTIE 2

Kwetsbare zones ecologische waardevolle
agrarisches gebieden

Artikel 15bis

§ 1. Op cultuurgronden gelegen in :

- 1° valleigebieden, agrarische gebieden met bijzondere waarde en ecologisch waardevolle agrarische gebieden zoals aangeduid op de plannen vastgesteld met toepassing van het gecoördineerd decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening ;
- 2° speciale beschermingszones afgebakend bij besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 in de zin van artikel 4.1 van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ;
- 3° de habitats en de bijkomende bufferzones van de aangegeven zones, zoals bedoeld in artikel 1, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988, in de zin van artikel 4.1 van de

EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, met uitsluiting van de kleine landschapselementen zoals bedoeld in artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu ;

gelden de algemene bemestingsnormen zoals bedoeld in artikel 14 en/of artikel 20bis, § 4.

Binnen het kader van vrijwillige beheersovereenkomsten, bedoeld in artikel 15sexies, kunnen voor deze cultuurgronden evenwel ter stimulering van verdergaande stappen ter verbetering van het milieu verscherpte bemestingsnormen mits vergoeding van de inkomstenverliezen worden overeengekomen overeenkomstig de regels van artikel 45 en 46 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

§ 2. Binnen de gebieden, bedoeld in § 1, zoals aangeduid per 31 december 1998 in de definitief vastgestelde plannen, duidt de Vlaamse regering zones aan waar de toegelaten hoeveelheden meststoffen in functie van de aanwezige natuurwaarden verstrengd worden tot :

Biologisch waardering van percelen

Toegelaten bemesting op jaarbasis

halfnatuurlijke graslanden
GVE

2 grootvee-eenheden per ha, met maximum 2

op elk ogenblik behoudens in de periode van 1 juli tot en met 15 september. Op een perceel kleiner dan 1 ha wordt er evenwel een maximum van 2 GVE op elk ogenblik toegelaten ongeacht de oppervlakte van het perceel.

Graslanden met kenmerk HP*, Hpr*, Hpr*+Da,
Hpr+Da, Hr

– indien begraasd :

2 grootvee-eenheden per ha, met maximum 2 GVE op elk ogenblik behoudens in de periode van 1 juli tot en met 15 september ; op een perceel kleiner dan 1 ha wordt er evenwel een maximum van 2 GVE op elk ogenblik toegelaten ongeacht de oppervlakte van het perceel ;

aangevuld met 100 kg N/ha uit chemische meststoffen ;

– indien niet begraasd :

170 kg N /ha uit dierlijke mest, aangevuld met 100 kg N uit chemische meststoffen.

Voorzitter

De verstrenging, bedoeld in het eerste lid, geldt niet voor huiskavels.

§ 3. Binnen de habitats afgebakend bij besluit van de Vlaamse regering van 20 september 1996, in de zin van artikel 4.1 van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, met uitsluiting van de kleine landschapselementen zoals bedoeld in artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, duidt de Vlaamse regering zones aan waar de toegelaten hoeveelheden meststoffen verstrengd worden in functie van de aanwezige natuurwaarden tot :

Biologische waardering van percelen	Toegelaten bemesting op jaarbasis
halfnatuurlijke graslanden	2 grootvee-eenheden per ha, met maximum 2 GVE op elk ogenblik behoudens in de periode van 1 juli tot en met 15 september. Op een perceel kleiner dan 1 ha wordt er evenwel een maximum van 2 GVE op elk ogenblik toegelaten ongeacht de oppervlakte van het perceel.
Graslanden met kenmerk :	– indien begraasd :
– Hpr* + Da	2 grootvee-eenheden per ha, met maximum 2 GVE op elk ogenblik behoudens in de periode van 1 juli tot en met 15 september ; op een perceel kleiner dan 1 ha wordt er evenwel een maximum van 2 GVE op elk ogenblik toegelaten ongeacht de oppervlakte van het perceel ;
– Hpr* met elementen van Mr, Mc, Hu en Hc	aangevuld met 100 kg N/ha uit chemische meststoffen ;
– Hp*	– indien niet begraasd :
– Hr	170 kg N /ha uit dierlijke mest, aangevuld met 100 kg N uit chemische meststoffen.

De verstrenging, bedoeld in het eerste lid, geldt niet voor huiskavels.

§ 4. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen omtrent de procedure tot aanduiding van de zones, bedoeld in §§ 2 en 3.

Voorzitter

SECTIE 3

Kwetsbare zones natuur

Artikel 15ter

§ 1. Met het oog op het behoud en de versterking van natuurwaarden is op cultuurgronden gelegen in natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden of natuurreservaten, zoals aangeduid op de plannen vastgesteld met toepassing van het gecoördineerd decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, vanaf 1 januari 1998 elke vorm van bemesting verboden met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij 2 grootvee-eenheden (GVE) per ha op jaarbasis worden toegelaten, met maximum 2 GVE op elk ogenblik behoudens in de periode van 1 juli tot en met 15 september. Op een perceel kleiner dan 1 ha wordt er evenwel een maximum van 2 GVE op elk ogenblik toegelaten ongeacht de oppervlakte van het perceel.

§ 2. Voor bedrijven die in 1997 (aangifte 1998) de status gezinsveeteeltbedrijf :

1° hadden verworven, wordt ontheffing van het verbod, bedoeld in § 1, gegeven voor die percelen binnen deze gebieden die conform de aangifte op cartografisch materiaal in 1994 behoorden tot de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden voor zover :

- het akkers en intensief grasland betreft ;
- die percelen op 31 december 1998 onder deze ontheffing vielen ;

in geval van deze ontheffing gelden de bemestingsnormen zoals bedoeld in § 8 ;

2° niet hadden verworven, wordt ontheffing gegeven van het verbod, bedoeld in § 1, tot 1 januari 2000, voor die percelen binnen deze gebieden die conform de aangifte op cartografisch materiaal in 1994 behoorden tot de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden voor zover :

- het akkers en intensief grasland betreft ;
- die percelen op 31 december 1998 onder deze ontheffing vielen ;

in geval van deze ontheffing gelden de bemestingsnormen zoals bedoeld in § 8.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder intensief grasland verstaan de graslanden die niet vallen onder de definities, bedoeld in artikel 2, tweede lid, 49°, 50°, 51°, 52° en 53°, van halfnatuurlijke graslanden, potentieel belangrijke graslanden, graslanden Hp*, Hpr*, Hpr+Da, Hr, en van graslanden Hpr*+Da, graslanden Hpr* met elementen van Mr, Mc, Hu en Hc.

Ontheffing van het verbod, bedoeld in § 1, wordt eveneens gegeven voor akkers en intensief grasland binnen deze gebieden die door het bedrijf voor 1 januari 1996 werden verworven. Deze ontheffing wordt gegeven tot 1 januari 2000, voor bedrijven die in 1997 (aangifte 1998) de status gezinsveeteeltbedrijf niet hadden verworven. Voor bedrijven die in 1997 (aangifte 1998) de status gezinsveeteeltbedrijf hadden verworven, is het vierde lid van overeenkomstige toepassing.

Bij overdracht van het perceel aan de echtgenoot van de gebruiker, zijn afstammelingen of aangenomen kinderen, de afstammelingen of aangenomen kinderen van zijn echtgenoot, of de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen, wordt de ontheffing eenmalig mee overgedragen op voorwaarde dat hiervan een melding werd gedaan aan de Mestbank. De melding van overdracht dient te gebeuren binnen de 6 maanden vanaf de datum van de overdracht. Overdrachten gebeurd tussen 1 januari 1996 en 1 januari 1999 dienen gemeld te worden voor 1 juni 1999. Een niet tijdig gemelde overdracht heft de ontheffing op. Een overdracht aan de echtgenoot van de gebruiker, binnen eenzelfde bedrijf sluit een verdere overdracht aan de vermelde afstammelingen of aangenomen kinderen of hun echtgenoten niet uit. Voor overdracht aan anderen dan voormeld vervalt de ambtshalve ontheffing. Bij overdracht van een natuurlijke persoon aan een rechtspersoon binnen de hierboven gestelde familiale relatie vervalt de ambtshalve ontheffing van rechtswege op 1 januari 2010. De Vlaamse regering kan de wijze vaststellen waarop de melding van overdracht moet gebeuren.

§ 3. Naarmate de plannen, vastgesteld met toepassing van het gecoördineerd decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vorderen wordt vanaf 1 januari volgend op de definitieve vaststelling van de plannen elke vorm van bemesting verboden met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij 2 grootvee-eenheden (GVE)

Voorzitter

per ha op jaarbasis worden toegelaten, met maximum 2 GVE op elk ogenblik behoudens in de periode van 1 juli tot en met 15 september. Op een perceel kleiner dan 1 ha wordt er evenwel een maximum van 2 GVE op elk ogenblik toegelaten ongeacht de oppervlakte van het perceel.

Ontheffing van dit verbod wordt gegeven aan producenten en gebruikers voor die percelen binnen deze gebieden die het jaar voorafgaand aan deze vaststelling aan de Mestbank werden aangegeven als tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden en voor zover het akker of intensief grasland, als bedoeld in § 2, tweede lid, betreft.

In geval van deze ontheffing gelden de algemene bemestingsnormen zoals bedoeld in § 8.

Bij overdracht van gronden geldt de ontheffing voor de zittende gebruiker of producent.

§ 4. Binnen de natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden en natuurreservaatgebieden, voor zover het geen huiskavels betreft, aangeduid op de plannen vastgesteld met toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, geldt de ambtshalve ontheffing, bedoeld in § 2 en § 3, niet in zoverre :

- 1° deze gebieden een enclave vormen binnen, of voor minstens 50 percent van de omtrek omgeven zijn door percelen waarop de ontheffing bedoeld in § 2 of 3 niet van toepassing is ;
- 2° de oppervlakte van de enclave kleiner is dan de oppervlakte van de percelen waarbinnen zij een enclave vormen ;
- 3° de enclave een oppervlakte heeft van minder dan 10 ha en deze enclave geen gedeelte van een huiskavel bestrijkt.

Met toepassing van de artikelen 25 en 26 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu alsook in de natuurrichtplannen vastgesteld met toepassing van artikel 48 en 50 van het voormelde decreet van 21 oktober 1997, kan een in de tijd en in bemestingsniveau gemoduleerde ontheffing van het bemestingsverbod, bedoeld in het eerste lid, worden gegeven in functie van behoud, herstel en ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu.

§ 5. In natuurrichtplannen conform artikel 50, wanneer het groengebieden betreft, en artikel 48 van

het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu kan in functie van het behoud, het herstel en ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu, gemoduleerd ontheffing worden verleend van het verbod op bemesting zoals bedoeld in §§ 1, 3 en 5 tot maximum de algemene forfaitaire bemestingsnormen, bedoeld in artikel 14, met uitzondering van de regeling voor de combinatie van maïs en gras.

In deze natuurrichtplannen conform artikel 50, wanneer het groengebieden betreft, en artikel 48 van het voormelde decreet van 21 oktober 1997 kunnen de bemestingsnormen ter stimulering van verdergaande stappen inzake het behoud, het herstel en ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu mits vergoeding van de inkomstenverliezen gemoduleerd verstrengd worden.

§ 6. Ontheffing van het verbod, bedoeld in §§ 1 en 3, wordt gegeven op huiskavel.

§ 7. Met het oog op het behoud en de versterking van natuurwaarden is op halfnatuurlijke graslanden, op potentieel belangrijke graslanden, op graslanden Hp*, Hpr*, Hpr+Da, Hr alsook op graslanden Hpr*+Da, graslanden Hpr* met elementen van Mr, Mc, Hu en Hc, gelegen in bosgebieden, zoals aangeduid op de plannen vastgesteld met toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vanaf 1 januari 1998 elke vorm van bemesting verboden met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij 2 grootvee-eenheden (GVE) per ha op jaarbasis worden toegelaten, met maximum 2 GVE op elk ogenblik behoudens in de periode van 1 juli tot en met 15 september. Op een perceel kleiner dan 1 ha wordt er evenwel een maximum van 2 GVE op elk ogenblik toegelaten ongeacht de oppervlakte van het perceel.

§ 8. In geval van een ontheffing als bedoeld in § 2, 1° en 2°, en § 3 gelden de volgende bemestingsnormen :

1° tot en met 31 december 2002 :

de algemene forfaitaire bemestingsnormen zoals bedoeld in artikel 14 met uitzondering van de regeling voor de combinatie van maïs en gras ;

2° vanaf 1 januari 2003 :

Voorzitter

- a) de algemene bemestingsnormen zoals bedoeld in artikel 14 en/of artikel 20bis, § 4, wanneer op 31 december 2002 ofwel overeenkomstig het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu de in artikel 19 ervan voorziene oppervlakte VEN voor ten minste 90 percent is afgebakend, ofwel de oppervlakte VEN is afgebakend die door de Vlaamse regering is bepaald overeenkomstig het eensluidend advies van de werkgroep van de MINA-raad, bedoeld in artikel 9, derde lid, van het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu ;
- b) wanneer op 31 december 2002 de oppervlakte VEN, bedoeld in a) niet is afgebakend, gelden de volgende bemestingsnormen :

Gewasgroep	Difosforpentoxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	120	400	250	200
Mais	100	275	250	150
Gewassen met lage stikstofbehoefte	80	125	125	70
Andere gewassen	100	275	200	150

SECTIE 4**Fosfaatverzadigde gebieden****Artikel 15quater**

§ 1. Op cultuurgronden gelegen in fosfaatverzadigde gebieden wordt de bemesting met meststoffen beperkt tot 40 kg difosforpentoxyde per ha en per jaar. Het gebruik van andere meststoffen en van slib van rioolwaterzuiveringsinstallaties is in deze gebieden verboden.

De toegelaten hoeveelheden stikstof en stikstof uit dierlijke mest zijn voor de overeenkomstige periodes dezelfde als die vermeld in artikel 14, §§ 4 en 5.

§ 2. De Vlaamse regering bakent de fosfaatverzadigde gebieden af op basis van de volgende criteria :

1° de kritische grenswaarde voor fosfaatdoorslag is voor zure zandgrond 40 percent profielgemiddelde fosfaatverzadigingsgraad ;

2° de richtwaarde voor een zure zandgrond is 30 % profielgemiddelde fosfaatverzadigingsgraad ;

3° een gebied wordt als fosfaatverzadigd gebied afgebakend als uit een inventarisatie op basis van een bemonstering blijkt dat met een probabilliteit van 95 % de fosfaatverzadigingsgraad er boven de kritische grenswaarde, bedoeld in 1°, ligt ;

4° een gebied wordt als fosfaatrisicogebied afgebakend als uit een inventarisatie op basis van een bemonstering blijkt dat met een probabilliteit van 95 % de fosfaatverzadigingsgraad er boven de richtwaarde, bedoeld in 2°, ligt.

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder :

Voorzitter

- 1° fosfaatbindend vermogen : de capaciteit van een bodem om oxalaat extraheerbaar fosfaat te fixeren, uitgedrukt in mmol P per kg luchtdroge grond ;
- 2° fosfaatverzadigingsgraad : de hoeveelheid oxalaat extraheerbaar fosfaat in een bodem, uitgedrukt als procentueel aandeel van het fosfaatbindend vermogen ;
- 3° profiel : de minerale bodem onder het maaiveld tot aan een diepte van 0,90 m, tenzij de gemiddeld hoogste grondwaterstand ondieper voorkomt ; in dit laatste geval tot aan een diepte van de gemiddeld hoogste grondwaterstand ;
- 4° zure zandgrond : een bodem met een textuurklasse P, S of Z en een pHKCl van maximum 6.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de bemonstering en analyses ter bepaling van het fosfaatbindend vermogen en de fosfaatverzadigingsgraad en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn deze uit te voeren.

§ 3. De beperkingen opgelegd ingevolge § 1 geven geen aanleiding tot vergoedingen.

§ 4. Voor een perceel gelegen in een fosfaatverzadigd gebied waarvan, op grond van een analyse, zou blijken dat het niet fosfaatverzadigd is, gelden de bepalingen van § 1 niet. Daartoe wordt door de Mestbank een attest afgegeven. In dit geval vallen de kosten van de analyse ten laste van de Mestbank.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder de Mestbank dit attest kan afgeven, bepaalt de wijze waarop de analyse dient uitgevoerd te worden en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn deze uit te voeren.

SECTIE 5**Gemeenschappelijke bepalingen****Artikel 15quinquies**

§ 1. Op cultuurgronden gelegen in meerdere gebieden of zones zoals bedoeld in artikel 15, 15bis, 15ter en 15quater gelden voor de beperkingen voor difosforpentoxyde, stikstof, stikstof uit dierlijke mest en uit andere meststoffen en stikstof uit che-

mische meststoffen afzonderlijk, de strengste bepalingen van de overeenkomstige gebieden.

§ 2. Bij nieuwe afbakening van gebieden zoals bedoeld in artikel 15, 15bis, 15ter en 15quater, gelden de overeenkomstige bemestingsnormen vanaf 1 januari van het jaar dat volgt op de datum van invoeging van de nieuwe afbakening.

§ 3. Bedrijven waarvan de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden, voor 50 % of meer gelegen is in een of meer van de kwetsbare gebieden, bedoeld in artikel 15, 15bis en 15ter, kunnen van het Vlaamse Gewest de verwerving vragen van het gehele bedrijf, onverminderd de rechten waarop zij overeenkomstig dit decreet als pachter een beroep kunnen doen.

SECTIE 6**Vrijwillige beheersovereenkomsten en vergoedingen****Artikel 15 sexies**

§ 1. In de kwetsbare zones, bedoeld in artikel 15, 15bis en 15ter, kan de Vlaamse regering met de grondgebruikers beheersovereenkomsten op vrijwillige basis sluiten ter stimulering van verdergaande stappen ter verbetering van het milieu overeenkomstig de regels van artikel 45 en 46 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

§ 2. Voor de cultuurgronden gelegen in de zones, bedoeld in artikel 15, § 6 worden de inkomstenverliezen die ontstaan ten gevolge van de bepalingen van artikel 15, § 7 die gericht zijn op verdergaande stappen ter verbetering van het milieu volledig vergoed, conform de bepalingen van artikel 15septies.

Met ingang van 1 januari 2003 kunnen, binnen de budgettaire perken en voor percelen cultuurgronden gelegen binnen de kwetsbare zone water, bijkomende financiële stimuli aan gebruikers worden gegeven voor die percelen cultuurgronden waar een lagere risidu-waarde wordt gemeten dan deze die overeenkomt met de richtwaarde, bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid, 2°. De Vlaamse regering kan nadere voorwaarden en regels vaststellen voor het toekennen van deze bijkomende financiële stimuli.

§ 3. Voor de cultuurgronden gelegen in de gebieden, bedoeld in artikel 15bis en 15ter, worden de inkomstenverliezen die ontstaan ten gevolge van

Voorzitter

de bepalingen van artikel 15bis en 15ter die gericht zijn op verdergaande stappen ter verbetering van het milieu volledig vergoed overeenkomstig de bepalingen van artikel 15septies, in voorkomend geval, na verrekening van de vergoedingen toegekend met toepassing van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

§ 4. Bedrijven kunnen van het Vlaamse Gewest de verwerving vragen van de percelen, bedoeld in §§ 2 en 3, die ze in eigendom hebben, op basis van de venale waarde.

Voor de cultuurgronden gelegen in de gebieden, bedoeld in artikel 15, 15bis en 15ter, kunnen pachters met betrekking tot percelen die ze pachten in deze gebieden, mits zij bewijzen dat zij aan hun pacht een einde gemaakt hebben, aan het Vlaamse Gewest vragen volledig vergoed te worden door middel van betaling van de vergoeding, die berekend wordt overeenkomstig artikel 46 van de Pachtwet.

De Vlaamse regering bepaalt de te volgen procedure en modaliteiten inzake vergoeding van de pachter.

Artikel 15septies

De Vlaamse regering stelt de vergoedingen voor inkomstenverliezen, bedoeld in artikel 15sexies, § 2 en § 3, vast. Zij gaat hierbij uit van de doelstellingen en beginselen zoals geformuleerd in hoofdstuk II van titel I van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en de verordenende bepalingen inzake ruimtelijke ordening. De vergoeding wordt vastgesteld op basis van de volgende elementen gemoduleerd volgens bedrijfstype en landbouwstreek :

- 1° de opbrengstveranderingen in de gewassen ten gevolge van de strengere bemestingslimieten in relatie tot de bemesting die zou zijn toegepast bij de algemene forfaitaire bemestingsnormen, bedoeld in artikel 14, met uitzondering van de verhoging van de bemestingsnorm van 450 tot 500 kg N/ha voor "totale stikstof" voor grasland ;
- 2° de verhoogde mestafzetkosten ingevolge bijkomende overschotten door de strengere limieten voor het gebruik van dierlijke mest ;

- 3° de verhoogde mestopslagkosten indien de dierlijke mest langer dan 6 maanden moet worden opgeslagen ;
- 4° het verhoogde kunstmestgebruik wegens de beperking van het gebruik van dierlijke mest ;
- 5° de vermindering van de gebruikswaarde van de gronden ;
- 6° de verhoogde kost voor aankoop van voeders ;
- 7° het patrimoniumverlies op basis van venale waarde.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de cumulatie van de in 1° tot en met 7° vermelde vergoedingen. Het recht op de diverse soorten vergoedingen kan slechts toegekend worden binnen de budgettaire perken.

De vergoeding voor inkomstenverliezen ingevolge opbrengstveranderingen, bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt gebaseerd op een objectieve berekeningsmethode die de veranderingen in de actuele landbouwkundige productie, in de arbeidsbehoefte en in de variabele kosten in rekening brengt.

Om in aanmerking te komen voor deze vergoedingen wordt rekening gehouden met volgende voorwaarden, overeenkomstig de nadere regels vastgesteld door de Vlaamse regering :

- 1° de percelen in 1996 aan de Mestbank hebben aangegeven op kartografisch materiaal als bedoeld in artikel 3, § 1, 5°, zonder dat de in aanmerking komende oppervlakte groter kan zijn dan deze aangegeven in de aangifte van 1996 ;
- 2° onderhavig decreet nageleefd hebben.

Artikel 15octies

§ 1. De vergoeding voor patrimoniumverlies wordt, op verzoek van de Mestbank, vastgesteld door de ambtenaren van de administratie van de Belasting over de Toegevoegde Waarde, Registratie en Domeinen, bevoegd verklaard bij wet van 18 december 1986 houdende bevoegdverklaring van de Administratie van de Belasting over de Toegevoegde Waarde, Registratie en Domeinen tot het uitvoeren van bepaalde vermogensrechtelijke verrichtingen voor rekening van de gemeenschaps- en gewestinstellingen.

Voorzitter

De vergoeding voor patrimoniumverlies is gelijk aan het verschil tussen enerzijds de waarde van het goed op het moment van de overdracht, doch zonder rekening te houden met de waardevermindering voortvloeiend uit artikel 15, 15bis, § 3 en 15ter of uit de op basis van deze bepalingen genomen maatregelen, en anderzijds de overeengekomen of aangegeven waarde bij overdracht, met evenwel als minimum het bedrag dat als grondslag dient voor de op deze overdracht geheven registratie- of successierechten. De vergoeding is eisbaar van zodra de overdracht vast gedateerd is.

Het bedrag dat de eigenaar van het Vlaamse Gewest ontvangt met toepassing van dit artikel, wordt in voorkomend geval verminderd met het bedrag dat de eigenaar na 1 januari 1996 ontvangen heeft ten gevolge van de planschade voor hetzelfde onroerend goed. Wanneer een eigenaar van een onroerend goed gebruik maakt van de voormelde mogelijkheid tot vergoeding van patrimoniumverlies, kan hij voor hetzelfde onroerend goed geen aanspraak meer maken op planschade, schadevergoeding of een aankoopverplichting in hoofde van het Vlaamse Gewest.

§ 2. De vergoeding voor patrimoniumverlies is eenmalig. Ten dien einde houdt de Mestbank een register bij van de overdracht van cultuurgronden in het kader van patrimoniumverlies.

Als de producent of gebruiker eigenaar is van het over te dragen onroerend goed, kan de nieuwe eigenaar geen aanspraak meer maken op de vergoedingen zoals bedoeld in artikel 15septies.

Als de producent of gebruiker het over te dragen goed pacht, wordt de vergoeding van patrimoniumverlies uitgekeerd aan de eigenaar. De producent of gebruiker kan aanspraak blijven maken op de vergoedingen zoals bedoeld in artikel 15septies.

Bij overdracht van het pachtrecht of van het verpachte goed aan de echtgenoot van de gebruiker, zijn afstammelingen of aangenomen kinderen, aan de afstammelingen of aangenomen kinderen van zijn echtgenoot, of aan de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen, wordt de aanspraak op de vergoedingen zoals bedoeld in artikel 15septies, eenmalig mee overgedragen. Een overdracht aan de echtgenoot van de gebruiker sluit een verder recht op vergoeding zoals bedoeld in artikel 15septies na overdracht aan de vermelde afstammelingen of aangenomen kinderen of hun echtgenoten niet uit.

Bij overdracht van het verpachte goed of van het gebruiksrecht aan derden vervalt de aanspraak op vergoeding zoals bedoeld in artikel 15septies.

Overdrachten in het kader van ruilverkavelingen uit kracht van de wet of andere infrastructuurwerken uitgevoerd door de overheid, waarbij op de ingebrachte gronden en de nieuw verworven gronden dezelfde beperkingen rusten met toepassing van artikel 15, 15bis, 15ter en 15quater, worden niet beschouwd als overdrachten in de zin van dit artikel.

Dergelijke overdrachten geven derhalve geen aanleiding tot de uitkering van een vergoeding van patrimoniumverlies of tot de stopzetting van de uitkering van de vergoedingen zoals bedoeld in artikel 15septies. Zij vormen evenmin een beletsel voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel bij een andere overdracht.

Bij overdracht van het goed aan het Vlaamse Gewest naar aanleiding van een procedure tot verplichte aankoop, bepaald in artikel 15quinquies, § 3, en 15sexies, § 4, wordt geen vergoeding voor patrimoniumverlies toegekend.

§ 3. De aanvraag tot het verkrijgen van een vergoeding voor patrimoniumverlies dient bij ter post aangetekende brief aan de Mestbank te worden gericht. Binnen een termijn van twee maanden na de verzending van de aanvraag meldt de Mestbank aan de aanvrager bij ter post aangetekende brief of de aanvraag in aanmerking komt voor de vergoeding voor patrimoniumverlies.

Binnen een termijn van vier maanden na de definitieve vaststelling van het bedrag dat als grondslag heeft gediend voor de op de overdracht geheven registratie- of successierechten, wordt de eenzijdig vastgestelde vergoeding aan de aanvrager bij ter post aangetekende brief genotificeerd door het aankoopcomité. Binnen een termijn van twee maanden wordt de aldus bepaalde vergoeding door de Mestbank aan de aanvrager uitbetaald.

§ 4. Overeenkomstig artikel 15quinquies, § 3, en 15sexies, § 4, kunnen eigenaars van bebouwde percelen of cultuurgronden gelegen in gebieden, bedoeld in artikel 15, § 6, 15bis, § 1 en 15ter, vragen de verplichte aankoopprocedure, waarvan de vergoeding bepaald wordt overeenkomstig de regels van de onteigeningswetgeving, in te zetten. De vergoeding waartegen de verplichte aankoop geschiedt, wordt vastgesteld overeenkomstig de vergoedingsregels die gelden voor onteigeningen ten algemene nutte, rekening houdend met de waarde

Voorzitter

van het goed op de te bepalen referentiedata, maar zonder rekening te houden met de waardevermindering voortvloeiend uit artikel 15, § 6, 15bis, § 1 en 15ter of uit de op basis van deze bepalingen genomen maatregelen.

De Vlaamse regering kan aan de Vlaamse Landmaatschappij een machtiging verlenen om in haar naam, voor haar rekening en volgens de door haar gestelde voorwaarden over te gaan tot de verplichte aankoop, bedoeld in het eerste lid.

De met toepassing van deze paragraaf verworven onroerende goederen gelegen in de gebieden, bedoeld in artikel 15bis en 15ter, worden in de regel aangewezen als Vlaams natuurreservaat, bosreservaat of domeinbos of, na gebruiksoverdracht aan een erkende terreinbeherende natuurvereniging erkend als natuurreservaat.

§ 5. De aanvraag tot verplichte aankoop dient bij ter post aangetekende brief aan de Mestbank te worden gericht. Binnen een termijn van twee maanden meldt de Mestbank aan de aanvrager bij ter post aangetekende brief of zijn aanvraag in aanmerking komt voor de procedure tot verplichte aankoop.

§ 6. Bij ontstentenis van de in § 5 bedoelde melding of als door de Mestbank gemeld wordt dat de aanvraag niet in aanmerking komt voor de procedure tot verplichte aankoop of als geen minnelijke overeenkomst kon worden bereikt binnen een termijn van twaalf maanden te rekenen vanaf de aanvraag, kan de aanvrager de vordering tot verplichte aankoop aanhangig maken bij de vrederechter van de plaats waar het goed gelegen is. Het vonnis waarbij wordt vastgesteld dat aan de vereisten voor de verplichte aankoop is voldaan, brengt eigendomsoverdracht mede. De datum van dit vonnis is de referentiedatum voor het vaststellen van de venale waarde van het goed.

De door de rechter definitief vastgestelde vergoeding wordt, krachtens het vonnis en zonder dat het vooraf moet worden betekend, door de Mestbank in de Deposito- en Consignatiekas gestort. Deze storting geldt als bevrijding.

Op zicht van de rechterlijke uitspraak en van het getuigschrift uitgereikt na de datum van overschrijving van het vonnis ten blijke dat het goed vrij is van hypotheek, is de beampte van de Deposito- en Consignatiekas gehouden het gestorte bedrag aan de rechthebbenden te overhandigen indien geen

beslag op, of verzet tegen de gestorte sommen bestaat.

Wordt dat getuigschrift niet voorgelegd of wordt niet bewezen dat het beslag of het verzet is opgeheven of heeft de rechterlijke uitspraak die de venale waarde bepaalt de respectieve rechten van eigenaar en/of de vruchtgebruiker niet geregeld, dan kan de betaling slechts plaatshebben krachtens een rechterlijke beschikking.

Het vonnis ontheft het verplichte aangekochte goed van alle vorderingen tot ontbinding, of opeising, alsmede van alle andere zakelijke vorderingen; het recht van de eisers gaat over op de door de rechter als venale waarde vastgestelde som.

De schuldeiser wiens schuldvordering gewaarborgd is door een hypotheek op een onroerend goed waarvan de verplichte aankoop gevorderd wordt, kan de terugbetaling van het overschot van zijn schuldvordering niet eisen uitsluitend wegens de splitsing van zijn hypotheek of verdeling van zijn kapitaal.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 20 december 1995, wordt tussen het nieuwe artikel 15octies en artikel 16 een afdeling 3 ingevoegd, waarvan het opschrift luidt als volgt :

– *Aangenomen.*

“AFDELING 3

Oordeelkundige aanwending van nutriënten op cultuurgronden”.

Artikel 22

Artikel 16 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 16

§ 1. De opbrenging van dierlijke mest op andere grond dan cultuurgrond is verboden, behalve het opbrengen van stalmest in het kader van de bemes-

Voorzitter

ting van de plantput bij aanplantingen langsheen wegen of bij bosaanplanting. Het is eveneens verboden dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen te lozen of te storten in openbare rioleringen, in oppervlaktewateren alsmede op openbare wegen, bermen en alle plaatsen andere dan cultuurgronden.

§ 2. In afwijking van § 1 kan de Mestbank, bij gemotiveerd verzoek, afwijkingen toestaan op artikel 14, 15, 15bis, 15ter en 16, § 1 bij de heraanleg van de bouwvoor in het kader van infrastructuurwerken of andere cultuurtechnische werken. De Vlaamse regering bepaalt hiertoe nadere regels.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

Artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 22 december 1993 en van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 17

§ 1. De opbrenging van dierlijke mest, andere meststoffen en stikstof uit chemische meststoffen op cultuurgronden is verboden :

- 1° gedurende de periode van 21 september tot en met 31 januari voor grasland ;
- 2° gedurende de periode van 21 september tot en met 15 februari voor de gewasgroepen en gewassen met lage stikstofbehoefte, maïs en andere gewassen ; deze verbodsbepaling geldt evenwel niet voor stikstof uit chemische meststoffen bij overkapte cultuurgronden ;
- 3° op alle zater-, zon- en feestdagen ; deze verbodsbepaling geldt evenwel niet voor chemische meststoffen ;
- 4° voor 7 uur en na zonsondergang ;
- 5° wanneer de bedoelde cultuurgronden overstroomd, bevroren of met sneeuw bedekt zijn ;
- 6° wanneer bedoelde cultuurgronden drassig zijn ;

7° op de stroken gelegen binnen een afstand landinwaarts gemeten vanaf de bovenste rand van waterlopen, van :

- 10 m wanneer de waterloop gelegen is in een GEN of GENO afgebakend met toepassing van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu ;
- 5 m in de overige gevallen ;

voor de toepassing van deze bepalingen wordt onder waterloop verstaan : de bevaarbare en onbevaarbare waterlopen zoals gedefinieerd in de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, alsook elke permanente watervoerende waterloop.

§ 2. In afwijking van § 1, 1° en 2°, is de opbrenging van dierlijke mest, van andere meststoffen en van stikstof uit chemische meststoffen, verboden van 1 september tot en met 15 februari :

- 1° op cultuurgronden gelegen in de gebieden bedoeld in artikel 15, § 6, 1° tot en met 3°, 15bis en 15ter ;
- 2° op de door de Vlaamse regering met toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer afgebakende gebieden met nitraatgevoelige gronden ;
- 3° op de door de Vlaamse regering afgebakende gebieden waar een verscherpte uitrijregeling noodzakelijk is, binnen de sub-hydrografische bekkens van oppervlaktewateren bestemd voor de productie van drinkwater, afgebakend met toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

§ 3. Binnen de perimeter van de zones bedoeld in artikel 1, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van de speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, kan de Vlaamse regering beheersovereenkomsten afsluiten die tot doel hebben dat geen dierlijke mest of andere meststoffen wordt opgebracht op grasland tussen 1 april tot 30 juni.

§ 4. De op cultuurgrond opgebrachte dierlijke mest en andere meststoffen moeten emissie-arm als volgt worden opgebracht :

Voorzitter

- 1° bij bemesting mogen de toegediende meststoffen niet afspoelen ;
- 2° voor andere meststoffen die arm zijn aan ammoniakale stikstof en voor stalmest die arm is aan ammoniakale stikstof wordt aangenomen dat deze emissie-arm zijn opgebracht als ze binnen 24 uur worden ondergewerkt ;
- 3° onder emissie-arme opbrenging van andere meststoffen, andere dan deze bedoeld in 2°, en dierlijke mest, andere dan deze bedoeld in 2°, wordt verstaan :
- a) voor grasland, met ingang van 1 januari 2000 :
- ofwel, zode-injectie ;
 - ofwel, sleepslangtechniek ;
 - ofwel, het gelijktijdig toedienen en inregenen van mest ; dit kan ofwel door binnen 2 uur na het begin van het spreiden van de mest, de mest kunstmatig in te regenen, ofwel door de mest te spreiden bij regen ;
- b) voor niet-beteelde cultuurgrond, met ingang van 1 januari 1999 :
- ofwel, mestinjectie ;
 - ofwel, het in twee opeenvolgende werkgangen uitspreiden en inwerken van de mest, waarbij de mest binnen vier uur na het uitspreiden dient te zijn ingewerkt op het betrokken perceel ; inwerken van de mest betekent dat de mest na het uitspreiden door grond wordt bedekt ofwel intensief met de grond wordt vermengd, zodat de mest niet langer als zodanig op de grondoppervlakte ligt ;
- c) voor betaalde cultuurgronden andere dan grasland, met ingang van 1 januari 1999 :
- ofwel, mestinjectie ;
 - ofwel, sleepslangtechniek ;
 - ofwel, het gelijktijdig toedienen en inregenen van de mest ofwel door binnen 2 uur na het begin van het spreiden van de mest, de mest kunstmatig in te regenen ofwel door de mest te spreiden bij regen.

§ 5. Indien de niet-beteelde helling grenst aan een waterloop, zoals gedefinieerd in § 1, 7°, is het verspreiden van chemische meststoffen, dierlijke mest en/of andere meststoffen verboden binnen een afstand van 10 meter landinwaarts, gemeten vanaf de bovenste rand van de waterloop.

§ 6. De Vlaamse regering kan de mogelijkheid voorzien om bij met redenen omklede beslissing afwijkingen toe te staan met betrekking tot de periode waarin het verboden is dierlijke mest, andere meststoffen en stikstofhoudende chemische meststoffen op te brengen :

1° voor wat betreft artikel 17, § 1, 1°, 2° en 3°, individuele en/of collectieve, door de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu in het geval van :

- a) uitzonderlijke weersomstandigheden voor het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest of voor delen ervan ; de beslissing vermeldt de periode en de gebieden waarvoor de afwijking geldt ;
- b) indien ingevolge a) de uitrijperiode in het najaar wordt verlengd, kunnen de producenten of gebruikers de dierlijke mest in plaats van af te zetten op de cultuurgrond aanbieden aan de Mestbank welke in deze gevallen een bijzondere afnameplicht heeft ;
- c) algemene of bijzondere maatregelen genomen in toepassing van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987 ter voorkoming en bestrijding van dierenziekten, voor het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest of delen ervan ;

2° individuele, door de Mestbank :

- a) met betrekking tot de dag van de week voor demonstraties van educatieve aard ;
- b) in het kader van wetenschappelijke proefnemingen die als doel hebben de invloed van bemesting op het milieu vast te stellen.

§ 7. In afwijking van § 1, 1° en 2°, is de opbrenging van stalmest steeds toegelaten. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder stalmest verstaan : mengsel van stro en uitwerpselen van runderen, paarden, schapen of varkens, met een drogestofgehalte van het mengsel van minimum 20 procent, en waarbij het mengsel als vast mest is ontstaan door het huisvesten van deze dieren in ingestrooide stallen of door het bewerken van dierlijke mest met stro. Mengsels met uitwerpselen van pluimvee wor-

Voorzitter

den niet beschouwd als stalmest, ongeacht het drogestofgehalte of de ontstaanswijze.

§ 8. In afwijking van § 1, 1° en 2°, is de opbrenging van andere meststoffen die stikstof onder dusdanige vorm bevatten, dat slechts een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van opbrenging, steeds toegelaten. De Vlaamse regering kan hieromtrent nadere regels vaststellen en kan inzonderheid de andere meststoffen bepalen die voor deze afwijking in aanmerking komen.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

Artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 18

§ 1. De Vlaamse regering kan bijkomende nadere regels vaststellen inzake de minimumafstand tussen de oppervlaktewateren en de cultuurgrond waarop chemische meststoffen, dierlijke mest of andere meststoffen worden opgebracht.

§ 2. Wanneer uit de resultaten van de bemonstering van een perceel cultuurgrond, uitgevoerd in een bepaald kalenderjaar, blijkt dat het minerale nitraatresidu van een bemonsterd perceel cultuurgrond behorende tot het bedrijf, de grenswaarde, bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid, 2°, overschrijdt, geldt de volgende regeling :

1° in het eerste kalenderjaar, volgend op het kalenderjaar waarin de overschrijding werd gemeten :

- a) wordt de toegelaten bemesting voor dat perceel cultuurgrond beperkt tot hetgeen in het algemene forfaitaire stelsel is toegelaten ;
- b) moet de producent en/of gebruiker van bedoeld perceel cultuurgrond in zijn opdracht en op zijn kosten door een daarvoor erkend laboratorium in de periode van 1 oktober tot 15 november een bemonstering laten uitvoeren naar het minerale nitraatresidu, als bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid ;

2° in het tweede kalenderjaar, volgend op het kalenderjaar waarin de eerste overschrijding werd gemeten :

- a) wanneer in het kalenderjaar, bedoeld in 1°, op hetzelfde perceel cultuurgrond opnieuw een overschrijding van de grenswaarde, bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid, 2°, wordt gemeten, wordt de toegelaten dierlijke bemesting voor dat perceel cultuurgrond beperkt tot hetgeen in het forfaitaire stelsel in de kwetsbare zones water is toegelaten ;
- b) moet de producent en/of gebruiker van bedoeld perceel cultuurgrond in zijn opdracht en op zijn kosten door een daarvoor erkend laboratorium in de periode van 1 oktober tot 15 november een bemonstering laten uitvoeren naar het minerale nitraatresidu, als bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid ;

3° vanaf het derde kalenderjaar, volgend op het kalenderjaar waarin de eerste overschrijding werd gemeten : wanneer in het voorgaande kalenderjaar, op hetzelfde perceel cultuurgrond opnieuw een overschrijding van de grenswaarde, bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid, 2°, wordt gemeten, wordt de toegelaten bemesting voor dat perceel cultuurgrond blijvend beperkt tot hetgeen in het forfaitaire stelsel in de kwetsbare zones water is toegelaten ;

4° in afwijking van de bepalingen van 1° tot en met 3° vervalt voor bedoeld perceel cultuurgrond de bemonsteringsplicht en gelden de algemene bemestingsnormen, bedoeld in artikel 14 en/of artikel 20bis, § 4, vanaf het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarin een bemonstering, uitgevoerd door een erkend laboratorium in de periode van 1 oktober tot 15 november heeft aangetoond dat het minerale nitraatresidu voldoet aan de grenswaarde bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid.

§ 3. De regeling, bedoeld in § 2, geldt zowel voor bemonsteringen gedaan in het kader van de zelfcontrole, bedoeld in artikel 20bis, § 4, 3°, b), als voor bemonsteringen gedaan in uitvoering van de toezichtsovername van de Mestbank.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993

Voorzitter

en 20 december 1995, wordt tussen artikelen 20 en 21 een hoofdstuk VIbis, bestaande uit artikel 20bis tot en met 20septies ingevoegd, dat luidt als volgt :

“HOOFDSTUK VIbis

Nutriëntenbalansstelsel

Artikel 20bis

§ 1. Elke producent en gebruiker kan voor het realiseren van de algemene normen, bedoeld in artikel 13bis, opteren :

- 1° ofwel voor het forfaitaire stelsel als omschreven in hoofdstuk V, afdeling 2 ;
- 2° ofwel voor het nutriëntenbalansstelsel als omschreven in onderhavig hoofdstuk.

§ 2. Het nutriëntenbalansstelsel omvat de volgende soorten van balansen :

- 1° de bedrijfsbalans ;
- 2° de mestuitscheidingsbalans ;
- 3° de bodembalans.

De Vlaamse regering stelt de nadere regels vast voor de bepaling van de aan- en afvoerposten van elk van de voormelde balansen.

De producent of gebruiker die opteert voor het nutriëntenbalansstelsel, moet één of meer van voormelde balansen toepassen.

§ 3. De producent of gebruiker die opteert voor het nutriëntenbalansstelsel moet dit voor 21 januari van elk jaar waarin hij het nutriëntenbalansstelsel zal toepassen, melden aan de Mestbank met vermelding van welke balans(en) als bedoeld in § 2 hij zal toepassen alsook met opgave of hij dit doet op individuele basis of in het kader van een milieubeleidsvereenkomst.

§ 4. Bij toepassing van het nutriëntenbalansstelsel gelden dezelfde bemestingsnormen en regels als bij het forfaitaire stelsel, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 2, met uitzondering van wat volgt :

- 1° bij toepassing van de bedrijfsbalans :

in dit geval mag de producent of gebruiker de reële stikstofverliezen op bedrijfsniveau in rekening brengen overeenkomstig artikel 10bis, § 2 ;

- 2° bij toepassing van de mestuitscheidingsbalans :

in dit geval mag de producent of gebruiker de reële uitscheidingshoeveelheden overeenkomstig artikel 5, § 2 in rekening brengen ;

- 3° bij toepassing van de bodembalans :

in dit geval gelden de bemestingsnormen voor “stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen”, bedoeld in artikel 14, niet en mag de producent of gebruiker binnen de toepassing van de algemene normen, bedoeld in artikel 13bis, de reële hoeveelheden stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen in rekening brengen, mits naleving van de volgende voorwaarden :

- a) met uitzondering van de bemestingsnormen voor “stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen”, bedoeld in artikel 14, moeten de bemestingsnormen voor difosforpentoxide en totale stikstof van het forfaitaire stelsel zoals vermeld in hoofdstuk V, afdeling 2, onverminderd worden nageleefd ;
- b) in het kader van de zelfcontrole laat de producent of gebruiker in zijn opdracht en op zijn kosten door een daarvoor erkend laboratorium in de periode van 1 oktober tot 15 november van het beschouwde kalenderjaar een bemonstering uitvoeren naar het minerale nitraatresidu, als bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid, op elk van de percelen cultuurgrond waarop hij in datzelfde kalenderjaar een hoeveelheid dierlijke mest of andere meststoffen heeft opgebracht die meer bedraagt dan de forfaitaire normering voor stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen van toepassing in het forfaitaire stelsel zoals vermeld in hoofdstuk V, afdeling 2 ;

de producent of gebruiker houdt de resultaten van deze bemonsteringen gedurende 5 jaar ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren ;

- c) wanneer uit de resultaten van de bemonsteringen, bedoeld in b) en/of van de controle door de Mestbank, uitgevoerd in een bepaald kalenderjaar, blijkt dat het minerale nitraatresidu van een bemonsterd perceel cultuurgrond behorende tot het bedrijf :

Voorzitter

- i) gedurende de periode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 2002 :

de waarde, bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid, 1°, overschrijdt, wordt in het kalenderjaar, volgend op het kalenderjaar waarin de bemonstering gebeurde, de toegelaten bemesting met dierlijke mest voor dat perceel beperkt tot hetgeen in het algemeen forfaitaire stelsel is toegelaten ; wordt in het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de overschrijding werd vastgesteld, op datzelfde perceel opnieuw een overschrijding van de waarde, bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid, 1°, vastgesteld, wordt in het kalenderjaar, volgend op het kalenderjaar waarin de tweede bemonstering gebeurde, de toegelaten dierlijke bemesting voor dat perceel beperkt tot hetgeen in het forfaitaire stelsel in de kwetsbare zones water is toegelaten ;

- ii) gedurende de periode vanaf 1 januari 2003 :

de grenswaarde, bedoeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid, 2°, overschrijdt, geldt de regeling bedoeld in artikel 18, § 2 en § 3.

§ 5. De producent of gebruiker die het nutriëntenbalansstelsel toepast, moet de jaarlijks opgemaakte balansen, alsook de geëigende bescheiden ter staving van de aan- en afvoerposten, gedurende 5 jaar ter inzage houden van de toezichthoudende ambtenaren. De bewijslast van de aan- en afvoerposten van de balans(en) ligt bij de producent of gebruiker.

§ 6. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de balansen, bedoeld in § 2, de melding, bedoeld in § 3 en de zelfcontrole, bedoeld in § 4, 3°, b).

Artikel 20ter

De Vlaamse regering kan om de in artikel 2 bedoelde doelstelling alsook de algemene norm, bedoeld in artikel 13bis, te realiseren milieubeleids-overeenkomsten sluiten overeenkomstig het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleids-overeenkomsten.

In deze milieubeleids-overeenkomsten wordt het bedrag van de toelagen als bedoeld in artikel 11, § 1, 4°, vastgelegd.

Artikel 20quater

Wanneer de milieubeleids-overeenkomst, bedoeld in artikel 20ter, betrekking heeft op dierlijke mest, dient deze ten minste de volgende verbintenissen te omvatten :

- 1° het streven binnen een welomschreven periode, een in het licht van de mestproductie van hun leden-producenten substantiële mestverwerkingscapaciteit te helpen creëren en operationeel te houden ; deze verbintenis geldt evenwel niet voor producenten en/of gebruikers die als biologisch landbouwbedrijf zijn gecertificeerd en onderworpen aan een controle door een door het Ministerie van Landbouw erkend controle- en certificeringsorganisme op basis van wettelijke normen voor de biologische producties, noch voor de organisaties die de producenten met een biologische productie vertegenwoordigen ;
- 2° het ondernemen van de nodige acties om de doelstellingen, bedoeld in artikel 2, te helpen realiseren ;
- 3° het informeren en stimuleren van hun leden opdat de leden-producenten respectievelijk de leden-gebruikers :
 - a) bij hun bedrijfsvoering, een code van goede landbouwpraktijk hanteren ;
 - b) de nutriënten aan de bron maximaal beperken door inzonderheid de aanwending van nutriëntenarme veevoeders en afstemming van de veevoeders op de behoeften van het vee ;
 - c) de nutriëntverliezen in de stallen, bij de mestopslag, bij de nutriëntenaanwending op de cultuurgrond en bij de nutriëntenafzet via transport, verwerking en export maximaal beperken ;
 - d) ten minste een balans, bedoeld in artikel 20bis, § 2, toepassen ;
 - e) overgaan tot het uitvoeren van een of meer perceelsgewijze zelfcontroles door in hun opdracht en op hun kosten door een erkend

Voorzitter

laboratorium het nitraatresidu ervan te laten bepalen.

Artikel 20quinquies

Wanneer de milieubeleidsvereenkomst, bedoeld in artikel 20ter, betrekking heeft op andere meststoffen, dient deze ten minste de volgende verbintenissen te bevatten :

- 1° het streven binnen een welomschreven periode, een in het licht van de productie aan andere meststoffen van hun leden, substantiële verwerkingscapaciteit te helpen creëren en operationeel te houden ;
- 2° het informeren en stimuleren van hun leden om op het niveau van het Vlaamse Gewest een structurele oplossing te helpen tot standbrengen met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging als gevolg van de productie en het gebruik van meststoffen ;
- 3° het voorlichten en stimuleren van hun leden opdat deze :
 - a) de nutriënten aan de bron maximaal beperken ;
 - b) de nutriëntenverliezen bij de opslag van andere meststoffen, bij het transport van andere meststoffen en bij de nutriëntenaanwending op cultuurgrond maximaal beperken ;
 - c) overgaan tot het uitvoeren van een of meer perceelsgewijze zelfcontroles door in hun opdracht en op hun kosten door een erkend laboratorium het nitraatresidu te laten bepalen van percelen waarop de andere meststoffen worden opgebracht.

Artikel 20sexies

Wanneer de milieubeleidsvereenkomst, bedoeld in artikel 20ter, betrekking heeft op chemische meststoffen, dient deze ten minste de volgende verbintenissen te bevatten :

- 1° het streven naar recyclage van de reststoffen van de mestverwerking als grondstof voor chemische meststoffen ;

2° het voorlichten en stimuleren van hun leden opdat deze :

- a) de nutriëntenverliezen bij de opslag, het transport en de aanwending op cultuurgrond van chemische meststoffen maximaal beperken ;
- b) overgaan tot het uitvoeren van een of meer perceelsgewijze staalnames voor het bepalen van de nitraatresidu's door een erkend laboratorium voor percelen waarop chemische meststoffen zullen worden opgebracht of werden opgebracht ;
- c) het register als bedoeld in artikel 4, § 2bis, zo zorgvuldig mogelijk bijhouden.

Artikel 20septies

De balansen, bedoeld in artikel 20bis, § 2, dienen steeds voor de totaliteit van de veeteelt- en/of landbouwrichting de balans voor beide nutriënten stikstof en fosfor te omvatten.”.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens en mevrouw Raskin dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Artikel 25

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 20 december 1995, wordt tussen artikelen 20 en 21 een hoofdstuk VIbis, bestaande uit artikel 20bis en 20ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK VIbis**Milieubeleidsvereenkomsten en nutriëntenbalansstelsels****Artikel 20bis**

De Vlaamse regering kan, overeenkomstig het decreet van 15 juni 1994, milieubeleidsvereenkomsten afsluiten met (a) de sector van de stal- en mestopslagconstructie, (b) de veevoedersector en (c) de landbouwsector om de in artikel 2 bedoelde doelstellingen te realiseren.

Voorzitter

De milieubeleidsovereenkomsten met de sector van de stal- en mestopslagconstructie bevatten ten minste verbintenissen over de technische regels voor de vermindering van het stikstofverlies in de stal, bij de opslag en bij het transport van mest, alsook inzake de berekeningswijze voor het reële stikstofverlies.

De milieubeleidsovereenkomsten met de veevoedersector bevatten ten minste verbintenissen over de technische regels met betrekking tot de samenstelling van het veevoeder, alsook inzake de berekeningswijze voor de reële mestuitscheidingsnormen.

De milieubeleidsovereenkomsten met de landbouwsector bevatten ten minste verbintenissen over :

- 1° de acties om de doelstellingen bedoeld in artikel 2 te helpen realiseren ;
- 2° het informeren en stimuleren van alle betrokkenen opdat ze :
 - a) bij hun bedrijfsvoering een code van goede landbouwpraktijk hanteren ;
 - b) de nutriënten aan de bron maximaal beperken door inzonderheid de aanwending van nutriëntenarme veevoerders en afstemming van de veevoerders op de behoeften van het vee ;
 - c) de nutriëntenverliezen in de stallen, bij de mestopslag, bij de nutriëntenaanwending op de cultuurgrond en bij de nutriëntenafzet via transport, verwerking en export maximaal beperken ;
 - d) de balansen van het nutriëntenbalanssysteem toe te passen.

Artikel 20ter

§ 1. Elke producent of gebruiker past het nutriëntenbalanssysteem toe. Deze balans kan naast de verplichte bodembalans ook een bedrijfs- of mestuitscheidingsbalans bevatten. De Vlaamse regering bepaalt de regels voor de aan- en afvoerposten van de diverse balansen. Diegenen die gebruik willen maken van de bedrijfsbalans of de mestuitscheidingsbalans, melden dit voor 21 januari van het betrokken jaar aan de Mestbank met inbegrip van

het feit of ze dit doen op individuele basis of in het kader van een milieubeleidsovereenkomst.

§ 2. De controle van de bodembalans wordt vanaf 1 januari 2001 in opdracht en op kosten van de producent of de gebruiker verricht door een daartoe erkend laboratorium. De controle bestaat uit een bemonstering naar het minerale nitraatresidu, als bedoeld in artikel 13bis, § 1, op elk van de percelen cultuurgrond waarop in datzelfde kalenderjaar een hoeveelheid dierlijke mest of andere meststoffen werd opgebracht, en dit in de periode van 1 oktober tot 15 november van het beschouwde kalenderjaar. De producent of gebruiker stuurt de resultaten van de bemonstering naar de Mestbank en houdt de resultaten van de bemonstering gedurende 5 jaar ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren.

Wanneer blijkt dat het minerale nitraatresidu van een bemonsterd perceel cultuurgrond behorende tot het bedrijf de grenswaarde, bedoeld in artikel 13bis, § 1, heeft overschreden, wordt in het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarin de bemonstering gebeurde, de toegelaten bemesting beperkt tot hetgeen is toegelaten in de kwetsbare zones water.

§ 3. Bij gebruik van het nutriëntenbalansstelsel zijn de bemestingsnormen en bemestingsregels uit hoofdstuk V, afdeling II van toepassing, met uitzondering van wat volgt :

- 1° indien de producent of gebruiker de bedrijfsbalans gebruikt, mag hij de reële stikstofverliezen op bedrijfsniveau in rekening brengen overeenkomstig de bepalingen in artikel 10bis, § 2 ;
- 2° indien de producent of gebruiker de mestuitscheidingsbalans gebruikt, mag hij de reële uitscheidingshoeveelheden in rekening brengen overeenkomstig de bepalingen in artikel 5, § 2.

§ 4. De producent of gebruiker moet de jaarlijks opgemaakte balansen, alsook de geëigende bescheiden, ter staving van de aan- en afvoerposten, gedurende 5 jaar ter inzage houden van de toezichthoudende ambtenaren. De bewijslast van de aan- en afvoerposten van de balans(en) ligt bij de producent of gebruiker.

§ 5. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de zelfcontrole bedoeld in § 2, de balansen bedoeld in § 3 en de melding bedoeld in § 4. ". "

Voorzitter

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 26

In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en van 20 december 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. Er is een basisheffing BH1 op de productie van dierlijke mest, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent op wiens bedrijf de dierlijke mestproductie MPP, gedurende het voorbije kalenderjaar, meer bedroeg dan 300 kg difosforpentoxyde.

Het bedrag van deze basisheffing BH1 wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$BH1 = (MPP \times Xdmp) + (MPBn \times Xdmn)$$

waarin :

- MPP = de bruto-productie van dierlijke mest, uitgedrukt in kg P₂O₅ ;
- MPBn = de bruto-productie van dierlijke mest, uitgedrukt in kg N ;
- Xdmp = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in BF/kg P₂O₅ ;
- Xdmn = de heffingsvoet voor de productie van dierlijke mest in BF/ kg N ;

Voor de toepassing van deze bepalingen wordt onder de bruto-productie van dierlijke mest MPBn, uitgedrukt in kg N, verstaan : het product van de gemiddelde veebezetting in de vee- teelt- en/of landbouwinrichting gedurende het voorbije kalenderjaar en de overeenkomstige bruto-uitscheidingshoeveelheden per dier uitgedrukt in kg N.

De gemiddelde veebezetting van elk van de bedoelde diersoorten wordt vastgesteld door de som van de maandelijks geregistreerde dieren- aantallen te delen door twaalf. De bruto-uit- scheidingshoeveelheden per dier, uitgedrukt in kg N, is forfaitair of reëel, met toepassing van de

mestuitscheidingsbalans als bedoeld in artikel 20bis, vastgesteld in artikel 5.

Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :

- Xdmp = 0,9 BF/ kg P₂O₅ ;
- Xdmn = 0,9 BF/ kg N.".

2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Er is een basisheffing BH2, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent en/of gebruiker die andere meststoffen, uitgedrukt in kg P₂O₅ en in kg N, opbrengt op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest.

Het bedrag van deze basisheffing BH2 wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$BH2 = AMP \times Xamp + AMn \times Xamn$$

waarin :

- AMP = de hoeveelheid andere meststoffen, uitgedrukt in kg P₂O₅, die in het beschouwde kalenderjaar op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest is opgebracht ;
- AMn = de hoeveelheid andere meststoffen, uitgedrukt in kg N, die in het beschouwde kalenderjaar op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest is opgebracht ;
- Xamp = de heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in BF/kg P₂O₅ ;
- Xamn = de heffingsvoet voor het nutriënt N, in BF/kg N.

Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :

- Xamp = 0,9 BF/ kg P₂O₅
- Xamn = 0,9 BF/ kg N.".

3° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. Er is een basisheffing BH3, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent en/of gebruiker die chemische meststoffen, uitgedrukt in kg P₂O₅ en in kg N, opbrengt op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest.

Voorzitter

Het bedrag van deze basisheffing BH3 wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$BH3 = CMp \times Xcmp + CMn \times Xcmn$$

waarin :

- CMp = de hoeveelheid chemische meststoffen, uitgedrukt in kg P₂O₅, die in het beschouwde kalenderjaar op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest is opgebracht ;
- CMn = de hoeveelheid chemische meststoffen, uitgedrukt in kg N, die in het beschouwde kalenderjaar op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest is opgebracht ;
- Xcmp = de heffingsvoet voor het nutriënt P₂O₅, in BF/kg P₂O₅ ;
- Xcmn = de heffingsvoet voor het nutriënt N, in BF/kg N.

Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :

- Xcmp = 0,9 BF/ kg P₂O₅
- Xcmn = 0,9 BF/ kg N.”.

4° er wordt een § 6 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 6. Er is een superheffing SH1 en SH2, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent :

1° die meer dierlijke mest heeft geproduceerd dan de nutriëntenhalte, bedoeld in artikel 33bis ; het bedrag van deze superheffing SH1 wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$SH_1 = ((MPBn - NHn) \times Xspn) + ((MPP - NHp) \times Xspp)$$

waarin :

- MPBn = de bruto productie van dierlijke mest uitgedrukt in kg N, zoals gedefinieerd in § 2 ;
- MPP = de productie van dierlijke mest, uitgedrukt in kg P₂O₅, zoals bepaald in artikel 6 ;

- NHn = de N-nutriëntenhalte, uitgedrukt in kg N, zoals bepaald in artikel 33bis ;

- NHp = de P₂O₅-nutriëntenhalte, uitgedrukt in kg P₂O₅, zoals bepaald in artikel 33bis ;

- Xspn = de superheffingsvoet voor de N-productie hoger dan de nutriëntenhalte NHn ;

- Xspp = de superheffingsvoet voor de P₂O₅-productie hoger dan de nutriëntenhalte NHp.

2° die niet heeft voldaan aan de mestverwerkingsplicht en/of exportplicht, bedoeld in artikel 9 ; het bedrag van deze superheffing SH2 wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$SH_2 = ((VPn - GVn) \times Xvn) + ((VPP - GVP) \times Xvp)$$

waarin :

- VPn = de verwerkingsplicht van dierlijke mest uitgedrukt in kg N, zoals gedefinieerd in artikel 9 ;

- VPP = de verwerkingsplicht van dierlijke mest, uitgedrukt in kg P₂O₅, zoals bepaald in artikel 9 ;

- GVn = de conform de aangifte gerealiseerde verwerkingsplicht van dierlijke mest, uitgedrukt in kg N ;

- GVP = de conform de aangifte gerealiseerde verwerkingsplicht van dierlijke mest, uitgedrukt in kg P₂O₅ ;

- Xvn = de superheffingsvoet voor de niet gerealiseerde mestverwerkingsplicht van dierlijke mest, uitgedrukt in N ;

- Xvp = de superheffingsvoet voor de niet gerealiseerde mestverwerkingsplicht van dierlijke mest, uitgedrukt in P₂O₅.

De heffingsvoeten, bedoeld in het eerste lid, worden als volgt vastgesteld :

- Xspn = 40 BF/ kg N ;

- Xspp = 40 BF/ kg P₂O₅ ;

Voorzitter

- $X_{vn} =$
 - 10 BF/ kg N voor de aanslagjaren 1999 en 2000 ;
 - 20 BF/ kg N voor de aanslagjaren 2001 en 2002 ;
 - 40 BF/ kg N vanaf het aanslagjaar 2003 ;
- $X_{vp} =$
 - 10 BF/ kg P_2O_5 voor de aanslagjaren 1999 en 2000 ;
 - 20 BF/ kg P_2O_5 voor de aanslagjaren 2001 en 2002 ;
 - 40 BF/ kg P_2O_5 vanaf het aanslagjaar 2003."

Op dit artikel is er een eerste amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

A. De bij 1° voorgestelde tekst van § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Er is een overschotheffing OH1 op de productie van dierlijk mest, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent op wiens bedrijf de dierlijke mestproductie, gedurende het voorbije kalenderjaar, meer bedroeg dan 300 kg difosforpentoxyde.

Het bedrag van deze overschotheffing OH1 wordt door middel van volgende formule berekend :

$$OH1 = (MOp \times Xop) + (MOnot \times Xontot)$$

waarin :

Mop = het mestoverschot, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde en berekend overeenkomstig artikel 6 ;

Montot = het mestoverschot, uitgedrukt in kg stikstof en berekend overeenkomstig artikel 6 ;

Xop = de heffingsvoet voor het mestoverschot in BF/kg P_2O_5 ;

Xontot = de heffingsvoet voor het mestoverschot in BF/kg N ;

Voormelde heffingsvoeten worden als volgt vastgesteld :

$$Xop = 10 \text{ BF/kg } P_2O_5$$

$$Xontot = 10 \text{ BF/kg N.}.$$

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

A. De bij 1° voorgestelde tekst van § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. De productie van dierlijke mest wordt niet onderworpen aan een basisheffing."

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

B. In de bij 2° voorgestelde tekst van § 2, eerste lid, op de derde en vierde regel, de woorden "die andere meststoffen" vervangen door de woorden "die andere dan dierlijke meststoffen".

Op dit artikel is er een tweede amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

B. 2° schrappen.

Op dit artikel is er een derde amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

C. In de bij 3° voorgestelde tekst van § 3 de woorden "BH3" telkens vervangen door de woorden "BH1".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 27

In artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 5 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens elke gebruiker die meer nutriënten uit dierlijke mest, andere meststoffen of chemische meststoffen opbrengt op grond dan de toegelaten hoeveelheden uitgedrukt in

Voorzitter

kg P₂O₅ en in kg N, een administratieve geldboete opgelegd van 40 frank vermenigvuldigd met de som van het deel uitgedrukt in kg difosforpentoxyde en het deel uitgedrukt in kg stikstof, dat de gebruiker teveel heeft gebruikt op cultuurgrond overeenkomstig de bepalingen van het decreet.” ;

2° een § 7 en een § 8 worden toegevoegd, die luiden als volgt :

“§ 7. Elke producent die 25 procent of meer van zijn dierlijke productie in mest van de nutriënten N en P₂O₅ niet kan bewijzen via afzet van die nutriënten op grond, verwerking of export, dient het volgende jaar op zijn kosten door een door de Mestbank erkend organisme een meststaalname te laten doen teneinde de mestafzet beter te kunnen berekenen.

Indien meer dan 25 procent afzet van de nutriënten N en P₂O₅ niet kan worden bewezen, kan door de ambtenaren aangewezen door de Vlaamse regering een administratieve geldboete worden opgelegd. Het bedrag van deze administratieve geldboete bedraagt 40 frank vermenigvuldigd met de som van het deel uitgedrukt in kg difosforpentoxyde en het deel uitgedrukt in kg stikstof waarvoor geen mestafzet is bewezen.

§ 8. Vanaf 1 januari 2005 kan aan elke producent door de ambtenaren aangewezen door de

Vlaamse regering een administratieve geldboete worden opgelegd voor producties die niet conform dit decreet zijn afgezet. Het bedrag van deze geldboete wordt berekend zoals de superheffing maar vermenigvuldigd met een factor 2. Deze geldboete is cumuleerbaar met de superheffing, bedoeld in artikel 21, § 3.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 28

Artikel 33 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 33

§ 1. De difosforpentoxydeproductie en de stikstofproductie in het Vlaamse Gewest, berekend op basis van de volledige veestapel, vermenigvuldigd met de uitscheidingshoeveelheden per dier en per jaar overeenkomstig de hierna volgende tabel mogen niet groter zijn of worden dan de difosforpentoxydeproductie en de stikstofproductie van de veestapel zoals deze gekend waren op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992 en die respectievelijk zijn vastgesteld op 75 miljoen kg difosforpentoxyde en 169 miljoen kg stikstof.

Voorzitter

Diersoort	Difosforpentoxyde in kg	Stikstof in kg
I. Runderen :		
A. jonger dan 1 jaar	10,33	33,48
B. van 1 jaar tot jonger dan 2 jaar	17,22	55,80
C. melkkoeien	34,49	87,15
D. mestkalveren	5,20	10,90
E. andere runderen	29,60	79,73
II. Varkens :		
A. biggen minder dan 10 weken	1,60	3,20
B. beren en zeugen (exclusief biggen)	9,87	16,75
C. zeugen (inclusief biggen)	14,99	26,92
D. andere	5,00	9,91
III. Pluimvee :		
A. leghennen	0,51	0,56
B. slachtkuikens	0,19	0,23
C. opfokpoeljen	0,19	0,22
D. andere	0,19	0,24
IV. Andere :		
A. paarden	34,49	87,15
B. schapen jonger dan 1 jaar	1,72	4,36
C. schapen ouder dan 1 jaar	4,14	10,46
D. geiten	4,14	10,46
E. nertsen en konijnen	0,73	0,21

De Vlaamse regering stelt vast dat één van de twee van de in het eerste lid vastgestelde maxima bereikt of overschreden zullen worden.

§ 2. Op basis van het voortgangsrapport, bedoeld in artikel 34, over het jaar 2003, beslist de Vlaamse regering ten laatste op 31 oktober 2004 over de opheffing van de standstill, bedoeld in § 1, en de modaliteiten ervan met ingang van 1 januari 2005.

§ 3. Per gemeente wordt een oorspronkelijk vergunde gemeentelijke productiedruk, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde per ha, door de Vlaamse regering vastgesteld.

Uiterlijk tot 31 december 2000 wordt de oorspronkelijk vergunde gemeentelijke productiedruk in een gemeente gebaseerd op :

– de oorspronkelijke productie in die gemeente berekend op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwteiling van 15 mei 1992 ;

en

– de respectieve forfaitaire uitscheidingshoeveelheden voor difosforpentoxyde vermeld in § 1 en de oppervlakte cultuurgrond in die gemeente berekend op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwteiling van 15 mei 1992.

Ten laatste vanaf 1 januari 2001 wordt de oorspronkelijk vergunde gemeentelijke productiedruk in een gemeente bepaald op basis van :

– de op 1 maart 1993 vergunde productie van de inrichtingen gelegen in de gemeente gebaseerd op de respectieve forfaitaire uitscheidingshoeveelheden voor difosforpentoxyde vermeld in § 1 ;

Voorzitter

en

- de bij de inrichting horende oppervlakte cultuurgronden van de inrichtingen gelegen in de gemeente, zoals bij de Mestbank aangegeven in het aanslagjaar 2000 (bedrijfssituatie 1999).

§ 4. De gemeenten in het Vlaamse Gewest worden in functie van de oorspronkelijke vergunde gemeentelijke productiedruk in de gemeente ingedeeld in 4 groepen :

- 1° de witte gemeenten : hiertoe behoren alle gemeenten met een oorspronkelijke vergunde gemeentelijke productiedruk lager dan 75 kg/ha ;
- 2° de lichtgrijze gemeenten : hiertoe behoren alle gemeenten met een oorspronkelijke vergunde gemeentelijke productiedruk die gelijk is aan of hoger is dan 75 kg/ha en lager is dan 100 kg/ha ;
- 3° de donkergrijze gemeenten : hiertoe behoren alle gemeenten met een oorspronkelijke vergunde gemeentelijke productiedruk die gelijk is aan of hoger is dan 100 kg/ha en lager is dan 125 kg/ha ;
- 4° de zwarte gemeenten : hiertoe behoren alle gemeenten met een oorspronkelijke vergunde gemeentelijke productiedruk die gelijk is aan of hoger is dan 125 kg/ha.

§ 5. Per gemeente wordt een geactualiseerde vergunde gemeentelijke productiedruk vastgesteld.

Tot uiterlijk 31 december 2000 wordt de geactualiseerde vergunde gemeentelijke productiedruk berekend als het quotiënt van de oorspronkelijke gemeentelijke productie berekend op basis van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992 vermeerderd met de toegenomen vergunde productie, en verminderd met de vrijgekomen vergunde productie enerzijds, en de oppervlakte cultuurgrond in het desbetreffende gemeente berekend op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992, anderzijds.

Ten laatste vanaf 1 januari 2001 wordt de geactualiseerde vergunde gemeentelijke productiedruk berekend als het quotiënt van de op 1 maart 1993 vergunde productie in de gemeente vermeerderd met de toegenomen vergunde productie en verminderd met de vrijgekomen vergunde productie enerzijds en de bij de inrichtingen horende oppervlakte cultuurgrond van de inrichtingen gelegen in de gemeente, zoals bij de Mestbank aangegeven in het aanslagjaar 2000 (bedrijfssituatie 1999).

De toegenomen vergunde productie is de som van de toename van de vergunde producties berekend op basis van de respectieve productiehoeveelheden voor difosforpentoxyde volgens de uitscheidingsnormen van toepassing tot 31 december 1998 tengevolge van :

- 1° de sinds 1 maart 1993 in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, geakteerde meldingen ;
- 2° de sinds 1 maart 1993 in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, of in toepassing van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming bekendgemaakte beslissingen van vergunningen die genomen zijn in eerste aanleg en waartegen binnen de vastgestelde periode geen beroep is aangetekend ;
- 3° de sinds 1 maart 1993 in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of in toepassing van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming bekendgemaakte beslissingen van vergunningen in laatste aanleg.

De vrijgekomen vergunde productie is de som van de vermindering van de vergunde producties berekend op basis van de respectieve productiehoeveelheden voor difosforpentoxyde volgens de uitscheidingsnormen van toepassing tot 31 december 1998 tengevolge van :

- 1° de sinds 1 maart 1993 vervallen vergunningen verleend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;
- 2° de sinds 1 maart 1993 opgeheven vergunningen verleend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;
- 3° de sinds 1 maart 1993 niet of slechts gedeeltelijk hernieuwde vergunningen verleend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;
- 4° de sinds 1 maart 1993 verleende vergunningen tot verandering met productieverlaging tot gevolg van vergunningen verleend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;

Voorzitter

5° de sinds 1 maart 1993 gemelde stopzettingen of wijzigingen van een inrichting.

§ 6. Per gemeente wordt een maximale gemeentelijke vergunde productiedruk, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde per ha, bepaald. Deze is gelijk aan :

1° in de witte gemeenten : 75 ;

2° in de lichtgrijze gemeenten : 100 ;

3° in de donkergrijze en de zwarte gemeenten : de oorspronkelijke gemeentelijke vergunde productiedruk van de desbetreffende gemeente.”.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens en mevrouw Raskin dat luidt als volgt :

De voorgestelde tekst van artikel 33 vervangen door wat volgt :

" Artikel 33

§ 1. De difosforpentoxydeproductie en de stikstofproductie van de volledige veestapel in het Vlaamse Gewest, berekend overeenkomstig artikel 5, mogen niet groter zijn of worden dan de difosforpentoxydeproductie en de stikstofproductie van de veestapel zoals deze gekend waren op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992. Deze difosforpentoxydeproductie en de stikstofproductie worden respectievelijk vastgesteld op 75 miljoen kilogram difosforpentoxyde en 169 miljoen kilogram stikstof.

De veestapel in het Vlaamse Gewest mag voor elk van de hierna vermelde diercategorieën niet groter zijn dan de aantallen zoals deze gekend waren op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992 :

Pluimvee	26.120.000 dieren
Varkens	4.728.000 dieren
Biggen	1.817.000 dieren
Totaal	6.545.000 dieren
Mestkalveren	142.000 dieren
Inheemse grote zoogdieren (paarden, koeien, runderen, uitgezonderd mestkalveren)	1.570.000 dieren
Kleine herkauwers (schapen, geiten, enz.)	120.000 dieren
Inheemse kleine zoogdieren	

(konijnen, enz.)	165.000 dieren
Pelsdieren	8.000 dieren

Aan beide voorwaarden dient steeds te worden voldaan.

§ 2. Voor de categorieën waarvan het maximumaantal dieren is bereikt of dreigt overschreden te worden, stelt de Vlaamse regering een saneringsplan op met flankerende sociaal-economische maatregelen voor de veetelers.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 29

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en van 20 december 1995, wordt een artikel 33bis en een artikel 33ter ingevoegd, die luiden als volgt :

“Artikel 33bis

§ 1. Aan elke bestaande landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan wordt een P₂O₅-nutriëntehalte (NHp) en een N-nutriëntehalte (NHn) toegekend, die als volgt bepaald worden :

- NHp = het hoogste van de volgende 3 getallen : MPBp97, of MPBp96 of MPBp95 ;
- NHn = het hoogste van de volgende 3 getallen : MPBn97, of MPBn96, of MPBn95 ;

waarbij :

- MPBp97 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de Mestbankaangifte van het aanslagjaar 1998, met de overeenkomstige P₂O₅-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBn97 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de Mestbankaangifte van het aanslagjaar 1998, met de overeenkomstige N-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;

Voorzitter

- MPBp96 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de Mestbankaangifte van het aanslagjaar 1997, met de overeenkomstige P₂O₅-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
 - MPBn96 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de Mestbankaangifte van het aanslagjaar 1997, met de overeenkomstige N-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
 - MPBp95 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de Mestbankaangifte van het aanslagjaar 1996, met de overeenkomstige P₂O₅-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
 - MPBn95 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de Mestbankaangifte van het aanslagjaar 1996, met de overeenkomstige N-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2.
- § 2. Voor de bepaling van MPBp97, MPBp96, MPBp95, MPBn97, MPBn96 en MPBn95 wordt gerekend met volgende uitscheidingsnormen per diersoort en per jaar :

Diersoort	Difosforpentoxyde (P ₂ O ₅)-uitscheiding (kg/dier,jaar) (6)	Stikstof(N)- uitscheiding (kg/dier,jaar) (6)
I. RUNDVEE :		
melkkoeien	30 (1)	97 (1)
mestkalveren	3,6	10,5
runderen jonger dan 1 jaar	10	33
runderen van 1 jaar tot jonger dan 2 jaar	22	61
Andere runderen	30	97
II. VARKENS :		
biggen minder dan 10 weken	2,02	2,46
beren en zeugen exclusief biggen	9,87	16,75
zeugen inclusief biggen	14,5 (2)	24 (2)
andere varkens	5,33 (3)(4)	13 (3)
III. PLUIMVEE :		
III.1. Legrassen :		
leghennen	0,49	0,69
opfokpoeljen	0,18	0,31
III.2. Vleesrassen :		
Slachtkuikens	0,29	0,62
andere	(5)	(5)
IV. PAARDEN :		
Paarden	30	65
V. ANDERE :		
V.1. Schapen jonger dan 1 jaar	1,72	4,36
V.2. Schapen ouder dan 1 jaar	4,14	10,5
V.3. Geiten	4,14	10,5
V.4. Nertsen en konijnen	1	2

Voorzitter

(1) De nutriëntenhalte, bedoeld in artikel 33bis, kan op vraag en bewijs van de producent, worden berekend met een uitscheidingswaarde op basis van de volgende regressievergelijkingen :

- P_2O_5 -uitscheiding = $(0,0025 \times \text{melkproductie}) + 15,66$;
- N-uitscheiding = $(0,0075 \times \text{melkproductie}) + 52$;

waarbij de P_2O_5 -uitscheiding, de N-uitscheiding en de melkgifte zijn uitgedrukt in kg per dier en per jaar ;

dit op voorwaarde dat de melkgifte wordt bewezen en de producent de eerstvolgende drie jaar na de berekening van de nutriëntenhalte de gegevens betreffende melkgifte voegt bij de aangifte bedoeld in artikel 3. De Vlaamse regering kan hieromtrent nadere regels vaststellen.

(2) Voor de berekening van de nutriëntenhalte mag, in geval bij de aangifte van 1998, 1997 of 1996 de diersoort “zeugen inclusief biggen” werden aangegeven en de biggen niet werden aangegeven onder “biggen minder dan 10 weken”, de P_2O_5 -uitscheiding voor de zeugen per dier en per jaar worden verhoogd van 14,5 tot 22,58 kg P_2O_5 en de N-uitscheiding per dier en per jaar van 24 tot 33,84 kg N.

De producent die van deze berekeningsmethode gebruik maakt, moet gedurende de eerstvolgende drie aanslagjaren na de berekening van de nutriëntenhalte een aantal zeugen en biggen houden dat gelijk is aan :

- “zeugen inclusief biggen met een gewicht kleiner dan 7 kg” : hetzelfde dierenaantal binnen een nauwkeurigheid van 10 % als in de aangifte ter bepaling van de nutriëntenhalte werd aangegeven onder de diersoort “zeugen inclusief biggen” ;

en

- “biggen met een gewicht van 7 tot 20 kg” : een dierenaantal van maximum 8 maal het aantal aangegeven zeugen.

(3) In geval bij de aangifte van 1998, 1997 of 1996 de diersoort zeugen, hetzij inclusief, hetzij exclusief biggen, werd aangegeven, wordt ter compensatie van de opfokzeugen en de moeder-

dieren die nog niet hebben geworpen en die als andere varkens werden aangegeven, de nutriëntenhalte verhoogd als volgt :

- voor de P_2O_5 -uitscheiding : met een hoeveelheid gelijk aan het aantal aangegeven zeugen x 2,375 kg P_2O_5 ;
- voor de N-uitscheiding : met een hoeveelheid gelijk aan het aantal aangegeven zeugen x 3,5225 kg N.

De producent die van deze berekeningsmethode gebruik maakt, moet gedurende de eerstvolgende drie aanslagjaren na de berekening van de nutriëntenhalte een aantal “andere varkens” houden dat ten aanzien van de aangifte ter bepaling van de nutriëntenhalte is verminderd met het overeenkomstige aantal opfokzeugen en moederdieren.

(4) Voor de berekening van de nutriëntenhalte, wordt voor de diersoort “andere varkens”, ongeacht de voeding die werd gespecificeerd bij de aangifte van 1998, 1997 of 1996, de uitscheidingsnorm van 5,33 kg P_2O_5 per dier en per jaar gebruikt, zijnde de waarde van het productconvenant laag-fosforvoeder van 1 september 1995.

(5) Voor de berekening van de nutriëntenhalte voor diersoorten die bij de aangifte van 1998, 1997 of 1996 werden aangegeven onder “ander pluimvee” kan op vraag en bewijs van de producent deze aangifte binnen dezelfde diersoorten worden gespecificeerd naar de diersoorten zoals bepaald artikel 5, onder III.3 voor struisvogels, III.4 voor kalkoenen en III.5 voor ander pluimvee. Voor de verdere berekening van de nutriëntenhalte voor deze diersoorten geldt dan de forfaitaire uitscheidingsnorm aangegeven in artikel 5, § 1.

De producent die van deze berekeningsmethode gebruik maakt, moet gedurende de eerstvolgende drie aanslagjaren na de berekening van de nutriëntenhalte dezelfde dierenaantallen binnen een nauwkeurigheid van 10 % per gespecificeerde diersoort houden als deze die werd aangegeven in de aangifte ter bepaling van de nutriëntenhalte.

(6) In geval een nieuwe productconvenant voor fosfor wordt afgesloten, wordt de nutriëntenhalte ambtshalve op basis hiervan herberekend ingaand op 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarin het productconvenant is afgesloten.

Voorzitter

§ 3. De Vlaamse regering kan, in afwijking van § 2, een andere berekeningsmethode voor NHp en NHn bepalen voor :

1° inrichtingen met diercategorieën die voor de aanslagjaren 1998, 1997 en 1996 moesten worden aangegeven onder de diercategorie “ander pluimvee” ; hierbij moet rekening worden gehouden met de productiecijfers zoals bepaald in artikel 5, onder III.3 voor struisvogels, III.4 voor kalkoenen en III.5 voor ander pluimvee ;

2° bestaande veeteeltinrichtingen waarvoor na 1 januari 1996 door de bevoegde overheid een milieuvergunning werd verleend ;

3° inrichtingen waarvan de exploitatie gedurende een periode geheel of gedeeltelijk onmogelijk is geweest ingevolge overmacht of toeval.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van §§ 1, 2 en 3 mag het gedeelte van de nutriëntenhalte NHp en NHn van een landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of een deel hiervan, dat betrekking heeft op de vergunningsplichtige dieren, nooit meer bedragen dan de vergunde productie van de overeenkomstige veeteeltinrichting en/of deel hiervan. Daarbij is de producent er voor verantwoordelijk dat hij, voor het gedeelte dat betrekking heeft op de vergunningsplichtige dieren, niet meer dierlijke mest produceert dan de hoeveelheid die overeenstemt met de vergunde dieren.

Voor de niet-vergunningsplichtige dieren blijft de nutriëntenhalte onverminderd bepaald op basis van de aangifte van 1998, 1997 of 1996.

§ 5. De nutriëntenhalten zijn onlosmakelijk verbonden met de landbouwinrichting en/of vergunde veeteeltinrichting en/of deel hiervan en geldt tot en met 31 december 2004. De nutriëntenhalten worden tot en met 31 december 2004 mee overgedragen bij overname van de landbouwinrichting en/of vergunde veeteeltinrichting en/of deel hiervan. Bij gedeeltelijke overname van een landbouwinrichting en/of vergunde veeteeltinrichting en/of deel hiervan wordt pro rata de overgenomen mestproductie een gedeelte van de nutriëntenhalte mee overgedragen.

§ 6. De producent kan aan de Vlaamse regering een herziening en/of een andere berekeningsmethode vragen van de voor een landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan gemaakte be-

rekening van de nutriëntenhalte. De Vlaamse regering kan hieromtrent nadere regels vaststellen.

§ 7. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop en tijdstip van kennisgeving van de nutriëntenhalte aan de betrokken landbouw- en/of veeteeltinrichtingen en/of delen hiervan.

Artikel 33ter

§ 1. Met betrekking tot de exploitatie van veeteeltinrichtingen gelden de volgende regels :

1° gedurende de periode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 2004 :

a) moet een exploitant het aantal dieren, als bedoeld in artikel 5, in zijn landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan zodanig beperken dat de productie aan dierlijke mest niet hoger is dan de nutriëntenhalte toegewezen aan de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, tenzij het gaat om een overdracht van een melkquotum waarbij de nutriëntenhalte van de veeteeltinrichting die het melkquotum afstaat evenwaardig wordt verminderd ;

b) mag een exploitant de vermindering van de nutriëntenproductie uit dierlijke mest ingevolge aanwending van nutriëntenarm voeder en toepassing van voedertechnieken als bedoeld in artikel 5, § 2, of bereikt ingevolge de mestuitscheidingsbalans als bedoeld in artikel 20bis, § 2, 2°, niet opvullen met een verhoging van het aantal dieren dat wordt gehouden in de beschouwde landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan ;

c) kan met betrekking tot de diersoorten, bedoeld in artikel 5, geen milieuvergunning als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning worden verleend voor nieuwe veeteeltinrichtingen, noch voor veranderingen van bestaande veeteeltinrichtingen die een verhoging van de vergunde mestproductie van de bestaande veeteeltinrichting tot gevolg hebben, behoudens wanneer het gaat om een herlocalisatie van een bestaande veeteeltinrichting voortvloeiende uit ruilverkavelingen, landinrichting, natuurinrichting en/of onteigeningen om openbaar nut en de nieuwe of bijkomende mestproductie niet hoger is dan deze van de

Voorzitter

definitief stopgezette bestaande veeteeltinrichting ;

2° vanaf 1 januari 2005 :

a) kan de mestproductie van bestaande veeteeltinrichtingen stijgen boven het niveau van de nutriëntenthalte, toegewezen aan de veeteeltinrichting, tot maximum de vergunde mestproductie ;

b) kunnen nieuwe veeteeltinrichtingen alsook veranderingen van bestaande veeteeltinrichtingen, met verhoging van de vergunde mestproductie van de veeteeltinrichting tot gevolg, worden toegestaan mits de volgende voorwaarden :

i) de aanvrager moet in het kader van de overeenkomstige milieuvergunningsaanvraag als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, het bewijs leveren dat hij de nieuwe, respectievelijk de bijkomende mestproductie, volledig zal laten verwerken in een mestverwerkingseenheid ;

de verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt niet :

– voor biologische landbouwbedrijven die als biologisch landbouwbedrijf zijn gecertificeerd en onderworpen aan een controle door een door het Ministerie van Landbouw erkend controle- en certificeringsorganisme op basis van wettelijke normen voor de biologische producties ;

wanneer deze bedrijven niet meer gecertificeerd zijn als biologische landbouwbedrijven moet de nieuwe of verhoogde mestproductie, bekomen na 1 januari 2005, zoals bedoeld in § 1, 2°, b), onverwijld worden verwerkt in een mestverwerkingseenheid ;

– indien het uitsluitend milieuvergunningen betreft voor melkvee in gemeenten met een oorspronkelijke productiedruk kleiner dan 75 kg P₂O₅/ha en indien de MPP van het bedrijf kleiner blijft dan 7.500 kg P₂O₅ ; het is verboden deze nieuwe of verhoogde mestproductie, bekomen na 1 januari

2005, zoals bedoeld in § 1, 2°, b), voor melkvee om te zetten in mestproductie voor andere diersoorten dan melkvee ;

– indien het uitsluitend vergunningen betreft voor geiten en schapen en indien de MPP van het bedrijf kleiner blijft dan 2.000 kg P₂O₅ ; het is verboden deze nieuwe of verhoogde mestproductie, bekomen na 1 januari 2005, zoals bedoeld in § 1, 2°, b), voor geiten en schapen om te zetten in mestproductie voor andere diersoorten dan geiten en schapen ;

ii) de ammoniakemissies van de bestaande stallen en mestopslag worden gelijktijdig met de verandering van de veeteeltinrichting gereduceerd met toepassing van het BBT-principe ;

3° vanaf 1 januari 1999 kan binnen de perken van dit artikel de milieuvergunning, als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zowel voor de verdere exploitatie van een veeteeltinrichting of voor de verandering of herlocalisatie van een bestaande veeteeltinrichting zonder verhoging van de vergunde mestproductie, slechts worden verleend in zoverre de aanvrager in het kader van de overeenkomstige milieuvergunningsaanvraag als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, op basis van de desbetreffende aangiften aan de Mestbank, het bewijs levert dat hij gedurende de drie voorgaande jaren de volledige mestproductie overeenkomstig dit decreet heeft afgezet.

§ 2. De Mestbank adviseert de naleving van deze bepalingen in het kader van de milieuvergunningsprocedure met toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

§ 3. De Vlaamse regering kan de Mestbank machtigen tot onteigening in de gevallen waarin zij oordeelt dat het verkrijgen van de betrokken goederen noodzakelijk is in het algemeen belang.”.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

Aan de voorgestelde tekst van artikel 33ter, § 1, 1° een d) toevoegen, dat luidt als volgt :

"d) kan met betrekking tot de diersoorten bedoeld in artikel 5, geen milieuvergunning als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de

Voorzitter

milieuvergunning worden verleend voor nieuwe veeteeltinrichtingen, noch voor veranderingen van bestaande veeteeltinrichtingen die een verhoging van de vergunde mestproductie van de bestaande veeteeltinrichting tot gevolg hebben, behoudens wanneer het gaat om de opname van vrijgekomen vergunde productie, zoals bedoeld in artikel 33, § 5, door een biologisch landbouwbedrijf, als dusdanig gecertificeerd en onderworpen aan een controle door een door het Ministerie van Landbouw erkend controle- en certificeringsorganisme op basis van wettelijke normen voor biologische producties."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 30

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en van 20 december 1995, wordt tussen het artikel 33bis, ingevoegd bij artikel 29, en het artikel 34 een hoofdstuk IXbis bestaande uit het bestaande artikel 34 ingevoegd, waarvan het opschrift luidt als volgt :

"HOOFDSTUK IXbis

Realisatierapportage".

– *Aangenomen.*

Artikel 31

Artikel 34 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 34

§ 1. De Mestbank dient ten laatste op 15 september van elk jaar een voortgangsrapport op te maken dat ten minste omvat :

- de stand van zaken van het voorbije productiejaar ;
- een prognose voor de komende jaren tot en met het jaar 2004 ;

voor wat betreft :

- 1° de nutriëntenhalte op niveau van het Vlaamse Gewest ;
- 2° de invulling van de nutriëntenhalte op niveau van het Vlaamse Gewest ;
- 3° de nutriëntenaanpak aan de bron ;
- 4° de infrastructuur voor de bewerking van dierlijke mest en van andere meststoffen ;
- 5° de infrastructuur voor de verwerking van dierlijke mest met ten minste een inventaris van de mestverwerkingsinstallaties met hun respectieve capaciteiten :
 - a) waarvoor een milieuvergunningsaanvraag lopende is ;
 - b) die vergund zijn ;
 - c) die in opbouw zijn ;
 - d) die operationeel zijn ;
- 6° de export van dierlijke mest ;
- 7° de voortgang inzake het bereiken van de doelstellingen van dit decreet.

§ 2. Het voortgangsrapport, bedoeld in § 1, wordt jaarlijks voorgelegd aan de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek.

Deze Stuurgroep onderzoekt dit voortgangsrapport in het licht van de door dit decreet voor 2003 vooropgestelde doelstellingen. Op basis van dit onderzoek adviseert de Stuurgroep in voorkomend geval, welke oplossingsgerichte maatregelen in grotere mate moeten worden gestimuleerd en welk onderzoek hiervoor noodzakelijk is."

– *Aangenomen.*

Artikel 32

In artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 20 december 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1, 4°, wordt het woord "17, § 2" vervangen door het woord "17, § 4" ;

Voorzitter

2° aan § 2 wordt een 7° toegevoegd, die luidt als volgt :

“7° degene die met overtreding van artikel 33ter, § 1, 1°, zoveel dieren houdt dat de productie aan dierlijke mest van zijn veeteeltinrichting hoger is dan de nutriëntenthalte toegewezen aan deze veeteeltinrichting.”;

3° in § 3 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- in 2° worden de woorden “dan de maxima vermeld in de artikelen 14 en 15” vervangen door de woorden “dan de grenswaarde vermeld in artikel 13bis, § 1, tweede lid, 2° en de maxima vermeld in de artikelen 13bis, § 2, 14, 15, 15bis, 15ter, 15quater en 20bis”;
- 4° wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**Wijzigingen van het milieuvergunningendecreet****Artikel 33**

Aan artikel 18, § 3, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“De milieuvergunning voor de verdere exploitatie kan vroeger dan de termijn, bedoeld in het eerste lid, worden aangevraagd wanneer :

- 1° een overname van de vergunde inrichting door een andere exploitant is gepland ;
- 2° de exploitant een belangrijke verandering van de vergunde inrichting beoogt ; in dit laatste geval moet de milieuvergunningsaanvraag zowel betrekking hebben op de verdere exploitatie van de delen van de inrichting die verder in exploitatie blijven als op de geplande verandering.

De Vlaamse regering kan hieromtrent nadere regels vaststellen.”.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement van mevrouw Dua tot invoeging van een nieuw artikel 33bis dat luidt als volgt :

Artikel 33bis (nieuw)

Een nieuw artikel 33bis invoegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 33bis

Artikel 20, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 22 december 1993, wordt aangevuld met de volgende zin :

"Inzonderheid stelt zij milieuvoorwaarden vast voor inrichtingen voor het bewerken en verwerken van dierlijk mest en andere meststoffen op basis van de beste beschikbare technieken. Daarbij moeten de emissiewaarden :

1° voor de afvalwaters, tenminste voldoen aan de lozingsnormen voor afvalwaterzuiveringsinstallaties voor stedelijk afvalwater ;

2° in de omgevingslucht, analoog zijn aan vergelijkbare afvalverwerkingsinstallaties.".

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 34

Artikel 20, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 22 december 1993, wordt aangevuld met de volgende zinnen :

“Deze milieuvoorwaarden kunnen tevens bepalen bevatten tot oprichting van bijzondere onderzoekscommissies die ten behoeve van de bevoegde overheid milieutechnisch advies verstrekken inzake bijzondere hinder- of risico-aspecten verbonden aan bepaalde exploitaties. In deze commissies zeten vertegenwoordigers van de adviesverlenende overheidsorganen en deskundigen die worden aangeduid door de Vlaamse regering.”.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 35

Aan artikel 44 van hetzelfde decreet wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Vergunningen verleend met toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer blijven geldig voor de vastgestelde termijn tot ten hoogste twintig jaar te rekenen vanaf 1 januari 1999.”.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 36

Bij wijze van overgangsregeling gelden de volgende afwijkende regels :

1° voor 1998 (aanslagjaar 1999) wordt de mestproductie op basis van de aangifte 1999 berekend overeenkomstig de regels van kracht in het jaar 1998 met inbegrip van de regels inzake aanwending van nutriëntenarm veevoeder ;

voor 1999 (aanslagjaar 2000) wordt de mestproductie op basis van de aangifte 2000 berekend overeenkomstig de regels van het gewijzigde decreet, met dien verstande dat, in voorkomend geval, de mestuitscheidingsbalans voor het hele jaar 1999 in aanmerking wordt genomen onder de volgende voorwaarden :

- a) de kennisgeving dat geopteerd wordt voor de mestuitscheidingsbalans moet vóór 15 maart 2000 aan de Mestbank zijn gedaan ;
- b) met betrekking tot het tweede semester van 1999 moeten de nodige bewijsstukken worden voorgelegd, conform het gewijzigde decreet ;

2° de overeenkomsten inzake mestafname en/of mestvervoer die met toepassing van artikel 7 en 8 vóór de datum van bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad zijn afgesloten en door de Mestbank worden aanvaard, blijven van kracht tot uiterlijk 1 januari 2000 ;

3° de bepalingen van artikel 33ter met betrekking tot de nutriëntenhalte gelden met ingang van 1 januari 2000 ;

4° de heffingen voor het aanslagjaar 1999 worden berekend overeenkomstig de regels van toepassing in 1998 ;

5° milieuvergunningen voor paardenstallen behorende bij manèges die in 1996, 1997 en 1998 in exploitatie waren kunnen worden verleend in zoverre de milieuvergunning vóór 31 december 1999 wordt aangevraagd ;

6° de Vlaamse regering kan voor de sector van de kalvermesterij een tijdelijke regeling treffen die afwijkt van de bepalingen van artikelen 8 en 9 voor een overgangsperiode die maximaal tot 31 december 2000 mag duren.

– *Aangenomen.*

Artikel 37

Wanneer de milieubeleidsovereenkomst, resulterend uit het ontwerp van milieubeleidsovereenkomst "Mestactieplan 1999-2003" dat overeenkomstig het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsovereenkomsten op 27 oktober 1998 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd voor een termijn van vijf jaar, onafhankelijk van de wil van de organisaties betrokken bij deze milieubeleidsovereenkomst niet definitief kan worden goedgekeurd of na definitieve goedkeuring wordt vernietigd of moet worden aangepast, zal de Vlaamse regering in overleg met voormelde organisaties onverwijld de procedure overeenkomstig het voormelde decreet van 15 juni 1994 inzetten tot goedkeuring van de aangepaste milieubeleidsovereenkomst.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wymeersch tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 38

De bepalingen van dit decreet treden in werking op de data die de Vlaamse regering vaststelt nadat uit de eindbeslissing, bedoeld in artikel 93, 3°, van

Voorzitter

het EG-Verdrag, is gebleken dat de aangemelde voorgenomen vergoedingenregeling op basis van dit decreet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

Aan dit artikel de volgende woorden toevoegen "en na ondertekening van een rechtsgeldige milieubeleidsovereenkomst door voldoende representatieve contractanten."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen deze namiddag na de actuele vragen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap
– 1325 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, verslaggever, verwijst naar het verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van de-

creet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap zal volkomen uitwerking hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen deze namiddag na de actuele vragen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 28 februari 1994, gewijzigd op 7 juli 1998, tussen de Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie
– 1338 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 28 februari 1994, gewijzigd op 7 juli 1998, tussen de staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie.

De algemene bespreking is geopend.

Voorzitter

De heer Olivier, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het voorliggend ontwerp van decreet regelt de hulp en de dienstverlening aan gedetineerden en hun gezin met het oog op een optimale begeleiding van de detentie en de voorbereiding van de reclassering.

Voordat iemand in dit land daadwerkelijk in de gevangenis terecht komt, moet hij al zeer zwaar over de schreef zijn gegaan. Onze gevangenen worden zeker niet door koorknappen bevolkt. Ze zijn zelf verantwoordelijk voor de situatie waarin ze zijn terechtgekomen en verdienen dus te worden gestraft. Men mag hen niet voorstellen als slachtoffers van de samenleving.

Voor hun gezinsleden ligt dat anders. Ze worden dikwijls mee gestraft voor feiten waaraan ze volkomen onschuldig zijn. Ze zijn dus veeleer te beschouwen als slachtoffers en verdienen zo goed mogelijk te worden geholpen.

Het verblijf in de gevangenis moet er zoveel mogelijk op zijn gericht dat in de toekomst elke vorm van recidive wordt vermeden. Vroeg of laat breekt immers het ogenblik aan dat een misdadiger zijn straf heeft uitgezeten en een nieuw misdaadvrij bestaan moet proberen op te bouwen in de samenleving. Deze sociale reïntegratie moet tijdens het verblijf in de gevangenis grondig worden voorbereid.

Mijn fractie is voorstander van sociale reïntegratie van ex-gedetineerden. Behalve wanneer het om zeer zware feiten gaat, moet iemand die iets heeft misdaan een tweede kans krijgen. Hij of zij moet die tweede kans wel verdienen. Volgens ons moet daarvoor aan drie voorwaarden worden voldaan. Ten eerste moet de misdadiger oprecht spijt betonen. Ten tweede moet het slachtoffer zo volledig mogelijk schadeloos worden gesteld. Ten derde moet de werkelijk ondergane straf in verhouding staan tot de ernst van de misdaad.

Vooraf dat laatste is in ons land vaak een lachertje. Terwijl de overgrote meerderheid van de bevolking achter niet-samendrukbare straffen staat, komen er nog steeds gevangenen vrij die slechts een fractie van hun straf hebben uitgezeten. Naar aanleiding van de zaak-Dutroux – hij was ook een sociaal geïntegreerde – ligt er nog ergens een petitie in die

zin met een slordige drie miljoen handtekeningen. De goedkeuring van dit samenwerkingsakkoord had dan ook gekoppeld moeten worden aan de afschaffing van de wet-Lejeune. Terwijl de Vlaamse Gemeenschap steeds meer inspanningen levert voor de begeleiding van en de hulp aan gedetineerden, blijft het federaal beleid voor de strafuitvoering veel te laks. Het Vlaams Blok blijft erbij dat de uitgesproken straf ook de werkelijke straf moet zijn.

Ten slotte wil ik één zin citeren uit dit samenwerkingsakkoord, omdat het de houding van onze beleidsverantwoordelijken ten opzichte van misdadigers treffend typeert. In artikel 15 wordt voor het Vlaams Overlegplatform onder meer de volgende opdracht geformuleerd : 'De opvattingen in de samenleving over justitiecliënteel – het woord alleen al – of personen die dreigen met de strafrechtspleging in aanraking te komen, te beïnvloeden met het oog op een groter respect voor dit cliënteel'. Dit betekent dat de publieke opinie te weinig respect heeft voor misdadigers en gehersenspoeld moet worden om hierin verandering te brengen.

Mijnheer de minister, als vrije mens behoud ik me nog altijd het recht voor zelf te beslissen voor wie ik respect heb en voor wie niet. Daar kan geen enkele Vlaamse regering iets aan veranderen.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal een heel kort betoog houden. Tijdens deze zittingsperiode werden aan het Vlaams Parlement drie samenwerkingsakkoorden voorgelegd die op justitieel vlak tussen de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap werden afgesloten. Het is wel merkwaardig dat het eerste akkoord dat werd afgesloten, namelijk op 28 februari 1994, hier pas als laatste aan de orde komt.

Die akkoorden zijn belangrijk. Er is immers grote nood aan een gecoördineerde en geïntensifieerde inspanning om gedetineerden en hun familie te ondersteunen, zodat de gedetineerden zich na hun verblijf in de gevangenis opnieuw harmonisch kunnen ontplooiën in de samenleving.

Dit samenwerkingsakkoord biedt een wettelijk kader voor de oprichting van welzijnsteams. Hierdoor kunnen de medewerkers van de strafinrichtingen en de medewerkers van het justitieel welzijnswerk van de Vlaamse Gemeenschap samenwerken. Volgens ons blijft het wel aangewezen zoveel mogelijk een beroep te doen op de dynamie-

Merckx-Van Goey

sche krachten van de samenleving en dus ook op de Vlaamse Gemeenschap om samen te werken aan de reïntegratie van mensen die weliswaar een misstap begingen, maar toch burgers van dezelfde samenleving blijven.

Niettegenstaande het feit dat er tussen 1994 en 1999 reeds heel wat werd gerealiseerd, is dit samenwerkingsakkoord aan een evaluatie toe. In feite is het een gemiste kans dat de wijziging van 1998 aan het samenwerkingsakkoord van 1994, enkel aandacht besteedde aan een grotere betrokkenheid van de gevangenisdirecteurs en de penitentiaire beambten bij het verder uitbouwen van de samenwerking. Dat is wel belangrijk, maar ook andere dingen verdienen aandacht. Er zijn immers een aantal evoluties die een fundamentele herziening noodzakelijk maken. Ik verwijs naar de proeve van beginselenwet van professor Dupont, de nieuwe wet houdende de invrijheidstelling die reeds van kracht is, de resolutie terzake van het Vlaams Parlement en de evaluatie en aanbevelingen van de werkgroep ad hoc die in 1995 reeds een eindrapport finaliseerde.

Er blijft dus nog een grote opdracht voor de Vlaamse Gemeenschap, zowel op het vlak van het uitwerken van een integrale beleidsvisie als inzake de uitbreiding van de hulp- en dienstverlening voor gedetineerden en hun familie. Ik weet dat er ondertussen een commissie Basiswet werkzaam is, waarin het overleg met Justitie wordt voortgezet. Ook werd de Vlaamse interdepartementale commissie voor de hulp- en dienstverlening opnieuw opgestart. Graag had ik vernomen of deze commissie klaar is met een nieuwe stand van zaken, en welke vandaag haar precieze voorstellen zijn voor een nieuw en uitgebreider samenwerkingsakkoord.

Ook wil ik wijzen op onze eigen verantwoordelijkheid. Ik doe dit telkens we hier samenwerkingsakkoorden voorgelegd krijgen. Het is al te eenvoudig om te wijzen op de verantwoordelijkheid die de federale overheid zou kunnen nemen door meer middelen ter beschikking te stellen of zelfs door zich tot haar eigen bevoegdheidsdomein te beperken. Ik wil echter wijzen op de eigen verantwoordelijkheid van de diverse afdelingen en administraties binnen de Vlaamse Gemeenschap. Ik stel vast dat dit besef nog onvoldoende is doorgedrongen. Zowel Onderwijs als Tewerkstelling, Cultuur en nog vele andere departementen hebben een eigen verantwoordelijkheid. Dit moet verder worden geïntegreerd om tot vooruitgang te komen.

Ik wil ook aandacht vragen voor de noodzakelijke centrale ondersteuning van het werkveld, opdat de verbintenissen van het samenwerkingsakkoord kunnen worden nageleefd. Dit punt stond in het eindrapport van 1995 en ik wil dit nogmaals beklemtonen.

Ook is er de noodzaak van een blijvend, permanent overleg met de betrokken partijen binnen maar ook buiten de Vlaamse Gemeenschap, met het oog op een evaluatie, uitbreiding en kwaliteitsvolle implementatie van het samenwerkingsakkoord. Gezien de vele veiligheidsplannen die worden gelanceerd naar aanleiding van de verkiezingen, vindt mijn fractie het meer dan opportuun, zelfs essentieel, in dit domein te wijzen op de missie van het welzijnswerk. De individuele sociale rechten van elke burger moeten worden geïmplementeerd, dus ook het recht op maatschappelijke hulp- en dienstverlening voor iedereen. Zoals ik daarnet reeds zei, volstaat het niet om enkel voor de slachtoffers te zorgen. Zowel dader als slachtoffer zijn en blijven lid van de samenleving.

Als men de individuele sociale rechten wil respecteren, hebben we op dat vlak een belangrijke verantwoordelijkheid. De Vlaamse Gemeenschap moet in deze materie uitgaan van haar onontkoombare verantwoordelijkheid voor de samenleving. Daarom is dit samenwerkingsakkoord zeker en vast belangrijk, ook al is het eigenlijk een gemiste kans op meer. Laat het dan gewoon ook een oproep zijn om er in de volgende zittingsperiode verder werk van te maken. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Mevrouw Merckx, u hebt gevraagd naar de werking van de interdepartementale commissie. Op 26 april heeft die commissie mij een nieuw tussentijds rapport overhandigd, met daarin een stand van zaken. Ze geven aan op welke punten er vooruitgang is geboekt en wat nog steeds knelpunten zijn. Ze geven ook een aantal beleidsaanbevelingen. Ik zal dit zeker en vast ook aan de geïnteresseerde parlementsleden laten bezorgen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwer-

Voorzitter

kingsakkoord van 28 februari 1994, gewijzigd op 7 juli 1998, tussen de Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord van 28 februari 1994, gewijzigd op 7 juli 1998, tussen de Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie, zal volkomen uitwerking hebben, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen vanmiddag na de actuele vragen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.20 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 14.09 uur.*
